

รายงานการศึกษา

การแพทย์โภมิโภารี HOMEOPATHY

สำนักการแพทย์ทางเลือก

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
กระทรวงสาธารณสุข

การแพทย์โอมोพารో

สำนักการแพทย์ทางเลือก
กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
กระทรวงสาธารณสุข

ISBN : 978-616-11-1347-6

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสมุดแห่งชาติ หนังสือ “การแพทย์อยุธยาอีป้าอี้” กรุงเทพฯ 2555

พิมพ์ครั้งที่ 1	มีนาคม 2556	จำนวน	200	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 2	มีนาคม 2557	จำนวน	1,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ 3	มีนาคม 2558	จำนวน	1,025	เล่ม

ที่ปรึกษา

นายแพทย์สุพรรณ ศรีธรรมมา

บรรณาธิการอำนวยการ

นายแพทย์ปวัสดร เจียมบุญศรี

บรรณาธิการบริหาร

นายแพทย์เทวัญ ธนารัตน์

คณะกรรมการ

นายแพทย์บรรจบ ชุมแสงสวัสดิกุล

นายแพทย์วิเชียรชัย ผลดุกเกียรติวงศ์

นายแพทย์กฤษดา พันธุ์เพ็ง

เภสัชกรหญิง มนathaพิพิช แพ็ชชาร์สีสม

นราฯ โททภูง แพทย์หญิงอรวรรณ กิจเชวงกุล

ทันตแพทย์หญิงศรัณญา จิรธนาณัท

นายแพทย์สุศิล ราชุล

คณะกรรมการผู้จัดทำ

นางสาวปราณี ลิมป์วรวรรณ

เภสัชกรหญิง มนatha มีรักษากุล

นายเฉลิมชนน์ อินทร์สุวรรณ

นางสาวสายฟัน ทองดี

นายแพทย์องอาจ ศิริกุลพิสุทธิ์

นางศิริพร เปป่องพาณิช

นางสาวเนตรนภา จัตุรงค์แสง

จัดพิมพ์โดย

สำนักการแพทย์ทางเลือก

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข

88 หมู่ 4 อาคาร 2 ชั้น 6 ตึกกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

กระทรวงสาธารณสุข ถ.ติวนันท์ ต.ตลาดขัวญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2149 5636 โทรสาร 0 2149 5637

E-mail : thaialternative@yahoo.com <http://www.thaicam.go.th>

ประธานงานพิมพ์ เอ็นย์ ดีไซน์ โทรศัพท์ 09 4249 7914 E-mail : ndesign54@gmail.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

< บทสรุปผู้บริหาร >

โอมิโอพาร์บี เป็นการแพทย์ทางเลือกที่มีต้นกำเนิดที่ประเทศเยอรมันนี โดยนายแพทย์ชามูเอล ยาห์เมนานน์ (ค.ศ. 1755-1843) บิดาผู้ให้กำเนิดการแพทย์โอมิโอพาร์บี ได้留下ลักษณะคิดที่ว่า “สารที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดได้ สามารถนำมาใช้ทำเป็นยาเพื่อบำดอาการปวดนั้น ๆ ได้” โดยใช้สารปริมาณน้อยที่สุด ที่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ว่างกายตอบสนอง หรือบำบัดอาการผิดปกติด้วยกลไกการเยียวยาตามของร่างกาย ซึ่งการแพทย์รูปแบบนี้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการแพทย์แผนปัจจุบัน ได้รับการยอมรับและเผยแพร่ไปทั่วโลก เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี สวิสเซอร์แลนด์ เบลเยียม ประเทศไทยในแถบยุโรปทั้งหมด สหรัฐอเมริกา ทวีปอเมริกาใต้ ออสเตรเลีย อินเดีย และมาเลเซีย เป็นต้น จากรายงานขององค์กรอนามัยโลก ปี ค.ศ. 2001 พบว่า การแพทย์สาขานี้ถูกนำไปใช้ติดอันดับสูงสุด 1 ใน 5 ของสาขาวิชาการแพทย์อื่น ๆ ทั่วโลก

การเตรียมยาแบบโอมิโอพาร์บีนั้นสารที่นำมาใช้ส่วนใหญ่มี therapeutic dose แคบก่อให้เกิดพิษได้ยาก ดังนั้น การนำมาใช้จึงต้องมีการทำให้อ่อนโยนเพื่อลดความเป็นสารพิษลงซึ่งกระบวนการ และวิธีการมีความเฉพาะตัวตามหลักทางเภสัชวิทยาของโอมิโอพาร์บี โดยมีหลักการเตรียมยาโอมิโอพาร์บีดังนี้ คือ นำสารตั้งต้น เช่น สมุนไพร แร่ธาตุ สารอินทรีย์ และสารอินทรีย์ มาทำละลายในแอลกอฮอล์เข้มข้น ที่เรียกว่า ทิงเจอร์แม่ (Mother tincture) จากนั้นนำทิงเจอร์แม่ 1 ส่วน มาผสมกับแอลกอฮอล์หรือน้ำอีก 9 ส่วน ที่เรียกว่า 1 Decimal หรือ 1D (สัดส่วน 1:10) และขยายขึ้นลงในแนวตั้งจำนวน 10 ครั้ง แล้วนำสารที่มีความแรงขนาด 1D มา 1 ส่วน ผสมกับแอลกอฮอล์หรือน้ำอีก 9 ส่วน และขยายขึ้นลงในแนวตั้งอีก 10 ครั้ง จะเรียกว่า มีความแรงขนาด 2D ทำต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ ดังตัวอย่างในตาราง

ความแรงความแรง (Potency) (D, H, X)	สารตั้งต้น (Mother tincture) (สารที่ต้องนำมาตีตัว)	ขนาดความแรง (ขนาดที่ต้องตีตัว)	ขนาดความแรง (ขนาดที่ต้องตีตัว)
1 Decimal	Mother tincture 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
2 Decimal	1 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
3 Decimal	2 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง

ขนาดความแรง นอกจากที่มีหน่วยเป็น D หรือ X และ ยังมีขนาดที่มีหน่วยเป็น C (Centesimal หรือ สัดส่วน 1:100) และ M (Millesimal หรือ สัดส่วน 1:1000000) ซึ่งมีจำหน่ายในร้านขายยาของหลายประเทศทั่วโลก

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ได้เริ่มดำเนินการศึกษาการแพทย์โอมิโอพาธี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา พบว่า มีสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาของหลายประเทศทั่วโลกที่มีการเรียนการสอนเฉพาะทางด้านโอมิโอพาธีโดยมีตำราเรียนที่เป็นมาตรฐาน ตำรับยาที่ได้รับการยอมรับหลายพันตำรับ เช่น หลักเกณฑ์ตำรับโอมิโอพาธีของสวัสดิ์สุขเมริกา หลักเกณฑ์ตำรับโอมิโอพาธีของเยอรมันนี ฝรั่งเศส ยุโรป และอินเดีย เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าการแพทย์รูปแบบนี้ได้รับการพิสูจน์ในทางวิทยาศาสตร์ และวิธีวิทยาของการแพทย์โอมิโอพาธียังมาพอสมควรแล้ว จนได้รับการยอมรับถึงความปลอดภัย และความมีประสิทธิผล

ในฐานะทางกฎหมาย พนวจ การแพทย์โอมิโอพาธี ได้รับการยอมรับตามกฎหมายให้เป็นระบบการแพทย์อีกรอบหนึ่ง นอกจากการแพทย์แผนปัจจุบัน ในสหภาพยุโรป (เช่น ประเทศเยอรมันนี อังกฤษ สวีเดน แลนด์ ฝรั่งเศส และอิตาลี เป็นต้น) สวัสดิ์สุขเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย อเมริกาใต้ (เช่น บราซิล และ คิวบา เป็นต้น) ในประเทศอินเดียถือว่าโอมิโอพาธีเป็นส่วนหนึ่งของระบบการแพทย์ดั้งเดิม ของอินเดีย ถึงแม้จะมาจากยุโรปก็ตาม และในประเทศมาเลเซียยังยอมรับการแพทย์โอมิโอพาธี

ในประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงกว่าประเทศในยุโรป มีสมุนไพรอีกหลายชนิด ที่ยุโรปไม่มี สามารถนำมาใช้ผลิตยาโอมิโอพาธีได้ ซึ่งประเทศอินเดีย หรือประเทศทางอเมริกาได้สามารถผลิตยาโอมิโอพาธีได้มากนิดกว่าประเทศทางยุโรป

จากการศึกษาด้านความปลอดภัยของยาโอมิโอพาธี พนวจ มีสารออกฤทธิ์ต่ำมาก หรืออาจกล่าวได้ว่า ไม่มีความเป็นสมสารเหลืออยู่ ซึ่งไม่พบรายงานตรวจความเป็นพิษของยาโอมิโอพาธีและไม่พบรายงานความเป็นพิษจากการรับประทานยาเข้าไป แต่มีการกล่าวถึงอันตรายที่เกิดจากยาอันเนื่องมาจากการจ่ายยา ผิดพลาดหรือจ่ายยาไม่ตรงกับโรค (Elizabeth Wright Hubbard, 1986) และมีรายงานว่ามีความปลอดภัย แม้ใช้ในหญิงตั้งครรภ์จนกระทั่งถึงช่วงของการคลอดบุตร (Bornhoff et al., 2006)

การศึกษาด้านความมีประสิทธิผล จากรายงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของ Gunz S.r.l เมื่อปี ค.ศ. 2002 พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 400 ฉบับ จากฐานข้อมูลระหว่างประเทศที่มีชื่อเลียง เช่น Medline, Embase, Biosis, The British Library พนวจ มี 127 ฉบับ ที่เป็นการวิจัยทางคลินิกเบรี่ยนเทียบในคน (Controlled human clinical trials) ซึ่งใน 127 ฉบับ มี 106 ฉบับ เป็นการวิจัยเบรี่ยนเทียบกับยาหลอก และอีก 21 ฉบับ เป็นการทำวิจัยเบรี่ยนยาโอมิโอพาธีกับยาแผนปัจจุบัน ผลการศึกษามีความน่าสนใจลักษณะ ใน 106 ฉบับ มี 77 ฉบับ (ร้อยละ 72.6) แสดงผลยาโอมิโอพาธีมีผลการรักษาที่สูงกว่ายาหลอก หรืออาจกล่าวได้ว่า โอมิโอพาธีไม่ใช่ยาหลอก และในรายงาน 21 ฉบับ พนวจ 21 ฉบับ (ร้อยละ 100) แสดงผลยาโอมิโอพาธี มีผลการรักษาไม่ด้วยกว่ายาแผนปัจจุบัน

การศึกษาด้านความคุ้มค่า พนวจ ยาโอมิโอพาธีเป็นยาที่ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าเมื่อเทียบกับยา แผนปัจจุบัน เนื่องจากในตำรับยาโอมิโอพาธี (active ingredient) ปริมาณต่ำมาก มีแต่ปริมาณของตัวทำละลาย เป็นหลักและผ่านกระบวนการการที่ไม่สูงมากซึ่งช้อน มีการวิจัยเบรี่ยนเทียบเรื่องราคาที่ใช้ในการรักษาโรค

เช่น โรคข้อเสื่อม การติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ ฯลฯ จากผลรายงานการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของ Maronna U., Weiser M. และ Klein P. ปี ค.ศ. 2000 ลงตีพิมพ์ในวารสาร Orthopaedische Praxis เป็นการทดลองแบบ controlled randomized and double-blind clinical trial ในกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคข้อเสื่อมจำนวน 104 คน ใช้ยาโซเมโอลฟาร์ซีย์ (Zeel-comp.) 53 คน และยาแพนปัจจุบัน (Diclofenac) 51 คน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การรักษาผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมที่เข้าชั้นเล็กน้อยถึงปานกลาง ให้ผลการรักษาไม่แตกต่างกัน แต่พบว่า ค่าใช้จ่ายของยาโซเมโอลฟาร์ซีย์มีมูลค่า 44 ยูโร และยาแพนปัจจุบัน มีมูลค่า 86.73 ยูโร

จากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงความปลอดภัย ความมีประสิทธิผล และความคุ้มค่า เห็นควรให้การแพทย์โซเมโอลฟาร์ซีย์ได้ถูกนำมาใช้สู่ระบบบริการสุขภาพของประเทศไทย ควรได้รับการพิจารณาให้เป็นศาสตร์หนึ่งของการประกอบโรคศิลปะ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และควรได้รับการพิจารณาให้เป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาต่อไป

< คำนำ >

การนำสิ่งที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยในคนปกติมาใช้รักษาอาการนั้น ๆ ในคนที่ป่วย เป็นหลักการสำคัญของการแพทย์โภมีโอพารోที่เรียกว่า Law/Principle of Similar หรือ Like cure Like วิธีการรักษานี้ถูกพัฒนาขึ้นในในปี ค.ศ. 1796 โดยนายแพทย์แซมมวล ยาห์เนมานน์ ชาวเยอรมัน วิธีการรักษานี้ได้รับการยอมรับและรู้จักอย่างมากในขณะนั้น เมื่อยาห์เนมานน์นำมาใช้รักษาและป้องกันโรคระบาดร้ายแรงหลายครั้ง ทำให้โรคระบาดสงบลงอย่างรวดเร็วและมีอัตราการตายต่ำกว่าสถิติการตายของโรคนั้น ๆ ในขณะนั้นอย่างมาก หลักการ Like cure Like นี้สอดคล้องกับการใช้วัคซีนในการแพทย์แผนปัจจุบันแต่ก็ต่างกันที่วัคซีนยังมีตัวเชื้อที่นำมาทำอยู่ ในขณะที่ยาโภมีโอพารోนั้นไม่มีสารสำคัญหรือสารออกฤทธิ์เหลืออยู่ จึงมีความปลอดภัยสูงมาก นอกจากนี้การแพทย์แผนไทยก็มีการนำสมุนไพรที่เป็นพิษมาใช้ในการรักษาเช่นกัน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาเพื่อพัฒนาสมุนไพรของเราร่วมกับสุรพุณที่น่าสนใจ และมีอยู่อย่างหลากหลาย

กระบวนการพัฒนาและผลิตตำรับยาของการแพทย์โภมีโอพารోอาศัยเทคโนโลยีการผลิตที่ง่าย ไม่ซับซ้อน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือ การเจือจากสับกับกระแทก ตามที่กำหนดในตำราฯ สัดส่วนการเจือจากที่นิยมใช้ ได้แก่ 12C, 30C, 200C เป็นต้น หมายถึง จำนวนครั้งที่เจือจาก เช่น 12 ครั้ง ในสัดส่วน 1:100 จะเห็นว่ามีการใช้สารตั้งต้นหรือวัตถุดินในการผลิตที่น้อยมากแต่ได้ยาในปริมาณมหาศาล จึงมีความประหยัด ในขณะที่มีประสิทธิผลในการรักษาดังหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นงานวิจัยมากมาย ซึ่งส่วนหนึ่งได้ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ และสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือ SCIENTIFIC FRAMEWORK OF HOMEOPATHY : Evidence Based Homeopathy ที่สามารถสืบค้นได้จากอินเตอร์เน็ต ซึ่งมีการจัดทำขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนบบล่าสุด ปี ค.ศ. 2014

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้จัดทำรายงานการศึกษาการแพทย์โภมีโอพารోนี้ จัดทำขึ้นเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อสนับสนุนให้การแพทย์โภมีโอพารోได้รับการยอมรับ และพัฒนาเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพของประเทศไทยต่อไป เพื่อประชาชนจะได้มีทางเลือกในการดูแลรักษาสุขภาพที่หลากหลายขึ้น ตลอดจนเสริมการรักษาและการป้องกันโรคที่มีอยู่ให้มีประสิทธิผลมากขึ้น

(ผศ.(พิเศษ) ดร.นพ.ชวัชชัย กมลธรรม)
อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

(พิมพ์ครั้งที่ 1)

การแพทย์โอมิโอพาร์บเป็นศาสตร์แห่งการรักษาผู้ป่วยด้วยยาที่ส่งผลให้พลังงานชีวิตของผู้ป่วยกลับคืนเข้าสู่ภาวะสมดุล โดยใช้สารที่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยในคนปกติมารักษาคนที่ป่วยด้วยอาการนั้น ๆ เมื่อันหนามยกต้องเอาหามบ่ ชีงยาโอมิโอพาร์บนี้มีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัจจัยภายในของผู้ป่วย คือ กระตุนให้ร่างกายสามารถสู้กับความเจ็บป่วยนั้นได้ด้วยตนเอง หรือสามารถสู้กับการเจ็บป่วยตามขั้นตอน และกระบวนการตามธรรมชาติ ผลในระยะยาวที่ได้รับจากการกระตุนนี้ คือ การทำให้ร่างกายมีความแข็งแรงมากขึ้น หรือมีความไวต่อการเจ็บป่วยต่าง ๆ ลดลง การแพทย์โอมิโอพาร์บยังเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกที่ถูกนำไปใช้งานที่สุดติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก (WHO Legal Status Review, 2001) และได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในระบบสุขภาพแห่งชาติของหลายประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อินเดีย ฯลฯ อีกทั้งยังเป็นการแพทย์ทางเลือกที่มีราคาประหยัด ใช้เทคโนโลยีชั้นนำ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีความปลอดภัยสูง สำหรับประเทศไทยนั้นยาโอมิโอพาร์บถือเป็นสมุนไพรตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. 2542

ในการดำเนินงานจัดทำรายงานฉบับนี้ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สืบค้นหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตทั้งที่เป็นภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ นำข้อมูลที่ได้มาแปลเป็นภาษาไทย และฝ่ายการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ นำมาวิเคราะห์ สรุปความจัดทำเป็นรูปเล่มรายงาน ลงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์โอมิโอพาร์บตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาตามหลักวิชาการ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งผลการตรวจสอบอยู่ในเกณฑ์ถูกต้อง ถึงระดับมากถึงมากที่สุด จากนั้นนำรายงานการศึกษานี้มาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ ให้การแพทย์โอมิโอพาร์บได้รับการพิจารณาเข้าสู่ระบบบริการสุขภาพของประเทศไทย โดยให้เป็นศาสตร์หนึ่งของการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และได้รับการพิจารณาให้เป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาต่อไป

นายสุพรรณ ศรีธรรมมา

อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

< กิตติกรรมประกาศ >

รายงานการศึกษาการแพทย์โอมิโนพาอีบฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์โอมิโนพาอีบ ที่ได้ตรวจสอบให้ข้อมูล และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อรายงานฉบับนี้ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกต้องขอขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อผู้มีรายนามดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์โอมิโนพาอีบ ได้แก่ นายแพทย์บรรจบ ชุณหสวัสดิกุล นักวิชาการอิสระ นavaทอทัญญแพทย์ทัญญอรรรตน กิจเชวงกุล นักวิชาการอิสระ นายแพทย์วิเชียรชัย พดุงเกียรติวงศ์ โรงพยาบาลพระจอมเกล้า ทันตแพทย์หญิงครรภญา จิรอนันต์ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า และนายแพทย์ฤทธา พันธุ์เพ็ง โรงพยาบาลแม่ล่า ที่ทำการตรวจสอบเนื้อหา จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานการศึกษาฯ ฉบับนี้

ขอขอบคุณ นายแพทย์คตาวุธ โลกาพัฒนา โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติหมอบรัดเลี้ยง ในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติการแพทย์โอมิโนพาอีบในประเทศไทย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ ไชยสุต คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และให้ข้อมูลเกี่ยวกับยาปฏิชีวน้ำ และความต้มฟลิกก์

ขอขอบคุณคณะกรรมการสมาคมโอมิโนพาอีบประเทศไทย ที่ให้ข้อมูลองค์ความรู้ทางวิชาการด้านการแพทย์โอมิโนพาอีบ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อมร เปรมกมล 医師ทัญญอัมพร กรอบทอง นายแพทย์เกียรติชาย จิระมหาวิทยาคุณ ทันตแพทย์หญิงคุลีกร ไกรลักษณ์ เกลักษณ์ทัญญสมพร สุวรรณมาใจ นายแพทย์พลวิช กล้าหาญ นายแพทย์วัลลภ ชนกเยียร์ต นางสาวปัทมา กลิกรัม นายสาธิต ไทยทัตกุล และ นางวีรอร พิชญ์พงศา

(นายปวัสดร เจียมบุญศรี)

รองอธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

< สารบัญ >

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

- ▶ ความสำคัญ และที่มาของปัญหา 13
- ▶ เอกสารอ้างอิง 15

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1. ประวัติความเป็นมาการแพทย์โอมีโอบาธี 18
 - 1.1 วิวัฒนาการทางการแพทย์สู่การแพทย์โอมีโอบาธี 18
 - 1.2 ประวัติของบิดาการแพทย์โอมีโอบาธี 20
 - 1.3 ประวัติศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธี 23
- 2. แนวคิดทฤษฎีของการแพทย์โอมีโอบาธี 24
 - 2.1 ความหมายศาสตร์โอมีโอบาธี 24
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของโอมีโอบาธี 24
 - 2.3 หลักการของการแพทย์โอมีโอบาธี 25
 - 2.4 หลักการเตรียมยาโอมีโอบาธี 26
 - 2.5 ความแรงของยาโอมีโอบาธี (Potency) 27
 - 2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธี 29
 - 2.6.1 ทฤษฎีความตั้ม และทฤษฎีสัมพัทธภาพ 30
 - 2.6.2 มหัศจรรย์ของน้ำ 34
 - 2.6.3 สมมติฐานชิลิกาที่เกี่ยวข้องกับโอมีโอบาธี 38
 - 2.6.4 ยาโอมีโอบาธีเบรี่ยบได้กับตับบันทึกเสียง 42
 - 2.6.5 โอมีโอบาธีเป็นการรักษาโรคแบบบรรยพิมพ์ประทับโนเเลกุล 43
 - 2.7 กลไกการบำบัดแบบโอมีโอบาธี 46
 - 2.8 แนวทางการปฏิบัติการบำบัดแบบโอมีโอบาธี 47
 - 2.9 การใช้ยาโอมีโอบาธี 51
- ▶ เอกสารอ้างอิง 53

< สารบัญ >

	หน้า
บทที่ ๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
๑. หลักฐานการศึกษา-วิจัยเพื่อประเมินการใช้การแพทย์อยู่อย่างดี	55
๑.๑ การศึกษาด้านประสิทธิผล	55
๑.๑.๑ รายงานด้านประสิทธิผลเบรี่ยงเทียนโอมีโօพารีซ์กับยาหลอก	57
๑.๑.๒ รายงานด้านประสิทธิผลในโรค และกลุ่มอาการต่าง ๆ	62
๑.๑.๒.๑ โรคคุจจาระร่วงในเด็ก	62
๑.๑.๒.๒ โรคระบบทางเดินหายใจ	62
๑.๑.๒.๓ การแพทย์อยู่อย่างดีต่อการแพทย์แผนปัจจุบัน	63
ในการรักษาโรคหูน้ำท่วม (Otitis Media)	
๑.๑.๒.๔ การใช้ยาโอมีโօพารีซ์ในโรคหูชั้นกลางอักเสบ (Glue Ear)	64
๑.๑.๒.๕ การใช้ยาโอมีโօพารีซ์ในโรคไขนั้นสักเสบเฉียบพลัน	64
(Acute Sinusitis)	
๑.๑.๒.๖ การใช้ยาโอมีโօพารีซ์ที่เกี่ยวข้องกับโรคของระบบกล้ามเนื้อ	64
และกระดูก (Musculo-skeletal problems)	
๑.๑.๒.๗ อาการปวดเรื้อรังบริเวณกล้ามเนื้อและพังผืด	65
(Fibromyalgia)	
๑.๑.๒.๘ ลดอาการเจ็บปวดจากการผ่าตัด	65
๑.๑.๒.๙ ไข้ลําของฟาง โรคหีด และอาการภูมิแพ้	66
(Parennial Rhinitis)	
๑.๑.๒.๑๐ อาการก่อนมีประจำเดือน (PMS)	67
๑.๑.๒.๑๑ อาการของกรรมดประจำเดือน	67
(Menopausal Complaints)	68
๑.๑.๒.๑๒ โอมีโօพารีซ์หลังการขาดออกรึโนนเอนสโตรเจน	68
๑.๑.๒.๑๓ อาการร้อนวูบวาบหลังการรักษามะเร็งเต้านม	68

< สารบัญ >

หน้า

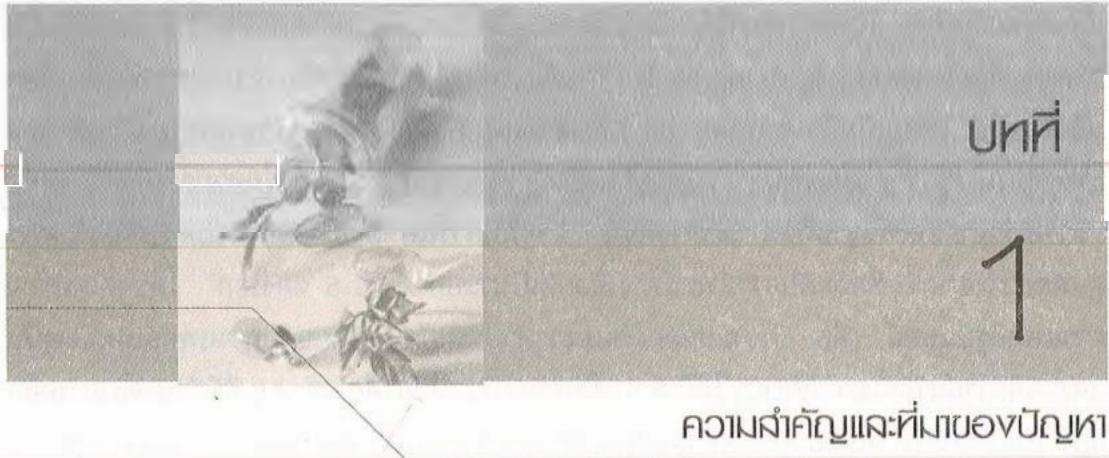
1.1.2.14 ภาวะมีนุตรายาก (Infertility)	68
1.1.2.15 คุณภาพของตัวอสุจิ (Sperm Quality)	68
1.1.2.16 ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์	69
1.1.2.17 สมานิลั้น (ADHD)	69
1.1.2.18 อาการอ่อนเพลียเรื้อรัง (ME/CFS)	69
1.1.2.19 โรคไข้เลือดออกชนิดรุนแรง	69
1.2 การศึกษาด้านความปลอดภัย (Safety)	70
1.3 การศึกษาด้านความคุ้มค่า (Cost-Effectiveness)	70
▶ เอกสารอ้างอิง	72
 บทที่ 4 สถานการณ์ และกฎหมายการแพทย์โอมีโอพาธีย์จากทั่วโลก	78
1. สถานการณ์ และความพึงพอใจในการใช้การแพทย์โอมีโอพาธีย์	78
1.1 สถานการณ์การใช้การแพทย์โอมีโอพาธีย์	78
1.2 ความพึงพอใจในการรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์	79
2. กฎหมายการแพทย์โอมีโอพาธีย์	80
2.1 การรับรองทางกฎหมายการใช้โอมีโอพาธีย์ในประเทศไทยทั่วโลก	80
2.2 ระเบียน และกฎหมายการตรวจรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์	89
ของประเทศไทยในทวีปยุโรป	
2.3 ระเบียน และกฎหมายการตรวจรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์	96
ของประเทศไทยในทวีปอเมริกา	
2.4 ตัวอย่างสถานบันการศึกษาการแพทย์โอมีโอพาธีย์ในประเทศต่าง ๆ	97
▶ เอกสารอ้างอิง	104

< สารบัญ >

หน้า

บทที่ 5	ผลการดำเนินงาน	108
1.	การดำเนินงานของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	108
2.	การนำโภชนาญาณไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดรักษาผู้ป่วยในประเทศไทย	113
3.	การศึกษาวิจัยโภชนาญาณในประเทศไทย	115
▶	เอกสารอ้างอิง	120
บทที่ 6	สรุป และข้อเสนอแนะ	121
◆	สรุป และข้อเสนอแนะของการแพทย์โภชนาญาณ	123
▶	เอกสารอ้างอิง	125

การแพทย์แผนปัจจุบันซึ่งถือเป็นการแพทย์กระแสหลักที่ประชากรั่วโลกยอมรับว่าดีมีคุณประโยชน์ แต่ก็ยังพบว่าการแพทย์แผนปัจจุบันยังไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุดของผู้ป่วยทุกราย ยังพบข้อห่วงของรักษาด้วยเช่นกัน สำหรับการแพทย์แผนปัจจุบันที่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการรักษาที่ต้องพึงยา ซึ่งล้วนเป็นสารเคมีที่เกิดผลข้างเคียง และภาวะแทรกซ้อนที่อันตรายได้ทั้งในระยะเฉียบพลัน และการสะสมของสารเคมีในร่างกายนาน ๆ อันก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบการทำจัดของเลี้ยงของร่างกาย เช่น ตับและไต โดยพบว่าในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยต้องนำเข้าจากต่างประเทศถึงร้อยละ 75 ทำให้รัฐบาลต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพที่ต้องจ่ายในการซื้อยาจากต่างประเทศซึ่งมีมูลค่าจำนวนมากต่อปี¹ แต่สุขภาพของคนไทยในประเทศไทยไม่ดีขึ้นตามมูลค่าการใช้ยาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่การแพทย์แผนปัจจุบันที่พบช่องว่าง แต่ทุกศาสตร์การแพทย์ไม่ว่าจะเป็นศาสตร์การแพทย์ไทย การแพทย์แผนจีน และการแพทย์แผนอินเดีย ล้วนแล้วแต่พบช่องว่างด้วยกันทั้งสิ้น จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า ไม่มีศาสตร์การแพทย์ใดที่ดูแลผู้ป่วยได้ครอบคลุมทุกโรค การดูแลผู้ป่วยจึงต้องทำแบบผสมผสานเพื่อสนองความต้องการการดูแลที่ครอบคลุมทั้งมิติภายใน จิต และจิตวิญญาณ ซึ่งขณะนี้ประชากรทั่วโลกหันมาสนใจการดูแลสุขภาพที่ไม่ต้องพึงยา และคำนึงถึงภาวะแทรกซ้อนและความปลอดภัยมากขึ้น จึงมีการแสวงหาศาสตร์การแพทย์รูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งหนึ่งในการแพทย์ที่มีความปลอดภัยและไม่มีผลแทรกซ้อนจากการใช้และถูกยอมรับในระดับโลก ทั้งในทวีปยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย เอเชียโดยเฉพาะอินเดีย คือ ระบบการแพทย์โอมิโอพาธี

การแพทย์โอมิโอพาธีเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกสาขาหนึ่งที่มีต้นกำเนิดในประเทศไทยเยอรมัน มีแนวคิดการบำบัดอาการเจ็บป่วยโดยใช้หลัก หรือกฎแห่งความคล้าย คือ ใช้สารที่คล้าย

เกิดความเจ็บป่วย ในคนปกติมาใช้บำบัดอาการผิดปกติในคนที่ป่วยด้วยอาการนั้นๆ หรือซึ่อเป็นภาษาอังกฤษว่า let like be cured by like โดยมีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑. เรื่อง พลังชีวิต ๒. ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) และ ๓. การรักษาเยียวยาด้วยตัวของร่างกายเอง (Self mechanism - Natural healing process) อันเป็นกลไกตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตด้วยแนวคิดพื้นฐานที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ปัจจุบันการแพทย์รูปแบบนี้ได้รับความนิยมในการดูแลสุขภาพมากขึ้นติดอันดับการแพทย์ทางเลือกที่เป็นระบบ ๑ ใน ๕ ของโลก^๒ โดยจุดเด่นของ การแพทย์รูปแบบนี้ คือ ความปลอดภัยและราคาประหยัดเมื่อเทียบกับการแพทย์แผนปัจจุบัน และองค์กรอนามัยโลก^๓ (WHO) ได้มีบทบาทในการสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ที่มีอำนาจในการออกกฎหมายเบี่ยงของประเทศและผู้ผลิตยาโอมิโอพาร์คในการรับรองความปลอดภัย และคุณภาพของยาโอมิโอพาร์คโดยมีรายงานการศึกษาถึงความปลอดภัยแม้ใช้ในหญิงมีครรภ์จนกระทั่งถึงช่วงของการคลอดบุตร^๔ หรือแม้แต่ในผู้ป่วยหนัก (ICU) พบว่า การใช้โอมิโอพาร์คทำให้อัตราการรอดชีวิตสูงขึ้นกว่ายาหลอก และไม่พบรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์^๕ นอกจากความปลอดภัยแล้ว ยังพบว่าการแพทย์โอมิโอพาร์ค มีราคากูก และมีความคุ้มค่า โดยมีการศึกษาถึงความคุ้มค่าต่อการใช้การแพทย์โอมิโอพาร์คนี้ พบว่า 医疗ไม่ต้องสั่งจ่ายยาแผนปัจจุบัน^๖ และการศึกษาโดยการสำรวจผู้ป่วยจำนวน 223 คน ที่มารับการรักษา กับแพทย์ของสาธารณสุขแห่งชาติประเทศไทย พบผู้ป่วยที่รักษาด้วยการแพทย์โอมิโอพาร์คจำนวนของการมารับคำปรึกษาจากแพทย์ลดลงถึงร้อยละ 70 (ในระยะ ๑ ปี) และค่าใช้จ่ายในการรักษาลดลง ร้อยละ 50^๗ ซึ่งนอกจากมีความปลอดภัยและมีความคุ้มค่าแล้วในบางประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อาร์เจนตินา เม็กซิโก อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกา ได้นำการแพทย์โอมิโอพาร์คเข้าสู่ระบบสุขภาพแห่งชาติของประเทศ^๘ และถ้าประเทศไทยได้นำรูปแบบการแพทย์นี้มาประยุกต์ใช้ในการดูแลสุขภาพจะส่งผลให้รัฐบาลประหยัดค่าใช้จ่ายเรื่องการใช้ยาที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นอย่างมาก

โดยในขณะนี้การแพทย์โอมิโอพาร์ค มีกระแสของความนิยมเพิ่มขึ้น มีประชาชนชาวไทย ส่วนหนึ่งที่นำรูปแบบการแพทย์นี้มาใช้ในการดูแลสุขภาพ ประกอบกับมีการเปิดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยซึ่งมีทั้งที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ ทำให้กระแสของการใช้การแพทย์รูปแบบนี้ มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยลิ่งที่ตามมา คือ การใช้ผลิตภัณฑ์โอมิโอพาร์คที่มากขึ้น เช่นกัน ประกอบกับ ผู้ที่ผ่านการอบรมไม่สามารถนำไปประกอบวิชาชีพหรือนำไปบำบัดกับผู้ป่วยได้อย่างถูกกฎหมาย เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิ ในส่วนของผลิตภัณฑ์โอมิโอพาร์คที่นำมาใช้ในประเทศไทย

ยังไม่ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการอาหารและยา ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาการแพทย์โอมีโอบาธี^๓ ที่ผ่านการอบรมแล้ว ไม่สามารถไปประกอบวิชาชีพได้ เนื่องจากยังไม่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิชาชีพ

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการผลักดันให้ผลิตภัณฑ์โอมีโอบาธี^๔ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการอาหารและยา และการประกอบวิชาชีพการแพทย์โอมีโอบาธี^๕ ได้รับการรับรองทางวิชาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายเช่นเดียวกัน กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบดูแลในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยองค์ความรู้ด้านการแพทย์ทางเลือก ระหว่างนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในเรื่องของการประกอบวิชาชีพการแพทย์โอมีโอบาธี^๖ และผลิตภัณฑ์โอมีโอบาธี^๗ เพื่อให้เกิดการบูรณาการ การดูแลสุขภาพที่สมบูรณ์ และถูกต้องตามหลักกฎหมายการประกอบโรคศิลปะ และสอดรับกับแนวคิดของกระทรวงสาธารณสุขที่ต้องการลดการใช้ยาและห้ามมาใช้พืชสมุนไพรแทนยา เพื่อลดมูลค่าการใช้ยาที่รัฐต้องสูญเสียเงินจำนวนมากที่ต้องจ่ายไปในการรักษาสุขภาพ ตามนโยบายของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ. 2554) ที่จะผลักดันให้การแพทย์โอมีโอบาธี^๘ เช้าสู่หลักประกันสุขภาพ และส่งเสริมให้สมุนไพรที่ใช้เป็นยาของโอมีโอบาธี^๙ ได้รับการขึ้นทะเบียน^{๑๐ ๑๑}

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยสำนักการแพทย์ทางเลือก จึงทำการศึกษาถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๒} ดังแต่ประวัติความเป็นมาของระบบการแพทย์ที่เชื่อมโยงมาถึงการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๓} หลักและแนวคิดทฤษฎีของการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๔} สถานการณ์การศึกษาวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สถานการณ์ทางกฎหมายของประเทศไทยต่าง ๆ ที่มีการใช้การแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๕} รวมถึงผลการดำเนินงานด้านการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๖} ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา และข้อเสนอแนะในการที่จะขับเคลื่อนการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๗} ให้เป็นที่ยอมรับทั้งด้านผลิตภัณฑ์และการประกอบวิชาชีพการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๘} โดยวัดถูกประสิทธิภาพของรายงานการศึกษาฉบับนี้ คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจถึงระบบการแพทย์โอมีโอบาธี^{๑๙} และพิจารณาความเป็นไปได้ให้เกิดการยอมรับทั้งการใช้ผลิตภัณฑ์ การประกอบวิชาชีพ โดยใช้การแพทย์รูปแบบนี้ผสมผสานกับการแพทย์แผนปัจจุบันในการดูแลสุขภาพของประชาชนต่อไปได้

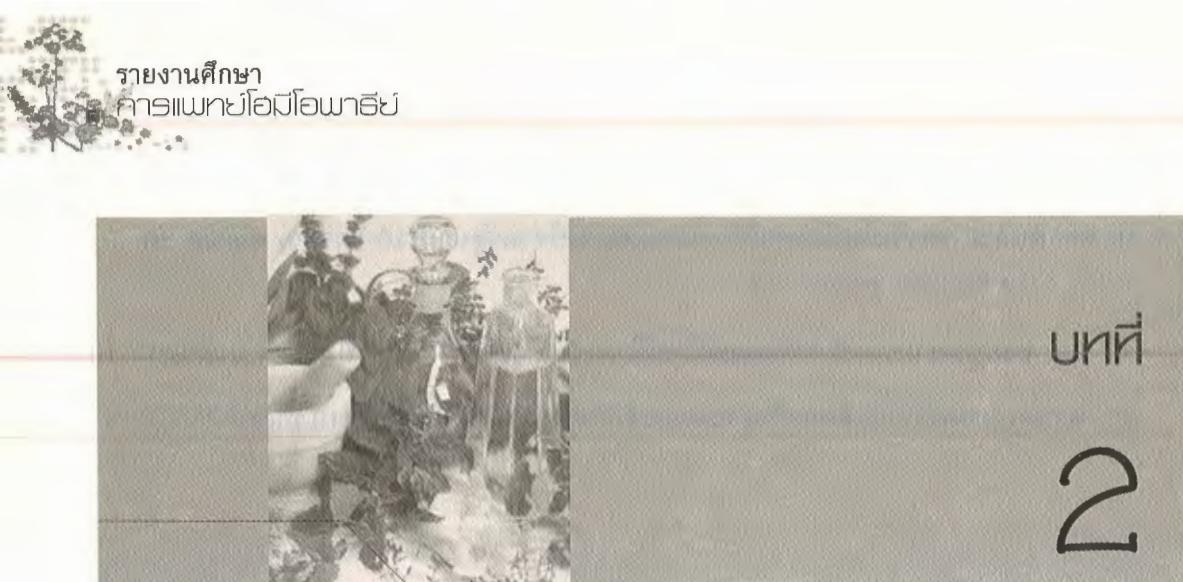
● เอกสารอ้างอิง ●

1. เปิดรายงานใช้ยา พิ่ง “ของนอก” อ้อ. ไทยโพลต. (2 กันยายน 2553) [online]. แหล่งที่มา:
<http://www.thaipost.net/new/020910/26910>.
2. World Health Organization. **Legal Status of Traditional Medicine and Complementary/alternative Medicine 2001.** [online]. Available from : http://whqlibdoc.who.int/hq/2001/WHO_EDM_TRM_2001.2.pdf.
3. สำนักการแพทย์ทางเลือก. **WHO : Safety issue in the Preparation of Homeopathy medicine** เอกสารประกอบการประชุมแนวทางการขั้นตอนยา homoeopathic, 2553. (อัดสำเนา).
4. BornhÖft et al. **Effectiveness, Safety and Cost-Effectiveness of Homeopathy in General Practice Summarized HealthTechnology Assessment.** Forsch Komple mentärmed . 13(suppl 2): 19-29. [online].2005. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16883077> [2011,January 20].
5. Frass, M. et al. **Adjunctive homeopathic treatment in patients with severe sepsis: A randomized, double-blind, placebo-controlled trial in an intensive care unit,** [Online] [cite Homeopathy 94 (2), pp. 75-80].1994. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15892486> [2011,January 20].
6. Swayne J. **The cost, effectiveness of homoeopathy.** A pilot study, proposals for future research. [Online] [cite Br Homoeopath J 1992; 81: 148-180] Available from : <http://www.sciencedirect.com/science> [2011,January 20].
7. Christie EA, and Ward AT. **Report on NHS practice-based homoeopathy project. Analysis of effectiveness and cost of homoeopathic treatment within an GP practice at St. Margaret's Surgery, Bradford on Avon, Wilts. September.** [Online]. 1996. Available from: <http://www.worldhomeopathy.org/positiveHomeopathy Pdf>. [2011 ,January 20].
8. สำนักการแพทย์ทางเลือก. **บทสรุปผู้บริหาร.** เอกสารประกอบการประชุมการพัฒนาศาสตร์ การแพทย์ homoeopathic, 2552. (อัดสำเนา).

9. สธ. ดันก.m. รองรับโอมโภชีร์ ประยัดค่าใช้จ่ายรัฐบาล 10 เท่าตัว. ค.m ชัด ลึก (10 มีนาคม 2553) : 10.
10. ลธ. ชงกฎหมายรองรับการแพทย์โอมโภชีร์.กรุงเทพธุรกิจ (10 มีนาคม 2553) : 10.
11. สธ.หนุนแพทย์ทางเลือกเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพ.โพสต์วูดดี้ (10 มีนาคม 2553) : 6.

บทที่
2

วรรณกรรมที่เกี่ยวกับ

ประวัติความเป็นมาการแพทย์โบราณไทย

1.1 วิถีการทางการแพทย์สู่การแพทย์โภมีโภพธีร์¹

● **สมัยโบราณ** : มนุษย์มองการเจ็บป่วยเป็นการลงโทษจากพระเจ้า ภูต ผี ปีศาจ การรักษาจะใช้พิธีกรรมสวดมนต์ประกอบพิธีกรรมเป็นหลัก ยาส่วนใหญ่ได้จากต้นไม้พืชแอบห้องถินในบริเวณนั้น การใช้ยาจากสมุนไพรชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดในการรักษาเป็นผลมาจากการลองผิดลองถูกเป็นส่วนใหญ่

● **2,000 กว่าปีก่อนคริสตกาล** : ในซีกโลกตะวันออกได้พบเกล็ชคำรับของจีน ซึ่งเป็นเกล็ชคำรับเล่มแรกที่ระบุว่าต้นไม้ชนิดต่าง ๆ นั้น ทำเป็นยาได้ผนวกกับมีความเชื่อในเรื่องศาสนา เช้ามาเกี่ยวข้องพบว่า ตำรา�านส่วนหนึ่งมาจากคัมภีร์ต่าง ๆ เช่น ในคัมภีร์ใบเบิลได้กล่าวถึง มาตรฐานอนามัยความสะอาดของชุมชน การใช้พืชต้นไม้ ส่วนในอินเดียมีคัมภีร์อายุรเวท (Ayurveda) เป็นต้น

● **460 ปีก่อนคริสตศักราช** : มีชาวกรีกชื่อ "อิปโปเครติส" (Hippocrates) ได้พยายามเปลี่ยนแนวคิดของคนในสมัยนั้นที่เชื่อว่าการเจ็บป่วยเกิดจากการลับบันดาลของเทพเจ้าที่ทำให้เกิดความผิดปกติ หรือความบกพร่องของร่างกาย อาหาร อากาศ และเชื้อโรค เป็นต้น และเน้นว่าการแพทย์เป็นเรื่องของศาสตร์ และคิลป์ อิปโปเครติส ได้รับการแนะนำว่า เป็นบิดาแห่งการแพทย์ตะวันตก (Father of the Medicine) หลังจากอิปโปเครติส คือยุคของอริสโตเตล ซึ่งมีการจัดทำบัญชีรายการพืชที่ใช้ทางยาโดยมีลูกศิษย์ของอริสโตเตลชื่อ 'ทีโรฟราตุส' (Theophratus) เป็นนักพฤกษาศาสตร์ที่มีความรู้ทั้งในด้านการแพทย์ และพฤกษาศาสตร์ ซึ่งได้แต่งตำราชื่อ

“De Materica Medica” (ชื่อนี้เป็นชื่อที่คล้ายกับตำรายาโอมีโอพาธี)

- คดวาระที่ 1-3 ของคริสต์คักราช : นายแพทย์ผู้หนึ่งชื่อ บลินี (Pliny) เป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องพิชพรรณไม้ที่ใช้เป็นยา และรวมรวมตัวรับตำราของทั้งกรีก และโรมันนับพัน ๆ เล่ม ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นมีนายแพทย์ที่มีชื่อเลียงโด่งดังอีกท่านหนึ่งชื่อ 加เลน (Galen) ที่สมมติให้ร่างกายของสัตว์เหมือนร่างกายของคน โดยนำยาที่ทดลองกับสัตว์ได้ผลแล้วมาทดลองกับคนโดยตรงทันที แม้จะถือได้ว่าเข้าเป็นคนแรกที่บุกเบิกการทดลองการแพทย์แต่ก็ไม่มีผู้ใดสนใจ และยอมรับในยุคหนึ่ง ก็เกิดทฤษฎีของการรักษาสองแบบ คือ หลักการที่ให้แก่ไขรักษาโรคโดยสิ่งที่มีคุณสมบัติที่ตรงข้ามกับโรค (The divergent medical theories of allopathic) และหลักการที่ให้แก่ไขรักษาโรค หรืออาการความเจ็บป่วยด้วยตัวยาที่เหมือนกับอาการที่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยนั้น ๆ (Homeopathy)

- คดวาระที่ 4 - กลางคดวาระที่ 15 : เป็นยุคเมืองช่วงที่อาณาจักรโรมันล่มสลาย การแพทย์ในสมัยนี้แฝงตัวอยู่กับการเผยแพร่คำสอนมีการใช้แร่ธาตุต่าง ๆ นำมาใช้ในการรักษาโรค เช่น proto ใช้รักษาโรคผิวนังรำมทั้งโรคซิฟิลิสจนมีคำพูดถึงวิธีการที่นำแร่ธาตุต่าง ๆ มาใช้นี้ว่า “การเล่นแร่ แร่ธาตุ” แต่หลังจากยุคเมืองผ่านพ้นไป ยุคโลกแห่งความเจริญรุ่งเรืองด้วยศิลปวัฒนธรรมกีกลับคืนมา ซึ่งเรียกยุคนี้ว่า “ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการของยุโรป หรือยุคเรเนอร์ชอง (Renaissance)” มีนายแพทย์ผู้หนึ่งชื่อ พาราเซลลุส (Paracelus) ชาวสวิสเซอร์แลนด์ ได้ให้หลักการว่า “ให้พิจารณาธรรมชาติเป็นศูนย์กลาง พิชไม่เพียงสร้างสิ่งมีประโยชน์แก่มนุษย์เพียงด้านเดียว แต่บรรดาพิชแต่ละชนิดจะแสดงภาพสัญลักษณ์บอกความหมายของการรักษาด้วย” ตัวอย่างเช่น ตันโคมจีน มีวงกลมเลี้ยงของดอกเป็นรูปเหมือนกระเพาะปัสสาวะ สามารถใช้รักษาโรคทางเดินปัสสาวะ พิชที่มีใบเหมือนรูปหัวใจจะใช้รักษาโรคหัวใจ เป็นต้น นายแพทย์พาราเซลลุสได้รับการยกย่องเป็นเจ้าของทฤษฎีปัจจุบันบอกสัญลักษณ์ และเป็นบิดาแห่งเคมีวิทยาศาสตร์ ที่มีความรู้ในเรื่องเตรียมยาด้วยปฏิกริยาทางเคมี และกล่าวว่า “ยาพิษทุกอย่างไม่เป็นพิษเสมอไป ขึ้นอยู่กับขนาดที่ใช้” และหลักปรัชญาที่ว่า “ถ้ามากจะเป็นยาพิษ แต่น้อยพึงรักษา” ดังนั้นจึงถือได้ว่า เขาเป็นผู้หนึ่งในการสนับสนุนหลักการรักษาแบบ โอมีโอพาธี (Homeopathy)

- ต่อมาอีก 300 ปี : นายแพทย์ชาวเยอรมันชื่อ ชาโมเอล ยาห์เนมานน์ (Samuel Hahnemann) บิดาแห่งการแพทย์โอมีโอพาธี ใช้หลักการรักษาแบบ Homeopathy ที่เชื่อว่าอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ เป็นวิธีของระบบร่างกายที่จัดรักษาโรคด้วยตัวมันเองโดยใช้หลักของความคล้าย คือ การใช้สารที่ก่อให้เกิดอาการของโรคนั้น ๆ ในคนปกติมารักษาอาการในคนป่วยโดยใช้สารจำนวนน้อยที่สุดตามหลักการของโอมีโอพาธีเพื่อกระตุ้นให้ระบบร่างกายเป็นผู้เยียวยารักษาโรค หรืออาการเจ็บป่วย

1.2 ประวัติของบิดาการแพทย์โอมोพาธี²

นายแพทย์ชาวเยอรมัน ชื่อ ชามูเอล ยาห์เนมานน์ (ค.ศ.1755 - 1843) บิดาผู้ให้กำเนิด การแพทย์โอมोพาธี โดยพื้นฐานครอบครัวเป็นชนชั้นกลาง บิดาเป็นช่างเขียนกระเบื้องสีที่มีชื่อเสียง แต่ เพราะด้วยมีสังคมที่เกิดขึ้นต่อเนื่องยาวนานถึง 7 ปี ระหว่าง ค.ศ.1756 - 1763 เป็นผลให้เศรษฐกิจของบ้านเมืองhyดุดชะงักลงครอบครัวต้องประสบภัยชีวิตที่ลำบากเข้าได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากบิดา และมารดาเป็นหลัก เมื่อเข้าสู่วัยที่ต้องไปโรงเรียนด้วยเป็นเด็กที่资质 มีความสามารถสูงในหลายด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาสามารถเข้าใจภาษาต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างรวดเร็ว และแตกฉาน คุณครูจึงต้องขอร้องบิดาให้มาโรงเรียนโดยไม่จำเป็นต้องเสียค่าเล่าเรียน และด้วยวัยเพียง 12 ปี เขามีหน้าที่ช่วยคุณครูสอนภาษากรีกได้

ต่อมาเมื่ออายุย่างเข้าปีที่ 20 (ค.ศ.1775) สอบเข้าเรียนได้ที่โรงเรียนแพทย์ในเมืองไลปซิก ในช่วงของวัยนักศึกษารายได้หลักที่เลี้ยงชีพ คือ การสอนภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษ และการแปลหนังสือจากภาษากรีก และภาษาอังกฤษเป็นภาษาเยอรมัน แต่เมื่อเข้าศึกษาได้ไม่นาน ยาห์เนมานน์ก็ผิดหวังกับระบบการศึกษาที่เข้าได้รับจากที่นือย่างมาก เนื่องจากเป็นการเรียนการสอนที่ไม่มีประสบการณ์ตรงจากการทำเวชปฏิบัติ จึงตัดสินใจลาออกจาก และเดินทางย้ายไปเรียนที่กรุงเวียนนาโดยติดตามการทำเวชปฏิบัติของนายแพทย์ Joseph von Quarin (ค.ศ. 1733 - 1814) เป็นหลัก ซึ่งจากนั้นไม่นานเมื่ออายุได้ 24 ปี (ค.ศ.1779) สอบได้ประกาศนียบัตรแพทย์สมความตั้งใจ

การทำเวชปฏิบัติในช่วงเริ่มต้นเกิดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ.1780 และดำเนินต่อมาเรื่อยจนกระทั่ง hyดุดชะงักลงในปี ค.ศ.1788 ตลอดระยะเวลาของการทำเวชปฏิบัติ ได้ตั้งค่ายามกับแนวทางการรักษาที่มืออยู่ตลอดเวลาว่าผู้ป่วยสมควรได้รับการรักษาตามวิธีการที่รุนแรงต่าง ๆ ตามแนวปฏิบัติ ของการแพทย์แผนปัจจุบันในยุคนั้นหรือไม่ หลังจากนั้นได้มีงานเขียนที่วิพากษ์วิจารณ์การรักษาตามแนวการแพทย์แบบแผนฉบับแรก ในปี ค.ศ.1781 จนกระทั่งท้ายที่สุดจึงกล่าวว่า “หากไม่สามารถค้นหากระบวนการรักษาโรคที่ปลอดภัยกว่าที่เป็นอยู่ได้ ก็จะเป็นการดีกว่ามากที่จะไม่รักษาโดยเลย เพราะกระบวนการรักษาที่ใช้อยู่นั้นทำให้ผู้ป่วยตายมากกว่าหาย” นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นคว้าอย่างจริงจังของนายแพทย์ผู้นี้ เพื่อไปสู่การค้นพบแนวคิด และกระบวนการของ การรักษาที่มุ่งนวลด ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1788 เป็นต้นมา เขายังคงทำมาหากายเลี้ยงชีพจากการแปลหนังสือเป็นจำนวนมาก จำนวนขั้นงานแปลไม่รวมงานเขียนมีมากกว่า 100 งานแปล ซึ่งเป็นงานแปลทั้งทางด้านเคมี ด้านพฤกษาศาสตร์ด้านการแพทย์ ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นองค์ความรู้และศาสตร์ที่ยาห์เนมานน์

มีความเชี่ยวชาญทั้งลึกล้ำและมีผู้ก่อตัวที่สำคัญ หากยาที่เนอร์มานไม่บ้าไปเลี้ยงก่อน (**บ้า คือ หมายถึงหันมาค้นคว้าจริงจังด้านโอมีโอพารีย์**) เข้าต้องเป็นนักเคมีที่มีชื่อเสียงมากอย่างแน่นอน

จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1790 ประกายไฟวุ่นแรงได้ถูกจุดขึ้นจากงานเขียนของ ดร.วิลเลียม คูลเลน ซึ่งในขณะนั้นยาที่เนมาน์กำลังแปลงงานเขียนชื่อ A Treatise on Materia Medica ของ วิลเลียม คูลเลน เข้ารูสีกสดุดใจกับหัวข้อเรื่องเปลือกตันชิงโคนาที่ ดร.คูลเลนกล่าวว่ามีคุณสมบัติในการรักษาไข้มาลาเรีย ยาที่เนมาน์จึงเริ่มดำเนินการทดลองกินเปลือกตันชิงโคนาที่บดละเอียด จำนวน 4 กรัมด้วยตนเองหลังจากกินไปแล้วพบว่าหายใจดีขึ้น หายใจลึก หายใจลื้น จากจุดนี้เอง ทำให้เริ่มคิดถึงแนวคิด Similar Similibus Curantur หรือ Like cures like ซึ่งเป็นแนวคิดที่นำสิ่งที่ก่อให้เกิดโรคในคนปกติมารักษาคนที่ป่วยเป็นโรคนั้น ๆ หรือในสุภาษิตไทย คือ “หมายยกต้อง เอานามบ่ง”

จากจุดนั้นเป็นต้นมา药ที่เนมาน์เริ่มต้นพัฒนา และค้นคว้าอย่างจริงจังกับแนวความคิด ใหม่บนพื้นฐานเก่าที่ว่า “Similar Similibus Curantur” และเริ่มทดลอง ศึกษา ค้นคว้า และเผยแพร่แนวคิด ผ่านงานเขียนซึ่งในช่วงเริ่มต้นของการศึกษาค้นคว้าทุกอย่างเป็นไปอย่างยากลำบาก เพราะแนวคิดของเขากลางๆ ได้ว่ามันคือ การปฏิวัติแต่ยังมีอุปสรรคมากความเข้มแข็ง ทางความคิด และกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างช้าๆ ยาที่เนมาน์ประ韶าจุดยืนของตนอย่างชัดเจนผ่านงานเขียนชื่นสำคัญที่ชื่อว่า Essay on a New Principle for Ascertaining the Curative Powers of Drugs ตีพิมพ์ใน Hufeland Journals ปี ค.ศ. 1976 “เป้าหมายของการค้นคว้า คือ การค้นพบยาที่มีฤทธิ์จำเพาะต่อการรักษาโรคเรื้อรังทั้งหลาย”

ในช่วงเวลา 12 ปี จากปี ค.ศ. 1792 - 1804 ยาที่เนมาน์เดินทางตลอดเวลา และย้ายที่อยู่มากถึง 14 เมืองด้วยกัน ไม่มีครรภ์เหตุผลที่แท้จริงว่าเหตุใดยาที่เนมาน์จำเป็นต้องเดินทางมากถึงเพียงนี้อาจเป็นเพราะโชคชะตานำพาให้เข้าต้องเดินทางและรู้จักผู้คนมากมาย ส่วนหนึ่งอาจเป็นไปเพื่อการแลกเปลี่ยน และทดสอบแนวคิดของตน อย่างไรก็ได้เขาริบปักหลักมากขึ้นในปี ต่อ ๆ มา ในช่วงปีแรกเริ่มของการผลิตผลงานชื่นสำคัญ (ช่วงปี ค.ศ. 1808 - 1811) คือ งานเขียน ต้นปรัชญาของการบำบัด (Organon of Medicine) และงานเขียนตำรับยา (Materia Medica Pura) เขางลงหลักปักฐานอยู่ที่เมืองทาగัว (Torgau) จากนั้นในปี 1812 ได้รับเลือกให้เป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยแพทย์แห่งเมืองไลปซิก การทำเวชปฏิบัติของเขานิ่งเงียบ ไม่มีคนและเพร่หลายมากนัก จนกระทั่งบ่ายมาลงรากฐานที่ชัดเจนที่เมืองเคอเซนในปี ค.ศ. 1812 ซึ่งในช่วงนี้เอง ชื่อเสียงของโอมีโอพารีย์เริ่มแพร่หลายไปยังเมืองต่าง ๆ ยาที่เนมาน์เริ่มมีผู้ติดตามที่เข้มแข็ง อีกหลายคน ซึ่งก็ล้วนแล้วแต่เป็นแพทย์ทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นนายแพทย์บอร์นิงไฮเซน (Von

Boenninghausen, 1785 - 1864) นายแพทย์คอนแสตนติน เฮียริง (Constantine Herine, 1800 - 1880) นายแพทย์เฟเดอริก คвин (Frederick Hervey Foster Quin, 1779 - 1878) และคนอื่น ๆ อีกจำนวนมากเป็นผู้นำสำคัญที่ทำให้การทำงานเป็นแบบโอมิโอลารีซึ่งเป็นที่ประจักษ์ และได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นอย่างมาก จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์บ่งชี้ัดว่าโอมิโอลารียังคงเริ่มแรกนั้นโดยตั้งจากการประสบความสำเร็จในการนำไปใช้กับโรคระบาดไม่ว่าจะเป็นการระบาดของไข้อีดี้แดง (Scarlet fever, ระบาดในราวปี ค.ศ. 1800) การระบาดของไข้ไฟฟอยด์ในกลุ่มทหารของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ (ราวปี ค.ศ. 1813) การระบาดของอหิวาตโรค (ในยุโรปช่วงปี ค.ศ. 1830 - 1831) รวมทั้งการระบาดของไข้หวัดใหญ่ (Flu pandemics ระบาดในช่วงปี ค.ศ. 1981) ด้วย

ช่วงท้ายที่สุดของชีวิตยาห์เนมานน์ เขากับชีวิตลงอย่างเรียบง่าย และสงบที่เมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศสในช่วงเช้ามืดของวันที่ 2 กรกฎาคม ค.ศ. 1843 ด้วยอาการป่วยหลอดลมยักเส้นเรือรัง จบชีวิตลงพร้อมกับลิ้งที่ตันมีเคยคาดหวังทั้งที่อเลี้ยง เงินทอง และความเคารพที่ผู้คนมีให้ ได้ระคิดได้ว่าเขามีแพทย์ที่มีชีวิตลำบากอย่างมากนานกว่า 70 ปี ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายที่สุดอยู่ในบ้านหลังเล็ก สอนหนังสือให้ลูกนلنเองทุกคนพร้อมกับการรักษาคนไข้ และผลิตงานเขียนต่าง ๆ ไปด้วยจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิตมาถึง ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วเขายังคงมีชีวิตอยู่ ภารกิจทุกอย่างตั้งแต่ภาระคนแรกที่ลำบากมาด้วยกันตลอดชีวิต แต่ด้วยพ่อลิขิตทำให้เขามีโอกาสพบรักใหม่ เป็นครั้งที่สองกับสาวงามจากເອເຊີນในกรุงปารีสราวปี ค.ศ. 1834 ภาระคนที่สองของเขามีชื่อว่า เจ้าจอมราษฎร์ ที่มาจากการลังเลของชั้นสูงของปารีส ดังนั้น เขายังเหมือนราวกับมีชีวิตใหม่ และหันมามีแรงใจในการทำงาน และคิดค้นความรู้ใหม่รวมทั้งผลิตงานเขียนใหม่อีกครั้งในช่วงท้ายของชีวิต

ยาห์เนมานน์จากโลกใบนี้พร้อมกับคำพูดสั้น ๆ ก่อนหมดลมหายใจว่า

“I have not lived in vein”

หรือ

“ข้าพเจ้าไม่เคยมีชีวิตอยู่ใน枉枉ของความมืด”

ชีวิตล่าวนี้ก็ยังจารึกอยู่บนหลุมฝังศพของเขามาในเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศสจนถึงปัจจุบัน

1.3 ประวัติศาสตร์การแพทย์โอมोพารีบในประเทศไทย^{3,4,5}

การแพทย์โอมोพารีบ เป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกสาขาหนึ่ง ปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีความปลอดภัย มีผลข้างเคียงน้อย การรักษาให้ผลที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจโดยเฉพาะทางด้านจิตใจจะเห็นชัดเจนมาก ราคาถูก ซึ่งเข้ามาในประเทศไทยสมัยใดนั้นยังไม่มีหลักฐานที่ทราบแน่ชัด พ่อจะลัณณิษฐานได้คือสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น สมัยรัชกาลที่ 3-4 ประมาณ ค.ศ. 1824 - 1868 ที่คาดว่าอาจเป็นได้ที่มีแนวคิดแบบการแพทย์โอมोพารีบ เพราะในช่วงนี้มีหมออสุนคำสาขาวัฒนตกเริ่มเข้ามาและทำการแพทย์ทางตะวันตกเข้ามามากด้วย จากหลักฐานหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีการเปลือกซิงโคนาซึ่งเป็นพืชจากต่างประเทศมาทำเป็นยาคุนิน แต่คนไทยไม่นิยมยาฟรัง แพทย์ชาวต่างประเทศจึงกราบถูลพระเจ้าอยู่หัวสมัยนั้น ให้ทำเปลือกซิงโคนามาบดเป็นผงแล้วใช้เหมือนยาไทย จึงนับว่าเปลือกซิงโคนาเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นครั้งแรก

ซึ่งเปลือกซิงโคนานี้เมื่อย้อนดูในประวัติของการแพทย์โอมोพารีบสมัยที่ชาห์เนมานน์ เป็นผู้คิดค้นศาสตร์โอมोพารีบ เขาใช้เปลือกซิงโคนาเป็นพืชตัวแรกในการพิสูจน์ยา (ค.ศ. 1842 - 1930) และเมื่อคาดคะเนช่วงปี ค.ศ. ที่การแพทย์โอมोพารีบเกิดขึ้นกับช่วงปี ค.ศ. ที่มีหม้อชาวต่างชาติตะวันตกที่เข้ามายังกรุงรัตนโกสินทร์ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 3 - 4 ที่หมอบรัดเลย์เข้ามามีบทบาทในการแพทย์ไทยในสมัยนั้นมีความใกล้เคียงกันซึ่งน่าจะมีความเป็นไปได้ว่า แนวคิดโอมोพารีบนี้ได้เข้ามายังประเทศไทยแล้ว และในสมัยเดียวกันนั้นมีหลักฐานที่ปรากฏว่าในช่วงนี้ใช้หลักการของโอมोพารีบ คือ มีการระบาดของอหิวạต์โรคและมีนายแพทย์ชาวอเมริกันชื่อเป็นนักเผยแพร่ศาสนา ชื่อ ชาเมล เรย์โนลด์ส เฮลส์ (Samuel Reynolds House) ได้มีบทบาทในการควบคุมอหิวạต์โรค และรักษาคนไข้ โดยใช้ทิงเจอร์การบูรพสมน้ำให้ประชาชนรับประทาน ซึ่งแนวคิดนี้คล้ายกับแนวคิดแบบโอมोพารีบแต่เป็นเพียงข้อลัณณิษฐานเท่านั้น หลักฐานที่แน่ชัดจากการสืบค้นไม่มีผู้ใดได้บันทึกไว้

สำหรับปัจจุบัน นับตั้งแต่ 10 กว่าปีที่ผ่านมา ที่การแพทย์โอมोพารีบได้เข้ามามีบทบาทในการดูแลสุขภาพของคนไทยและเป็นที่รู้จักจำหรับกลุ่มคนบางกลุ่มอย่างชัดเจนนั้น ทราบว่ามีชาวต่างชาติ คือ ชาวสารานรร្តเซ็กมาให้การรักษาในคลินิกเอกชนแห่งหนึ่ง รวมทั้งมีน่วยงานเอกชน เช่น ชาวอโศกได้นำแนวทางนี้ไปดูแลสุขภาพคนในชุมชน ประกอบกับมีกองการแพทย์ทางเลือกในสมัยนั้น (พ.ศ. 2545) และต่อมาได้ทำการศึกษาถึงองค์ความรู้พร้อมทั้งไปดูงานการแพทย์โอมोพารีบจากต่างประเทศ และได้ส่งนักวิชาการสารานรร្តซึ่งเป็นกลุ่มกรุ๊ปเรียนการแพทย์โอมोพารีบที่ประเทศอินเดีย หลังจากสำเร็จการศึกษาได้นำศาสตร์โอมोพารีบมาเผยแพร่ ศึกษา วิจัย

และพัฒนา จนกระทั่งปัจจุบันการแพทย์โอมีโอพาธีเป็นการแพทย์ทางเลือกหนึ่งที่ประชาชนชาวไทยรู้จักกันมากขึ้น

แนวคิดทาง哲理วิถีของแพทย์โอมีโอพาธี

ศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาธีเป็นหนึ่งในระบบของการแพทย์ทางเลือกที่มีบทบาทในการรักษาผู้ป่วยในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยพบว่าการแพทย์สาขานี้เป็นการแพทย์ทางเลือกที่ถูกนำไปใช้มากที่สุดติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก (รายงานสถานภาพทางกฎหมายด้านการแพทย์สมัยและ การแพทย์ทางเลือกขององค์กรอนามัยโลก ปี ค.ศ. 2001) และเป็นการแพทย์ทางเลือกที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการโดยนำเสนอสู่ระบบประกันสุขภาพในหลายประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี อาร์เจนตินา เม็กซิโก บรasil อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกาฯลฯ รวมทั้งเป็นการแพทย์ทางเลือกที่มีราคาประหยัด^๖ ใช้เทคโนโลยีอย่างง่ายสามารถเตรียมได้เอง และมีความปลอดภัยสูง ด้วยหลักการรักษาที่มุ่งการบำบัดความเจ็บป่วย มีความอ่อนโยนในกระบวนการเยียวยารักษา ที่เชื่อว่าร่างกายของสิ่งมีชีวิตสามารถเยียวยารักษาด้วยตัวเองได้เพียงแต่ให้ตัวกระตุ้นที่เหมาะสม กับร่างกาย และร่างกายจะเป็นผู้ดำเนินการเยียวยาต่อไปเอง นี่จึงเป็นหลักคิดแบบโอมีโอพาธีที่ใช้ในการบำบัดความเจ็บป่วย

2.1 ความหมายศาสตร์โอมีโอพาธี^๗

คำว่า โอมีโอพาธี (Homoeopathy) มีรากศัพท์จากภาษากรีก 2 คำ ดังนี้

- คำว่า “Homoios” แปลว่า “similar” คือ เหมือน หรือ คล้ายคลึง
- คำว่า “pathos” แปลว่า “suffering/disease” คือ ทุกข์ทรมาน หรือ เป็นโรค

เมื่อนำคำศัพท์ทั้งสองมารวมกันจึงหมายถึงศาสตร์การรักษาผู้ป่วยที่ใช้สารที่ก่อให้เกิดอาการของโรคนั้น ๆ ในคนปกติมารักษาอาการในคนที่ป่วย โดยศัพท์คำว่า Homoeopathy ถูกบัญญัติขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1808 ซึ่งในช่วงที่การแพทย์โอมีโอพาธีมีความเจริญรุ่งเรือง การแพทย์สาขานี้ มีความต่างกันในระบบแนวคิด และวิธีการบำบัดที่ตรงกันข้ามกับแพทย์แผนปัจจุบันอย่างสิ้นเชิง แต่ ในแนวคิดที่ว่าร่างกายล้วนมีชีวิตสามารถเยียวยารักษาด้วยตัวเองได้เพียงแต่ให้ตัวกระตุ้นที่เหมาะสม กับร่างกายนั้น ได้ถูกนำมาใช้ในการแพทย์ปัจจุบัน นั่นคือ หลักของการให้วัสดุชีน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของโอมีโอพาธี^๘

โอมีโอพาธีเชื่อว่าคนที่จะเจ็บป่วยนั้นต้องมีเงื่อนไข 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเจ็บป่วย คือ

1. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ เงื่อนไขที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม
อากาศ อาหาร น้ำ อารசิพาร์กาน วิถีชีวิต
2. ปัจจัยภายใน ได้แก่ เงื่อนไขที่เป็นของบุคคลนั้นๆ เช่น ความไวต่อสิ่งเร้าภายนอก
ลักษณะส่วนบุคคล

และมีเงื่อนไขอีกประการหนึ่ง คือ ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) ยกตัวอย่าง
ความแตกต่างของคนสองคนในภาวะเดียวกัน เช่น หลังผนตก คนหนึ่งป่วย อีกคนหนึ่งไม่ป่วย
หรือป่วยเป็นหวัดทั้งสองคนแต่คนหนึ่งหวานสั่นอีกคนเป็นปอดบวม ซึ่งถ้าทุกคนมีลักษณะเฉพาะ
ที่เหมือนกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกันทุกคนต้องตอบสนองเหมือนกัน แต่ในความเป็นจริงไม่ใช่ ซึ่งการ
ตอบสนองในเงื่อนไขนั้น ๆ จะแตกต่างกันไปแต่ละคน โดยสรุปแนวคิดพื้นฐานของโอมีโอบาอียที่
สำคัญมี 3 ประการ

1. เรืองพลังชีวิต ภาษาอังกฤษ เรียก Vital Force ภาษาอินดี เรียก ปราณ ภาษาจีน
เรียก ชี
2. ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization)
3. การรักษาเบี่ยงยาด้วยตัวมันเอง อันเป็นกลไกตามธรรมชาติของลิ่งมีชีวิต (Self
mechanism -Natural healing process) ซึ่งผู้ที่จะทำการรักษาองค์ความรู้การ
แพทย์โอมีโอบาอียต้องมีความชัดเจนและเข้าใจในหลักแนวคิดพื้นฐานนี้เป็นอย่างดี

2.3 หลักการของการแพทย์โอมีโอบาอีย มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้²

1. Similar Similibus Curentur หรือ let like be cured by like หรือกฎแห่งความ
คล้าย คือ โอมีโอบาอียใช้สารที่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยในคนปกติมาใช้บำบัดอาการผิดปกติในคนที่
ป่วยด้วยอาการนั้น ๆ

2. Drug proving (การพิสูจน์ยา) ยาที่นำมาใช้ต้องผ่านกระบวนการพิสูจน์จริงในคน
(Drug proving) กล่าวคือ การพิสูจน์ต้องทำการทดลองในคนปกติที่มีสุขภาพดี เพื่อหาผลของยา
ในทางบวกที่มีต่อพลังชีวิตของมนุษย์

3. ต้องรักษาภายใต้กฎขนาดน้อย (Law of minimum dose) คือ ใช้ปริมาณน้อย
ที่สุด ที่เพียงพอต่อการกระตุนให้ร่างกายตอบสนองต่อโรคตามกลไกธรรมชาติ

4. รักษาภายใต้กฎของความเรียนง่าย (Law of simplex) คือ ใช้ยาเพียงชนิดเดียว
ต่อการใช้ยาหนึ่งครั้ง

5. เคารพในความจำเพาะของบุคคล (Individualization) กล่าวคือ มนุษย์ทุกคน
แตกต่างกันแม้ว่าจะป่วย หรือเป็นโรคเหมือนกันแต่การได้รับยาในทางโอมีโอบาอียนั้นแตกต่างกัน

ตามพื้นฐานเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ร่างกายลิ่งมีชีวิตทุกชนิดรวมทั้งมนุษย์มีคักยกภาพในการรักษา เยียวยาตามเอง

จากหลักการของการแพทย์โอมีโอพาร์บี้ข้อหนึ่ง คือ ใช้สารปริมาณน้อยที่สุดที่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ร่างกายตอบสนอง หรือนำบัดอาการผิดปกติด้วยกลไกการเยียวยาตามของร่างกาย สอดคล้องกับการค้นพบการบำบัดแบบโอมีโอพาร์บี้ในช่วงปีแรก กล่าวคือ การเตรียมยาแบบโอมีโอพาร์บี้ส่วนใหญ่แล้วสารที่นำมา มี therapeutic dose แค่นักอ่อนให้เกิดความเป็นพิษได้ง่าย ดังนั้นการนำมาใช้จึงต้องมีการทำให้เจือจางเพื่อลดความเป็นสารพิษลงชั้นกระบวนการ และวิธีนั้นมีความเฉพาะตัวแต่เรียบง่ายในการเตรียมเน้นลิ่งที่เป็นหัวใจสำคัญคือการเตรียมสารตั้งต้นเท่านั้น คือ ต้องเป็นไปตามหลักทางเภสัชวิทยาของโอมีโอพาร์บี้ อย่างไรก็ตามความยุ่งยากซับซ้อนของกระบวนการเตรียมยาของแพทย์แผนปัจจุบันมีมากกว่าชิ่งแตกต่างกันอย่างลึ้นเชิง

2.4 หลักการเตรียมยาโอมีโอพาร์บี้

ยาโอมีโอพาร์บี้ผลิตขึ้นจากแหล่งวัตถุดินที่มาจากการนุชย์ สัตว์ พืช แร่ธาตุ สารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีชื่อเรียกที่เฉพาะจากแหล่งที่ได้มาของวัตถุดินบางอย่าง เช่น ถ้ายาโอมีโอพาร์บี้ได้มาจากสารคัดหลั่งของลิ่งมีชีวิตที่มีสุขภาพดี เรียก Sarcodes และยาโอมีโอพาร์บี้ที่ได้มาจากการน้ำอุ่นที่เป็นโรค เรียก Nosodes วัตถุดินที่นำมาทำยาส่วนใหญ่แล้วเป็นสารพิษ ดังนั้น การนำมาใช้จึงต้องมีการทำละลายให้เจือจาง เพื่อลดความเป็นพิษของสารลง กล่าวคือ ต้องมีการนำวัตถุดินที่จะเตรียมเป็นยามาทำเป็นสารตั้งต้น เรียกว่า Mother Substance ถ้านำสารตั้งต้นที่เป็นวัตถุดินมาเตรียมด้วยการแช่ยุ่ย (maceration) หรือสกัดกรอง (percolation) สารตั้งต้นที่ได้เรียกว่า สารตั้งต้นแม่ (Mother Tincture) เมื่อสารตั้งต้นแม่นั้นนำมาทำให้เจือจาง เรียกว่า Attenuation โดยกระบวนการข้างต้นนี้จะได้สารที่เจือจาง ซึ่งการทำให้เจือจางในขั้นตอนนี้มากเท่าไร ก็ได้ว่าเป็นการเพิ่มความแรงของยา (Potentisation) การทำให้สารละลาย และการเจือจางจนสารหายไปเป็นพลังงานอยู่ที่การทำละลายครั้งที่ 24 คือ เท่ากับ 10^{-24} (ที่ความแรง 24D หรือ 12C) คือ จุดที่มีจำนวนอะตอมต่ำกว่า 1 โมลของสารนั้นเอง ($1 \text{ โมล} = 6 \times 10^{23}$) ซึ่งการเตรียมยาของโอมีโอพาร์บี้นั้น มีระดับความแรงที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับขั้นตอนการตั้งที่กล่าวข้างต้น

2.5 ความแรงของยาโอมีโօพารีชีย (Potency)

• ความแรงระดับ 10 (D, X) •

ขนาดความแรง (D,X)	สารละลายนั้นต้น	ตัวทำละลาย (น้ำหรือแอลกอฮอล์)	จำนวนการขยายหรือกระแทก ตั้งตระงับต่อตัว (succussion)
1 Decimal	Mother Tincture 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
2 Decimal	1 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
3 Decimal	2 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
4 Decimal	3 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง
↓	↓	↓	↓
30 Decimal	29 Decimal 1 ส่วน	9 ส่วน	10 ครั้ง

Decimal potency or D-potency or X-potency คือ อัตราส่วน 1: 10
อธิบายได้ว่า

- ยา ความแรง 1D คือ
มีสารตั้งต้น 1 ส่วน มีตัวทำละลาย 9 ส่วน ผ่านการกระแทกแบบตั้งตระงับอย่างแรง 10 ครั้ง
- ยา ความแรง 2D คือ
เอายาที่มีความแรง 1D มา 1 ส่วนผสมกับตัวทำละลาย 9 ส่วน ผ่านการกระแทกแบบตั้งตระงับอย่างแรง 10 ครั้ง
- ยา ความแรง 3D คือ
เอายาที่มีความแรง 2D มา 1 ส่วนผสมกับตัวทำละลาย 9 ส่วน ผ่านการกระแทกแบบตั้งตระงับอย่างแรง 10 ครั้ง เป็นต้น

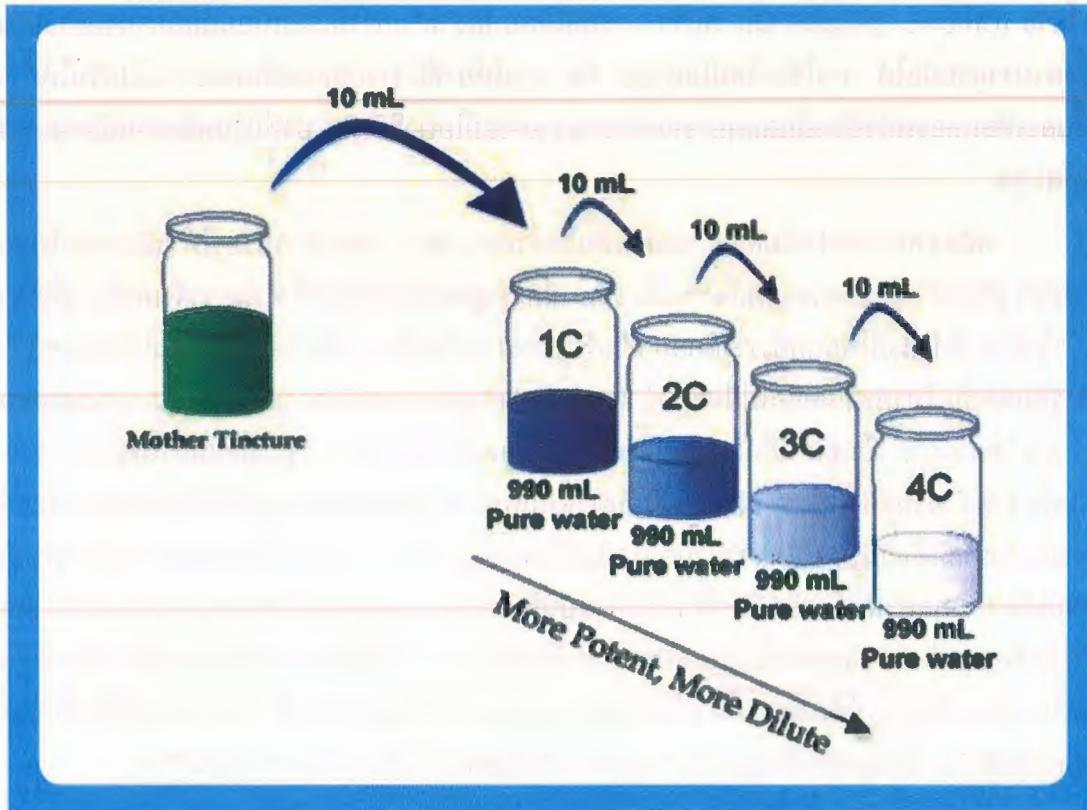
● ความแรงระดับ 100 (C, CH, K) ●
Centesimal-potency ที่อัตราส่วน 1: 100

ขนาดความแรง (C,K,CH)	สารละลายตั้งต้น	ตัวทำละลาย(บ้าหรือ แอลกอฮอล์)	จำนวนการเขย่าหรือกระแทกดัง ทรงแบบคึ่ง(succussion)
1 Centesimal	Mother Tincture 1 ส่วน	99 ส่วน	100 ครั้ง
2 Centesimal	1 Centesimal 1 ส่วน	99 ส่วน	100 ครั้ง
3 Centesimal	2 Centesimal 1 ส่วน	99 ส่วน	100 ครั้ง
4 Centesimal	3 Centesimal 1 ส่วน	99 ส่วน	100 ครั้ง
↓	↓	↓	↓
30 Centesimal	29 Centesimal 1 ส่วน	99 ส่วน	100 ครั้ง

อธิบายได้ว่า

- ยา ความแรง 1C คือ

มีสารตั้งต้น 1 ส่วน มีตัวทำละลาย 99 ส่วน ผ่านการกระแทกแบบตั้งตรงอย่างแรง 100 ครั้ง
- ยา ความแรง 2C คือ เอยาที่มีความแรง 1C มา 1 ส่วนผสมกับตัวทำละลาย 99 ส่วน ผ่านการกระแทกแบบตั้งตรงอย่างแรง 100 ครั้ง
- ความแรง 3C, 4C ทำเช่นเดียวกันนี้เรื่อยๆ ไป ตามความแรงที่ต้องการ

ภาพตัวอย่างแสดงการเตรียมยาโอมีโอพาร์บี้

2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาร์บี้

กล่าวกันว่าโอมีโอพาร์บี้เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาอันเป็นพลังที่ขับเคลื่อนให้ลิ่ง มีชีวิตดำรงอยู่ได้ ภาษาอังกฤษ เรียกว่า Vital force แปลเป็นภาษาไทยเรียกว่าพลังชีวิต ส่วน พลังชีวิตตามความหมาย ในภาษาจีนเรียกว่า “ชี” และอินเดียเรียกว่า “ปราณ” กล่าวคือ พลัง ชีวิต หมายถึง พลังที่ทำให้มนุษย์ดำรงคงอยู่ได้ แต่ถ้ามีความไม่สมดุลของพลังชีวิตเกิดขึ้น มนุษย์ จะพบกับความเจ็บป่วย พลังชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลง หรือ การสั่นสะเทือนเคลื่อนไหวถ้าเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย ร่างกายสามารถปรับสภาพ หรือที่เรียกว่า เยียวยาตนเองได้ แต่ถ้าการเปลี่ยนแปลง หรือการสั่นสะเทือนของคลื่นพัฒนาชีวิตเป็นไปมาก และรวดเร็วร่างกายไม่สามารถปรับสภาพได้อย่างรวดเร็ว ก็จะปรากฏอาการอักเสบมาเป็นอาการป่วย ในระดับร่างกายและจิตใจอย่างชัดเจนถ้าในสภาวะที่ร่างกายสามารถเยียวยาได้โดยใช้เวลาไม่นาน เรียกว่าเป็นอาการป่วยแบบชั่วคราว หรือเฉียบพลัน (Acute disease) ส่วนความเจ็บป่วยแบบ

เรื้อรัง (Chronic disease) นั้น พบว่า การเปลี่ยนแปลง หรือการสั่นสะเทือนนั้นมีมากจนร่างกายไม่สามารถรับมือได้ การใช้ยาไฮมีโอลาร์ชีดี คือ การให้ยาที่มีการปล่อยคลื่นพลังงานไปปรับให้การสั่นสะเทือนของพลังชีวิตนั้นลดลง จนกล่าวกันว่ายาไฮมีโอลาร์ชีดี คือ ยาที่ปรับพลังงานชีวิตมนุษย์ให้สมดุล

พลังงานบางอย่างไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่สามารถรับรู้ได้ว่ามีบางสิ่งได้ถูกกระทำ หรือได้รับอิทธิพลจากพลังงานนั้น เช่น เมื่อเราสูดอากาศบริสุทธิ์ ทำไมเรารู้สึกชื่น เมื่อเราเข้าใกล้เตาที่กำลังมีไฟลุกอยู่เรารู้สึกอุ่น หรือร้อนขึ้นมา หรือเมื่อเราเดินในสวนที่มีต้นไม้เขียว ๆ เราจะรู้สึกสดชื่น โทรศัพท์มือถือไม่มีสายแล้วติดต่อกันอย่างไร คอมพิวเตอร์ทำไมเก็บและประมวลผลต่าง ๆ ได้มากmany เป็นต้น นี่ก็เป็นตัวอย่างของรูปแบบพลังงานชนิดต่าง ๆ เมื่อศึกษาในรายละเอียดจะพบว่าพลังงานต่าง ๆ ที่มีประโยชน์กับมวลมนุษยชาติในโลกนี้มีความเกี่ยวข้องกับกลศาสตร์ ความตั้มเกือบทั้งลืนซึ่งกลไกการนำบัดແບນไฮมีโอลาร์ชีดี ที่กล่าวกันว่าเป็นยาพลังงานเจ้มีความเชื่อมโยงกับกลศาสตร์ความตั้มนี้ด้วยซึ่งปัจจุบันโดยเฉพาะวงการทางวิทยาศาสตร์ยอมรับว่ากลศาสตร์ความตั้มมีอิทธิพลต่อโลกมนุษย์ของเรามาก มีนักวิทยาศาสตร์ท่านหนึ่ง ชื่อ พอล เดวิส (Paul Davis) ได้พิจารณาไว้ว่าในศตวรรษที่ 19 คือ ยุคเครื่องจักรกล ศตวรรษที่ 20 เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของความตั้ม"^๘

2.6.1. ทฤษฎีความตั้มและทฤษฎีสัมพัทธภาพ

ทฤษฎีความตั้มและทฤษฎีสัมพัทธภาพมีความเกี่ยวข้องกับกลไกการนำบัดແບນไฮมีโอลาร์ชีดีเริ่มจากทฤษฎีความตั้มนั้นเกิดขึ้นจากนักวิทยาศาสตร์ท่านหนึ่งที่ชื่อ แมกซ์ แพลนค์ (Max Planck) นักฟิสิกส์ชาวเยอรมัน ผู้บุกเบิกการศึกษาทฤษฎีความตั้ม ในปี ค.ศ. 1900 แพลนค์ ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับเทอร์โมไดนามิก (Thermo dynamic) การค้นคว้าเกี่ยวกับการแผ่รังสีของวัตถุ แพลนค์พบว่าเมื่อวัตถุมีอุณหภูมิสูงขึ้nm กจะเปลี่ยนลี เช่น เมื่อโลหะได้รับความร้อนจะเปลี่ยนเป็นลีแดง เพราะฉะนั้นเมื่อวัตถุถูกทำให้ร้อนขึ้นย่อมแผ่รังสีความร้อนออกไป แพลนค์ได้ทำการทดลองต่อไป เพื่อค้นหาลักษณะของรังสีที่แผ่ออกมานะ แพลนค์พบว่ารังสีจะแผ่ออกมานะเป็นระยะ ๆ และเป็นอนุภาคเล็ก ๆ ที่เรียกว่า ความตั้ม ซึ่งไม่ได้ปล่อยออกมารื่อย ๆ ตลอดเวลา แต่จะถูกปล่อยออกมานะเป็นช่วง ๆ จึงได้ตั้งชื่อทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีความตั้ม (ในความหมายคำว่าความตั้มทางวิทยาศาสตร์ คือ เป็นห่วง ๆ ไม่ต่อเนื่องกัน)^{๘,๙} ซึ่งต่อมา มีนักวิทยาศาสตร์อีกหลายคนได้พัฒนาความคิดเกี่ยวกับกลศาสตร์ความตั้ม เช่น วอล์ฟกัง เพาลี (Wolfgang Pauli) นักฟิสิกส์ชาวอสเตรีย เวอร์เนอร์ ไฮเซนเบิร์ก (Werner Heisenberg) นักฟิสิกส์ชาวเยอรมัน และนีลส์ บอร์ (Niels Bohr) นักฟิสิกส์ชาวเดนมาร์ก ได้ร่วมกันเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนหมายของกล

ศาสตร์ความตั้ม รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ ชื่อ เออร์วิน ชเรดิงเงอร์ (Erwin Schrodinger) ที่กล่าวว่า ทุกสรรพสิ่งเป็นรูปหนึ่งของคลื่นหรือแม้แต่อลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ก็นำทฤษฎีความตั้มมาใช้อธิบายทฤษฎีของตนเองที่เกี่ยวกับโฟโตอิเล็กทริก (Photoelectric) ด้วยเช่นกัน ซึ่ง เมื่อครั้งที่แพลนค์ได้ค้นพบทฤษฎีความตั้มใหม่ ๆ นักวิทยาศาสตร์สมัยนั้น ก็ยังไม่เข้าใจว่าความตั้มคืออะไร แพลนค์ กล่าวไว้ว่า “การที่จะเข้าใจทฤษฎีความตั้มได้ดีนั้น กลศาสตร์คลื่นจะช่วย อธิบายทฤษฎีความตั้มให้กระจ่างได้” ซึ่งแนวคิดที่ว่ามีนักวิทยาศาสตร์ท่านหนึ่งชื่อว่า โธมัส ยัง (Thomas Young) ค้นพบว่าแท้ที่จริงนั้นแสงเป็นคลื่นชนิดหนึ่ง ซึ่งการทดลองที่นาเชื้อถือของ โธมัส ยัง คือ การใช้สิลิตคู่เพื่อสร้างเหล่งกำเนิดแสง 2 เหล่ง ทำให้เกิดการแทรกสอดซึ่งเป็น คุณสมบัติอย่างหนึ่งของคลื่น แต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีความเห็นว่าคลื่นไม่สามารถอธิบาย ปรากฏการณ์บางอย่างของแสงได้ แต่ก็มีนักวิทยาศาสตร์ท่านหนึ่ง เชื่อว่าแสงนั้นเป็นอนุภาค นัก วิทยาศาสตร์ท่านนี้ คือ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ซึ่งเขากล่าวว่า “แสงเป็นอนุภาค ได้” จากการทดลองที่เรียกว่า ปรากฏการณ์โฟโตอิเล็กทริก (Photoelectric Effect) คือ การ ทดลองใช้รังสีเหนือม่วงมาตกกรรมบนแผ่นโลหะที่ต่อ กับขั้วลบแล้วทำให้แผ่นโลหะสูญเสียประจุ ลบไป สรุปง่าย ๆ ว่าทำไมแสงจึงปล่อยอิเล็กตรอนให้หลุดจากโลหะทั้งที่ไม่น่าจะเป็นได้ จึงเป็น ที่มาว่า แสงเป็นได้ทั้งอนุภาคและคลื่น และแสงก็เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าด้วย จากปรากฏการณ์ โฟโตอิเล็กทริกนี้เป็นแก่นความคิดทางกลศาสตร์ความตั้มที่ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับสารและ การแพร่รังสี ซึ่งข้อมูลที่สนับสนุนแนวคิดหนึ่งที่อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) กล่าวไว้และ ลบล้างทฤษฎีของจอห์น ดาลตัน (John Dalton) นักฟิสิกส์ชาวอังกฤษซึ่งกล่าวว่า “สารย่อม ไม่สูญเสียไปจากโลก เพราะอะตอมเป็นส่วนที่เล็กที่สุดของสาร ซึ่งไม่สามารถแยกออกได้อีก” แต่อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ยังว่า “สารย่อมมีการสูญเสีย นอกจากพลังงานเท่านั้นที่จะไม่ สูญหาย เพราะพลังงานเกิดขึ้นจากสารที่หายไป และอะตอมไม่ใช่ส่วนที่เล็กที่สุดของสาร เพราะฉะนั้นจึงสามารถแยกออกได้”^๘

ซึ่งจากแนวคิดนี้ทำให้ไอน์สไตน์ได้สมการอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพลังงานและสาร อันเป็น ที่รู้จักกัน คือ $E = mc^2$ (ทฤษฎีสัมพัทธภาพ) สมการนี้เป็นต้นกำเนิด ระเบิดปรมาณู ซึ่งอาศัยการ แตกตัวของสาร อาจอธิบายด้วยความหมายอย่างง่าย ๆ คือ พลังงาน (E) และมวล (m) เป็นสิ่ง เดียวกัน เป็นเพียงสองรูปแบบของสิ่งเดียวกัน ที่สามารถเปลี่ยนสภาพกลับไป-มาได้ พลังงาน (E) ก็คือ สาร (m) ที่ได้รับการปลดปล่อย ส่วนสาร (m) ก็คือ พลังงาน (E) ที่รอดอยจะเกิดขึ้น เนื่องจาก c^2 มีความหมายในตัวเองคือความเร็วแสงยกกำลังสอง ดังนั้น ค่าจึงยิ่งใหญ่มากหาก ไอน์สไตน์ค้นพบว่า ในวัตถุทุก ๆ ล้วนมีพลังงานอันภินามาลซ่อนอยู่ยกตัวอย่าง มนุษย์ก็คือ มวล ๆ

หนึ่ง มวลสารนี้ประกอบขึ้นจากอนุภาคที่มีขนาดเล็กจิ๋วมาก ๆ อย่างอะตอม หรือเล็กที่สุดในขณะนี้ ที่เรียกว่า ควาร์ก ไม่ว่าตุณริก์ตามต่างประกอบขึ้นจากอนุภาคเล็ก ๆ เป็นจำนวนมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นของแข็ง อย่างโต๊ะ เก้าอี้ หรือยาการที่อยู่ระหว่างนั้น หรือแม้แต่ตัวเราเองก็เกิดขึ้นจากกลุ่มก้อนพลังงานที่ประกอบมาจากการอิเล็กตรอนที่วิ่งวนรอบนิวเคลียลส์จำนวนมหาศาล จนทำให้รูปสีไปร่วมเป็นของแข็งจับต้องได้ ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะสัมผัสจากสายตาและความรู้สึกของเรา ในบางครั้งประสาทสัมผัสของมนุษย์ไม่ไวเพียงพอ กับการรับสัมผัสร่างกายลึกลงทำให้ไม่สามารถแยกลึกลึกลับได้ตามความเป็นจริง

กล่าวกันว่าอนุภาคเหล่านี้จะมีอยู่ยืนยาวมาก หรือกล่าวได้ว่าอนุภาคที่เราครอบครองเป็นตัวตนอยู่ข้างนี้โดยผ่านการเป็นดาวฤกษ์มาแล้วหลายดวง เมื่อเราตายอนุภาคที่เป็นตัวตน (ชาติ) ก็จะหายแตกออก หรือทางพุทธศาสนาเรียกว่า ชาตุแตก (ซึ่งเป็นความเชื่อที่ว่าร่างกายของเราประกอบด้วยชาติดิน ชาตุน้ำ ชาตุลม และชาติไฟ) ก่อนจะแพร่กระจายและถูกรีไซเคิลไปสู่สิ่ง ๆ ใหม่ เช่น เป็นส่วนหนึ่งของใบไม้ สุนัข หรือ หอยด้านในทะเล ถึงแม้เราจะเข้าใจว่าระหว่างที่เรามีชีวิต ร่างกายมีการซ่อมแซมส่วนที่ลึกหรือ หรือหมดสภาพ แต่แท้จริงแล้วเซลล์หมวดสภาพนั้นก็ไม่ได้หายไปไหนเพียงแค่ถูกเปลี่ยนสภาพวะชับออก เปลี่ยนออก เป็นลิ่งอื่นเท่านั้น” (สารแปรเปลี่ยน เป็นพลังงานกลับไปกลับมาได้)¹⁰

จากทฤษฎีความตั้มและทฤษฎีสัมพัทธภาพเมื่อนำมาอธิบายในเชิงกลไกการออกฤทธิ์ของยาโอมีโภพายืนจากความเชื่อมโยงกันได้ กล่าวคือ ยาโอมีโภพายืนในสถานะของพลังงานไม่ได้อยู่ในสถานะของสาร (จากขั้นตอนในการเตรียมยาข้างต้นจะเห็นได้ว่า จะมีขั้นตอนในการทำให้เจือจากอย่างมากจนไม่เหลือสาร) คุณสมบัติจึงเป็นเพียงพลังงานเท่านั้นที่ไม่สามารถวัดได้ในทางกายภาพ เพราะคุณสมบัติของทั้งสองไม่ได้หายไปไหนแต่มีการแลกเปลี่ยนกันตลอดเวลาระหว่างพลังงานและสารซึ่งไม่คงที่ โดยมีการอธิบายเกี่ยวกับพลังงานในลักษณะของคลื่นและอนุภาคของนักวิทยาศาสตร์ 2 ท่าน โดยใช้หลักของกลศาสตร์ความตั้มมาอธิบายคนแรก คือ เออร์วิน ชโรดิงเงอร์ (Erwin Schrodinger) กล่าวว่าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นคลื่น เมื่อสารเปลี่ยนสถานะเป็นคลื่น จะไม่คงที่จะไม่ได้อยู่ที่ใดที่หนึ่งเฉพาะที่ แต่อยู่ในทุกหนทุกแห่งพร้อม ๆ กัน

สรุปคือเราจะไม่สามารถวัดความเร็วของอนุภาคที่อยู่ในลักษณะคลื่นได้ ต่อมานักวิทยาศาสตร์ที่มาอธิบายเกี่ยวกับพลังงาน ในมุมมองของคลื่นอีกคนหนึ่ง คือ แวนเนอร์ ไฮเซนเบิร์ก (Werner Heisenberg) โดยใช้หลักความไม่แน่นอน (Uncertainty) ที่กล่าวว่า เราไม่สามารถระบุตำแหน่งของคลื่นได้ นั่นคือ เราไม่สามารถระบุตำแหน่งของอิเล็กตรอนได้เช่นเดียวกัน ถ้าเรารายกรู้ว่า อิเล็กตรอนอยู่ที่ไหนอย่างแน่นอนเราต้องเห็นอิเล็กตรอนอย่างชัดเจนถ้าเราต้องการเห็นอะไร

อย่างชัดเจนให้ใช้แสงสว่างส่องไปที่อิเล็กตรอนประภูมิว่าเมื่อให้แสงสว่างแล้วอิเล็กตรอนก็เปลี่ยนตำแหน่งไปอีกครั้งต้องให้แสงสว่างอีกครั้งเพื่อจะหาตำแหน่งใหม่ของอิเล็กตรอน ยกตัวอย่างในเชิงเบรียบเทียบ ให้ผึ้งแพนอิเล็กตรอนและแสงไฟเป็นแสงสว่างจะเห็นว่า ถ้าเรามองไม่เห็นผึ้ง เราจึงส่องไฟไปที่ผึ้งเพื่อหาตำแหน่งของผึ้ง เมื่อเราเห็นผึ้งแล้ว ผึ้งตกใจบินไปที่ตำแหน่งใหม่ เราจึงต้องส่องไฟหาผึ้งอีกครั้ง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เราจึงไม่ทราบตำแหน่งและความเร็วที่แท้จริงของผึ้งได้ ในทำนองเดียวกันเราจึงไม่สามารถระบุตำแหน่งและความเร็วที่แท้จริงของอิเล็กตรอนได้เช่นกัน

สรุปในทฤษฎีของนักวิทยาศาสตร์ทั้งสองท่าน คือ ถ้าจะวัด หรือระบุตำแหน่ง หรือความเร็วของสารที่เปลี่ยนเป็นคลื่นจะวัดไม่ได้ ซึ่งถ้าเบรียบกับยาโอมีโอบาธีย์ซึ่งเป็นคลื่นพลังงานชนิดหนึ่งเราจะไม่สามารถวัดค่าได้เช่นเดียวกัน แต่ยังมีคุณสมบัติของคลื่นที่เฉพาะของยาโอมีโอบาธีย์ซึ่งบ่งบอกในรูปของความแรง (Potency) กล่าวคือ ทำไมเมื่อทำการทำให้ยาโอมีโอบาธีย์เจือจางอย่างมาก คือยิ่งเจือจางยาอย่างมากยิ่งทำให้ยาไม่ความแรงมาก เช่นกัน ถ้าเบรียบเทียบทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพลังงานและสารเป็นลิ่งเดียวกันเป็นเพียงสองรูปแบบของลิ่งเดียวกันที่สามารถเปลี่ยนสภาพกลับไป-มาได้ พลังงาน (E) ก็คือ สาร (m) ที่ได้รับการลดปลดลอย ส่วนสาร (m) ก็คือ พลังงาน (E) ซึ่งไอสตันได้อธิบายในรูปสมการอันเป็นที่รู้จักกัน คือ $E = mc^2$ (ทฤษฎีสัมพัทธภาพ). เมื่อคุณสมบัติลิ่งได้ลิ่งหนึ่งลดลงคุณสมบัติของอีกอย่างหนึ่งต้องเพิ่มขึ้น¹¹ จะเห็นได้จากกระบวนการการทำให้เจือจางที่เรียกว่า “การเพิ่มความแรง” (Potentisation) นั่นคือ ยิ่งทำให้สารเจือจางมากเท่าไรความแรงของพลังงานจะเพิ่มขึ้น นี่จึงเป็นคำตอบที่ว่าทำให้ยาโอมีโอบาธีย์ยิ่งเจือจางจึงยิ่งมีความแรงมาก

จากข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงคำอธิบายประกอบถึงความสัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎีความต้มและทฤษฎีสัมพัทธภาพกับความแรงของยาโอมีโอบาธีย์ แต่มีคำถามว่าจากความแรงของยาโอมีโอบาธีย์แล้ว ความเป็นเฉพาะของยาโอมีโอบาธีย์ หรือที่เรียกว่าฤทธิ์ของยา หรือสรรพคุณของยาโอมีโอบาธีย์นั้น มีประสิทธิภาพในการรักษาได้อย่างไร ซึ่งยาโอมีโอบาธีย์มีหลายชนิดซึ่งแต่ละชนิดก็มีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน และเมื่อถูกยาโอมีโอบาธีย์จากรูปลักษณะใดก็ตามออกแล้วนั้น ก็เป็นเพียงเม็ดน้ำตาลเล็ก ๆ เมื่อนำมาตรวจสอบแล้วไม่มีความเป็นสารโดยญี่เลย กล่าวกันว่าเป็นเพียงพลังงานจากตรงนี้เมื่อย้อนกลับไปพิจารณาถึงขั้นตอนการเตรียมยาโอมีโอบาธีย์ออกจากขบวนการที่ทำให้เจือจางเพื่อเพิ่มความแรงของยาแล้ว กล่าวกันว่ายังมีการใส่ความทรงจำของยาอิกด้วย โดยมีน้ำเป็นสื่อกลางในขั้นตอนของการเตรียมสารตั้งต้น กล่าวคือ “ยาโอมีโอบาธีย์ที่มีฤทธิ์ หรือสรรพคุณ เพาะยา มีความทรงจำ” แล้วมีความทรงจำได้อย่างไรและการเขย่าในขั้น

ตอนของการเตรียมสารตั้งต้น โดยที่มีน้ำเป็นตัวทำละลายนั้นเกี่ยวข้องกับความจำของน้ำอย่างไร และน้ำเป็นสิ่งที่สำคัญในการทำให้ยาโดยมีโภชนาศัยนำบัดรักษาโรคได้อย่างไร

2.6.2 มหาศจรรย์ของน้ำ

น้ำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทุกชนิด โดยทั่วไปมนุษย์ขาดน้ำได้ประมาณ 3 - 5 วัน หากเกินกว่านี้อาจเสียชีวิตได้ เพราะน้ำเป็นองค์ประกอบหลักของร่างกาย คุณภาพของน้ำจึงมีอิทธิพลยิ่งต่อสุขภาพรวมถึงจิตใจด้วยเหตุผลที่สำคัญที่สุดคือคุณภาพน้ำมีความสำคัญ คือ การที่คนเราดื่มน้ำไม่เพียงแต่เพื่อช่วยให้คลายความกระหายแต่ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีสุขภาพดีหรือไม่ดีอีกด้วย น้ำในร่างกายมีถึงร้อยละ 70 คุณภาพของน้ำที่ดีมีเข้าไปในร่างกายจึงมีความสำคัญต่อชีวิต น้ำที่เห็นแต่ละชนิดแต่ละแห่งจะมีคุณค่าแตกต่างกัน ประการแรกต้องคำนึงถึงความสะอาด ไม่มีสารเคมี หรือโลหะหนักเจือปนมีฤทธิ์เป็นต่างกัน ๆ มีขนาดของโครงสร้างที่เล็ก (Micro Clustu) มีเกลือแร่ที่ละลายอย่างพอเพียง ความชุ่นต่ำและปริมาณที่ใช้ดื่มอย่างพอเพียงด้วย หรือชาตุที่ดีต้องมีกำเนิดมาจากทะเลและมีโครงสร้างเล็ก (Micro Stage) เพราะจะทำให้ร่างกายนำไปใช้ได้่ายกกว่าแร่ธาตุที่มาจากการทั่วไป และกล่าวกันว่า ความเสื่อมของร่างกายและความชราบันเรื่องว่าเกิดจากเซลล์ของร่างกายขาดน้ำเรื้อรัง (Chronic dehydration) ร่วมกับมีอนุญลิธรรมมาทำลายเซลล์ภายในร่างกายนั่นเอง เมื่อร่างกายขาดน้ำ เกลือแร่และสารเคมีในเซลล์จะเสียสมดุลเกิดสภาวะเป็นพิษ นำไปสู่ภาวะหัวใจวาย ไตวาย

เมื่อร่างกายของเรามีน้ำ น้ำจึงเป็นทั้งเครื่องบันทึกเสียงและความคิดเป็นทั้งคอมพิวเตอร์ ที่มีประสิทธิภาพที่สุดในโลกในการเก็บข้อมูลและเป็นสื่อข้อมูล (Information Center) โดยน้ำ 1 ซีซี สามารถเก็บข้อมูลได้มากถึง 1,000 gigabyte ในสมองมีน้ำเป็นส่วนประกอบในสภาวะเลือดมากกว่า 1,000 ซีซี จึงเก็บข้อมูลได้มากกว่า 1 ล้าน gigabyte น้ำมีคุณสมบัติในการจำและสามารถเก็บพลังงานสั่นสะเทือน (Vibration energy) เช่น การไหหล่อนชั้นต่าง ๆ ของดิน น้ำในบริเวณภูเขาที่เต็มไปด้วยร่มไม้ จึงเต็มไปด้วย สารสุขภาพ และทำให้ดินไม้และพืชผักของมันเป็นน้ำที่มีชีวิต¹² สอดคล้องกับการทดลองของมา酷ส์ เบวนเวนนิสต์ (Jacques Benveniste) เรื่องความจำของน้ำกล่าวว่า การเขย่า (shaking) หรือการสั่นสะเทือน ช่วยให้น้ำมีความทรงจำได้แม้ว่าจะมีการทำให้ละลายจนไม่มีโมเลกุลแล้วก็ตาม^{13, 14} นอกจากนั้นน้ำยังมีจิตสำนึกระบกสามารถตอบสนองสิ่งเร้าจากภายนอกได้ เช่น คำพูด เสียงดนตรี เสียงความมันต์ แม้กระทั่งการสอนตอบต่อความคิดและตัวอักษรที่เขียน น้ำสามารถรับพลังงานการสั่นสะเทือน (vibration energy) และแสดงตอบในรูปของผลึกได้ ซึ่งผลึกเกิดจากการเรียงตัวของโมเลกุลของน้ำเมื่อน้ำสัมผัสกับความคิดอารมณ์

คำพูดในแบบนี้ หรือดันตรีขึ้นไปเราระ ผลึกของน้ำจะรวมตัวเป็นรูปดอกไม้หกเหลี่ยมอันสวยงาม ในทางตรงข้ามเมื่อน้ำสัมผัสกับลิ่งไมเดิต่าง ๆ เช่น ผลกระทบ ความคิดในแบบนี้ หรือดันตรีเลี้ยงดัง แรงดันจะเพื่อนของลิ่งเหล่านี้จะส่งผลร้ายต่อโครงสร้างของน้ำให้ไม่สามารถพัฒนาให้เกิดผลลัพธ์ขึ้นได้¹²

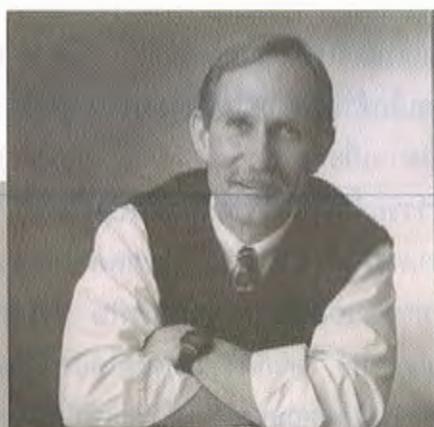
การสอดมโนที่เชื่อกัน ทำให้น้ำมีผลลัพธ์สวยงาม กล่าวคือ การสอดมโนเป็นการเปลี่วจ่าา ที่เป็นลักษณะของมา จึงนำมาซึ่งลิริมิงคลและความสวยงาม ความสามารถปกป้องผู้สาวและสรรพลั่ง ทั้งหลายได้เชิงมีการวิจัย นำน้ำพระพุทธมนต์ไปวิเคราะห์ปรากฏว่า อนุของน้ำมโนที่มีการเรียงตัวที่สมบูรณ์สวยงามกว่าน้ำธรรมชาติที่นำไปและคลื่นสมองของผู้สาวและผู้ฟังก์เรียงตัวเป็นระเบียบกว่า คนธรรมชาติที่นำไป ดังนั้น พลังพระพุทธมนต์มีมิติอนามนต์ หรือตัวผู้สาว และผู้ฟังเท่านั้น แต่ยัง แฝงช้านไปทั่วสถานที่ที่มีการสอดมโนเป็นประจำ รวมถึงความร่มเย็นด้วย

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ความตั้มฟลิกส์ กล่าวว่า เมื่อสารถูกย่อยจนถึงส่วนย่อยที่สุด แล้วจะกลายเป็นคลื่นพลังงาน ดังนั้น ทุกสรรพลั่งในจักรวาลยอมมีคลื่นพลังงานและสรรพลั่ง มี การเคลื่อนไหวอยู่เสมอด้วยคลื่นความถี่ (frequency) เนพาะตัวที่แตกต่างกัน เช่น เสียงสอดมโนที่ มีความถี่เชิงมีคุณสมบัติในการบำบัดรักษา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า มีคลื่นเสียงอยู่ในทุกสรรพลั่ง นั่นเอง และธรรมชาติได้สร้างความสมดุลโดยให้น้ำเป็นผู้รับเสียงหลัก (master listener) เพราะ มีน้ำอยู่ร้อยละ 70 ของพื้นผิวโลก รวมทั้งมีน้ำ ร้อยละ 70 ในร่างกายมนุษย์ โดยน้ำมีความໄ้ เป็นพิเศษในการรับเสียง เชิงสามารถรับได้แม้แต่คลื่นความถี่ที่เกิดขึ้นภายในตัวอักษรที่เขียนบน กระดาษแล้วเอาไปห่อหุ้มภาชนะที่บรรจุน้ำ เมื่อน้ำแข็งตัวอนุของน้ำจะรวมตัวกันเกิดเป็นก้อนผลึก (crystal nucleus) และก้อนผลึกนี้จะเติบโตขึ้นเป็นรูปหกเหลี่ยม (hexagonal shape) มองเห็นได้ ด้วยตาเปล่า

กล่าวกันว่าน้ำที่มีคุณสมบัติของน้ำโมเลกุลหกเหลี่ยม (Hexagonal Water) นั้น สามารถ ผ่านผนังเซลล์ได้ง่าย การมีโครงสร้างเป็นกลุ่มขนาดเล็กจำนวน 6 โมเลกุลต่อ 1 กลุ่ม และ โมเลกุลของน้ำหันมาเรียงตัวกันอย่างมีระเบียบทาให้มันผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ (Cell Membrane) ทั้ง เข้าไปและออกตามอวัยวะต่าง ๆ ของมนุษย์และสัตว์รวมทั้งผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ (Cell Wall) ของ พืชได้ง่าย และรวดเร็วเมื่อเข้าไปสู่เซลล์จะสามารถนำพาสารอาหาร เอ็นไซม์ แร่ธาตุต่าง ๆ รวมทั้ง ออกซิเจนเข้าไปในเซลล์เพื่อนำไปใช้ได้ง่าย เมื่อออกมาจากเซลล์จะพาสารพิษ สารตกค้าง และของเสียจากกระบวนการเผาผลาญอาหาร (Metabolism) ออกจากเซลล์ได้อย่างสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น ผลก็คือ เซลล์สดใหม่มีสุขภาพดี และจะลดการเสื่อมคุณภาพลงได้ การเข้า-ออกเซลล์ ได้โดยง่ายทำให้น้ำแก้กระหายได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบว่าน้ำโมเลกุลหกเหลี่ยมมีแรงดึง

ผิวต่างสามารถทำละลายได้ดี การที่น้ำโมเลกุลหากเหลี่ยมมีแรงตึงผิวต่ำจึงสามารถเป็นตัวทำละลายได้ดีทั้งแร่ธาตุ ออกซิเจน วิตามิน และนำพาสารอาหารเหล่านี้เข้าไปยังเซลล์ได้มากขึ้น อีกทั้งมีปริมาณออกซิเจนสูงจะส่งผลให้เซลล์ในร่างกายได้รับออกซิเจนเพื่อขับวนการสร้างพลังงานได้เร็วและมากขึ้นการที่จะทำให้น้ำเป็นน้ำโมเลกุล 6 เหลี่ยมได้นี้ พบว่า น้ำต้องผ่านการกรองทำให้ขนาดโมเลกุลของน้ำเล็กลง การที่น้ำมีโมเลกุลเล็กลงได้นั้นจะต้องผ่านสนานแม่เหล็กไฟฟ้าซึ่งคลื่นของแม่เหล็กไฟฟ้าก็เป็นคลื่นแบบคุณต้มอย่างหนึ่งเช่นกัน¹³

นอกจากน้ำที่เสริมพลังงาน (Functional water) คือ น้ำที่รับพลังงานจากสิ่งแวดล้อมทั้งจากการทางกลศาสตร์ไฟฟ้า สนานแม่เหล็ก แสง และกระบวนการอื่นๆ จะทำให้โครงสร้างโมเลกุลของน้ำเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คุณสมบัติทางเคมี ทางกายภาพ และทางชีวภาพก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งเมื่อนำไปใช้ในพิช สัตว์ หรือ มนุษย์ จะสามารถส่งผลต่อการทำงานของเซลล์ และการเปลี่ยนแปลงที่ได้นี้จะต้องสามารถตรวจวัดได้ กระทำซ้ำได้ น้ำดังกล่าวเรียกว่า น้ำฟังก์ชัน (Functional water) ซึ่งอาจเรียกว่า “น้ำเสริมสุขภาพ” หรือ “น้ำเสริมพลังงาน” โดยน้ำที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวจะเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบมีลักษณะคล้ายรูปหกเหลี่ยมน้ำโดยปกติจะจับกลุ่มกันเป็นโมเลกุลขนาดใหญ่ประมาณ 20 โมเลกุล เมื่อผ่านกระบวนการเสริมพลังงาน จะจับกลุ่มกันเหลือแค่ 6 โมเลกุลหรือน้อยกว่า ซึ่งทำให้โครงสร้างพลิกเป็นระเบียบสวยงามและน้ำเสริมพลังงานนี้จะสามารถเข้าสู่เซลล์ได้ง่ายขึ้น โดยผ่านทางช่องทางน้ำผ่าน (Aquaporin) ซึ่งไม่ต้องใช้เวลาและพลังงานมากเหมือนน้ำโดยทั่วไป ซึ่งช่องทางน้ำผ่านนี้ได้ถูกค้นพบโดยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ปีเตอร์ อาเกร (Dr. Peter Agre, MD) ทำให้ท่านได้รับรางวัลโนเบลสาขาเคมีจากการค้นพบครั้งสำคัญนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003)

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ปีเตอร์ อาเกร
Dr. Peter Agre, MD

Quantitative analysis of the effect of *Adheporin* on the proliferation of *HeLa* cells

พัลส์ และวิทยาศาสตร์ตามแนวทางของไอน์สไตน์นั้น เรายสามารถอธิบายได้ว่า น้ำธรรมชาตีที่เราใช้กันในชีวิตประจำวันนั้น เมื่อเราผ่านพัลส์งานที่ดีเข้าไป อาจจะด้วยบทสวามนต์ หรือกระแสพัลส์งานด้านบวก น้ำก็จะเก็บพัลส์งานที่ดีนั้นไว้ ใน Nanoclusters ของน้ำ และพร้อมที่จะส่งต่อให้กับสิ่งมีชีวิตใด ๆ ที่สัมผัสน้ำ ซึ่งเราก็จะได้ยินเรื่องราว่าต่างๆ เหล่านี้ อยู่เรื่อย ๆ เช่น คนป่วยบางคนมีอาการดีขึ้นจนหายเป็นปกติ หลังจากดื่มน้ำมันต์ที่ได้มาจากการหัตถกรรม หรือผู้ป่วยโรคภูมิคุ้มกันบกพร่องที่มีสุขภาพอ่อนแอกماกใช้ยาแพนปัจจุบันก็ยังไม่บรรเทา แต่หลังจากดื่มน้ำเสริมพัลส์งานเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วกลับมีสุขภาพดีขึ้นเป็นลำดับ เป็นต้น¹⁵

จากคุณสมบัติ และความมหัศจรรย์ของน้ำที่กล่าวข้างต้นกับความสัมพันธ์ในการบำบัดแบบไฮเมโอพาธีจะเห็นได้ว่าในขั้นตอนการเตรียมสารตั้งต้นแม่ (mother tincture) ซึ่งมีขั้นตอนการทำการทำละลายโดยมีน้ำ หรือส่วนประกอบของน้ำเป็นตัวหลักในขั้นตอนการนี้ และอีกขั้นตอนหนึ่ง คือ ขั้นการเชี่ยว (Succussion) ซึ่งอธิบายได้ว่าการที่ยาเมტทีไฟฟาระในคุณสมบัติของยาแต่ละตัวนั้นเพราวยามีความจำสัตต์ตั้งตัน ที่นำมาผลิตยาและการเชี่ยวเป็นการเพิ่มพัลส์งานซึ่งทำให้ยา มีความจำ จากขั้นตอนในการเตรียมยาไฮเมโอพาธีจะกระทำได้ยาไฮเมโอพาธีที่สำเร็จ ซึ่งยาเมรูปลักษณ์ภายนอกที่เล็กมาก (รูปลักษณ์ภายนอกเป็นเม็ดน้ำตาลขนาดเล็กซึ่งทำหน้าที่เป็นเพียงพาหนะให้พัลส์งานนั้นยืดเวลา) แต่ภายในนั้นจะด้วยพัลส์งานที่ได้มีการเปลี่ยนสารให้อยู่ในรูปพัลส์งาน พัลส์งานชนิดนี้เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าชนิดหนึ่ง ซึ่งคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าสามารถให้ผลในการบำบัดรักษาได้ โดยพบว่าคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าสามารถผ่านเข้าสู่เซลล์ได้ง่าย โดยใช้น้ำเป็นสื่อของทาง เพราเซลล์ในร่างกายมีน้ำเป็นองค์ประกอบในทุก ๆ เซลล์อยู่แล้ว จึงไม่แปลกใจที่ว่าเมื่อยาไฮเมโอพาธีเข้าสู่ร่างกายแล้วเกิดผลในการรักษาได้อย่างรวดเร็วได้อย่างไร

2.6.3 สมมติฐานซิลิกาที่เกี่ยวข้องกับไฮเมโอพาธี

(The Silica hypothesis for homeopathy : physical chemistry)¹⁶

สมมติฐานซิลิกาเป็นบทความหนึ่งที่นักเคมีฟิสิกส์ ชื่อ David J Anick จาก Harvard Medical School และ John A Lves จาก Samueli instiotute for information Biology USA ได้เขียนเอกสารแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการทดลองเกี่ยวกับสมมติฐานซิลิกาที่เกี่ยวข้องกับไฮเมโอพาธี และได้อธิบายว่า

สมมติฐานซิลิกา (silica hypothesis) เป็นแนวคิดหนึ่งในหลายกรอบแนวคิดที่ได้เสนอแนวทางในการอธิบายว่ายาไฮเมโอพาธีซึ่งได้ถูกเจือจากจนถึงจุดที่ไม่มีสารตั้งเดิม (original substance) ได้ ๆ เหลืออยู่ ยังคงมีประสิทธิผลทางคลินิกได้อย่างไร อธิบายสมมติฐานซิลิกาด้วยมุม

มองทางเคมีเชิงฟิสิกส์ในประเด็นของความเสถียรทางอุณหพลศาสตร์ (thermodynamic stability)

นักวิทยาศาสตร์ทั่วไปและแพทย์ไม่สนใจเคมีฟิสิกส์ซึ่งไม่มีความเป็นไปได้ทางฟิสิกส์เนื่องจากโดยทั่วไปใช้การเจือจางสูงความแรง 12c มีความเป็นไปได้เพียง 1% ที่จะพบเพียง 1 โมเลกุลเท่านั้นที่มาจากสารทิ้ง Jerome (mother tincture) ความแรงที่สูงกว่าอย่างเช่น 30c จำนวนตัวเลข เช่น 10^{-60} นั้นไร้ความสำคัญที่จะเรียกเป็นความเข้มข้นนอกจากเป็น “ศูนย์” ในคุณสมบัติทางเคมีสารละลายความเข้มข้นเท่ากับศูนย์ ไม่ควรถูกจัดให้เป็นสารละลาย

ตั้งแต่ยาที่แนะนำนั้นเตรียมมาโดยการใช้ขาดแก้วหลายใบ จากนั้นการใช้ขาดแก้วในการเตรียมยาก็ใช้มาอย่างต่อเนื่อง พบว่า ชิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) และอิโอน มีการละลายจากผนังขาดแก้วลงไปในสารละลายน้ำระหว่างการเขย่า ปริมาณที่ละลายมีจำนวนมากกว่าเมื่อใช้แก้วอ่อน (soda glass) และน้ำอย่างเมื่อใช้แก้วแข็ง (borosilicate glass) แต่ก็มีสารทั้งสองชนิดลงไปอยู่ในสารละลายบ้างเสมอ ชิลิกเกต (silicate) และแร่ธาตุต่าง ๆ มักถูกมองข้ามเป็นลิ่งเจือปนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้หรือเหมือนลิ่งที่ไม่มีค่า แต่เมื่อหลักฐานการทดลองพบว่า ระหว่างตัวอย่างยาและตัวอย่างควบคุม (เปรียบเทียบ) มีชิลิกะละลายอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ยังพบหลักฐานว่าปริมาณของชิลิกาในยาที่เตรียมในขาดแก้วสูงกว่าที่คาดกัน และมีปริมาณของชิลิกาในยาบางชนิดมากกว่ายาที่นำมาเป็นตัวควบคุม (เปรียบเทียบ) หลังผ่านการกรองแยกแล้ว

● บทสรุปโดยขอขอบชิลิกเกต

ชิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) เป็นส่วนประกอบหลักของแก้ว ละลายในน้ำโดยการรวมตัวกับโมเลกุลของน้ำ (H_2O) 2 โมเลกุล เพื่อสร้างเป็นโมเลกุลของกรด silicic ($\text{Si}(\text{OH})_4$) (ภาพที่ 1a) ความสามารถในการถูกทำให้ละลาย (solubility) ของชิลิกาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อุณหภูมิ กรดชิลิก $\text{Si}(\text{OH})_4$ โมเลกุลสามารถรวมกันเป็น dimer คือ $\text{H}_6\text{Si}_2\text{O}_7$ (ภาพที่ 1b) โดยขึ้นน้ำ (H_2O) ออกมา 1 โมเลกุล และสร้างพันธะ (bond) Si-O-Si ขึ้นมาซึ่งเรียกว่าพันธะ siloxane ปฏิกิริยาเคมีนี้เรียกว่าการความแน่น (condensation) หรือกระบวนการการเกิดสารที่มีโมเลกุลใหม่ขึ้นจากสารที่มีโมเลกุลเดียว (polymerization) และปฏิกิริยาขอนกลับของมัน (การแตกออกของพันธะ siloxane เพื่อทำให้เกิด Si-OH และ HO-Si) เรียกว่าปฏิกิริยา hydrolysis หรือ de-polymerization

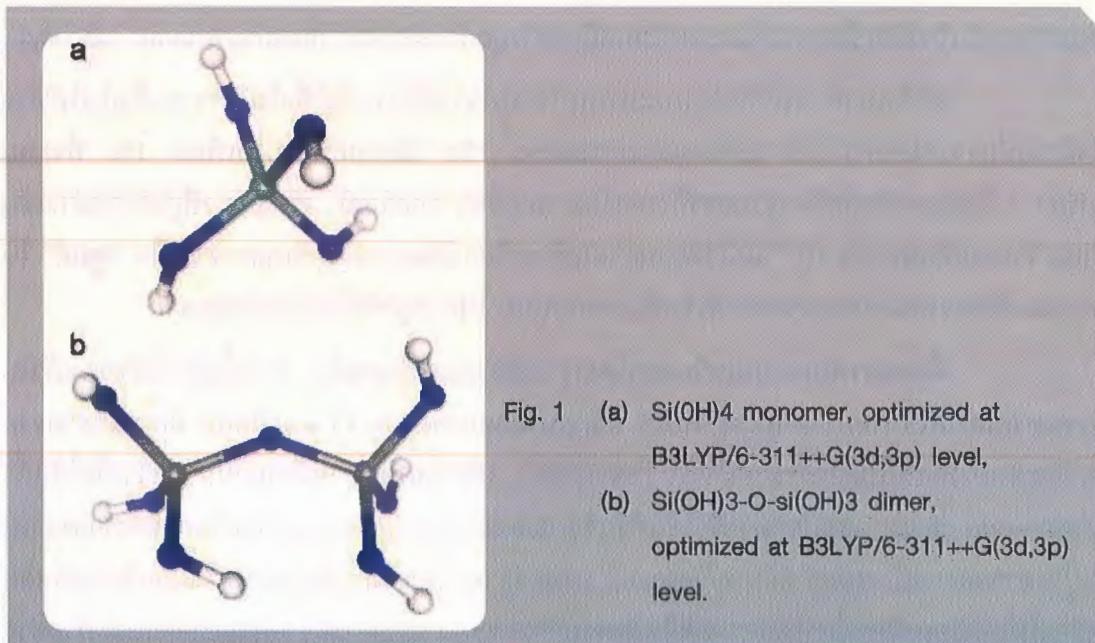

Fig. 1 (a) $\text{Si}(\text{OH})_4$ monomer, optimized at B3LYP/6-311++G(3d,3p) level,
(b) $\text{Si}(\text{OH})_3\text{-O-si}(\text{OH})_3$ dimer,
optimized at B3LYP/6-311++G(3d,3p)
level.

กาเพลร้าบเป็นโนเมเลกุลของกรด silicic $(\text{Si}(\text{OH})_4)_n$

โนเมเลกุล dimer สามารถรวมกับโนเมเลกุล $\text{Si}(\text{OH})_4$ เพื่อให้เกิด trimer เป็นเช่นนี้เรียกไปองค์ประกอบของพลังงานจำนวนน้อยที่สุดสำหรับ gas-phase dimer มีพันธะsiloxane โถงลงที่ประมาณ 140° แต่ไม่สามารถโถงลงได้จาก 130° ถึง 150° ด้วยเหตุผลนี้อนุกรรมของ polymerize $\text{Si}(\text{OH})_4$ สามารถปิดได้ การทำงานแหวน และสามารถแตกสาขาโดยยอมให้พันธะsiloxane 4 พันธะที่แต่ละอะตอม Si ทำให้สร้าง polymeric species ที่หลากหลายไม่มีขีดจำกัด ควรทัชและ Cristabolite เป็นรูปแบบผลึก (crystalline form) ของซิลิกอนไดออกไซด์ (SiO_2) และแก้วเป็นรูปอสัณฐาน(amorphous form) ที่รวมเข้าด้วยกันกับสารอื่น ๆ ในปริมาณน้อย เช่น sodium หรือ borate “ซิลิกา” เป็นชื่อทั่วไปสำหรับสารขนาดใหญ่ของซิลิกอนไดออกไซด์ที่ถูก polymerized ถูกความแน่น (condensed) หรือทำให้อยู่ในรูปของผลึก (crystallized) การย้าย H^+ จาก $\text{Si}(\text{OH})_4$ ทำให้เกิดไอออนลับของ $\text{H}_3\text{Si}(\text{OH})^-$ เช่นเดียวกับ dimer สามารถแยกตัวออกจากเป็น H^+ และ $\text{H}_5\text{Si}_2\text{O}_7^-$ และต่อเนื่องไปเป็นรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น “ซิลิกेट” เป็นหนึ่งในรูปแบบของไอออนลบเหล่านี้ โดยทั่วไปรวมตัวกับไอออนบวก 1 ตัวหรือมากกว่า หรือ crystalline หรือวัตถุอสัณฐาน (amorphous material) ประกอบด้วยไอออนบางหลักโนเมเลกุล เราจะกล่าวเป็นไอออนลับ $\text{H}_z\text{Si}_x\text{O}_y$ (อาจจะเปลี่ยนเป็น $4_x - 2_y + z$) ที่จับกันด้วยพันธะโค_valent (covalent bond) ของ Si-O และ O-H

เป็นซิลิเกต เรายังใช้ในเรื่องพฤติกรรมของซิลิเกตในสารละลายน้ำ (aqueous solution) หรือในเอทานอล (ethanol-water solution)

กระบวนการ polymerization เกิดขึ้นได้ดีในอุณหภูมิต่ำ ความเข้มข้นของซิลิกอน (Si) สูง และความเป็นด่างต่ำ (low alkalinity) แต่กระบวนการสลายโครงสร้างโมเลกุล(depolymerization) และ interconversion ลักษณะของซิลิเกตจะเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส โพลีเมอร์ของซิลิเกตส่วนใหญ่เสถียรในระยะเวลาหลายชั่วโมงหรือนานกว่าหนึ่งปี

เมื่อตัวอย่างยาถูกกระแทก ๆ จะเกิดลำดับของการเกิดแรงกระแทกอย่างรุนแรงในช่วงสั้น ๆ อาจเป็นเวลาหนึ่งล้านพันของวินาทีภายใต้ความกดดันหลายร้อยจนถึงหลายพันบรรยากาศ ข้อสนับสนุน การสรุปสมมติฐานดังนี้ การเขย่าแบบกระแทกตั้งตรงในครั้งแรกทำให้ผังของแก้วเกิดความปั่นป่วนจากแรงกระทำ (mechanical action) และทำให้เกิดสารละลายอิมตัวและไม่อิมตัวของกรดซิลิซิกร่วงจากการเขย่าแบบกระแทกตั้งตรงครั้งต่อมา ความกดดันสูงที่เกิดขึ้นชั่วขณะเปลี่ยนความคงตัวของกรดซิลิซิกไปสู่ความคงตัวและไปสู่รูปแบบของโพลีเมอร์ มีรายงานว่าค่าเฉลี่ยความเข้มข้นของซิลิกอนเท่ากับ 6 ppm. สำหรับยา ใกล้กับความสามารถในการละลายของควรอฟซ์ ยาบางชนิดมีถึงความเข้มข้นที่สูงขึ้นอย่างไม่เปลี่ยนแปลงมากกว่ายานิดอื่น ๆ ในห้องปฏิบัติการ

ยังมีหลักฐานบางประการที่แสดงให้เห็นว่าการกระแทกอาจเป็นสาเหตุให้เกิดกลุ่มของซิลิกาขนาดใหญ่เช่นเดียวกับซิลิเกตเข้าไปในสารละลายน้ำ และเหมือนกับว่าอนุภาคขนาดใหญ่บางอนุภาคเกิดขึ้นทันทีหลังจากการกระแทก

สมมติฐานซิลิกา (silica hypothesis) ในเรื่องโอมิโอบาอีบกล่าวว่า ยาชนิดหนึ่งมีความแตกต่างจากน้ำที่ถูกกระแทกแล้ว (ที่นำมาเป็นตัวเปรียบเทียบ) และมีความแตกต่างจากยาชนิดอื่น ๆ ในด้านโครงสร้างของซิลิเกตที่ละเอียดอยู่ ความแตกต่างบัญรวมถึงการกระจายของโพลีเมอร์ขนาดต่าง ๆ ระดับของการแตกกิ่งของโมเลกุล (arborization) อัตราการปราบภูของลักษณะเด่นที่เฉพาะเจาะจงหรือรูปแบบระยะยาว (long-range pattern) การเกิดผลึกในรูปแบบเฉพาะ หรือรูปแบบของสารประกอบกลุ่มโมโนซิลิเกต (zeolite) คุณลักษณะเฉพาะดังเช่นที่ว่ามีโครงรูปอยู่อย่างน้อย 2-3 นาที ที่อุณหภูมิในสภาพแวดล้อมดังกล่าว และที่ความดันขณะที่ยากำลังถูกเปลี่ยนให้มีความแรงในระดับต่อไป หรือขณะถูกเปลี่ยนให้ไปอยู่ในเม็ดน้ำตาลสำหรับการใช้ทางคลินิก (ซึ่งจะดูดซับน้ำและขยายปฏิกิริยา hydrolysis หรือการควบแน่น condensation) สามารถระบุคุณลักษณะเฉพาะของยาได้นานหลายวันหรือหลายเดือน

มีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจว่า ยาน้ำที่เก็บในสภาพปกติในเอทานอล ร้อยละ 87 จะสามารถ

เก็บได้นานกว่าในน้ำธรรมชาติ เอทานอลน่าจะทำให้การลสลายตัวของโครงสร้างชีวภาพที่ละลายอยู่ภายในชั้ลง

• ស៊ុប

สมมติฐานเชิงลึกการแสดงผลกราฟว่ายาโอมีโอพาร์เซอร์ที่ถูกเตรียมในขวดแก้วมีบางสิ่งอยู่ในนั้นที่มีคุณสมบัติทางเคมีที่เรียกว่า ซิลิกेट (silicates) และซิลิกेटดังกล่าวไม่ใช่สารปนเปื้อนแต่เป็นองค์ประกอบหลักๆของสารออกฤทธ์ (active ingredient) ตามทฤษฎีนี้การกระแทกตั้งตระงียงแรง (succession) จะปล่อย monomer (หน่วยเล็กๆ ของสารประกอบโพลีเมอร์) ของการซิลิกาเข้าไปในสารละลาย ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนสารให้มีโมเลกุลขนาดใหญ่ (polymerized) ไปมีรูปแบบเฉพาะของยา โดยการเร่งปฏิกิริยา (catalytic action) ขององค์ประกอบทิงเจอร์แม่ สำหรับความแรงที่มากกว่า 12c โครงสร้างของซิลิกेटทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้น หรือแม่แบบทั่วของรูปแบบเฉพาะของยา

2.6.4 ยาโอมีโอพาธีย์เปรียบได้กับตลับบันทึกเลียง¹⁷

(A tape recording)

ในหนังสือเรื่อง Imagine Homeopathy A book of Experiments, Image, and Metaphors ของ Chris Kurz ผู้เชี่ยวชาญด้านโอมีโอพาธีชารอสเตรีย ได้ยกตัวอย่างของยาโอมีโอพาธีย์ว่าเป็นเหมือนตลับบันทึกเสียง (A tape recording) นั้นมีคำรามที่ให้มุ่งมองของการคิดทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์และลึกลับที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง โดยเอกสารฉบับนี้ได้ยกตัวอย่างยาโอมีโอพาธีย์เป็นเหมือนตลับบันทึกเสียง ดังตัวอย่างเรื่องเล่าต่อไปนี้ “ให้จินตนาการว่าได้ซื้อตัวตลับเทปที่เหมือนกัน จำนวน 2 ตลับ ตัวหนึ่งนำมายังบันทึกเพลงของ Beethoven หลายสัปดาห์ต่อมาต้องการฟังเพลงที่บันทึกไว้และหาเทปตัวบันทึกนั้น แต่ลืมติดฉลากไว้ จึงไม่สามารถออกได้ร่าตลับได้บันทึกเพลงไว้ และตัวบันทึกเป็นตัวเปล่า ในประเด็นนี้ขอให้ลับนิษฐานว่า ไม่สามารถออกได้ในทางตรงกันข้ามถ้านำตัวตลับเทปทั้ง 2 ตลับ ไปขอให้นักเคมีพิสูจน์ว่าตัวตลับใดเป็นตัวบันทึกต้อง อาจประหลาดใจที่ได้ทราบว่าไม่มีเคมีใดในโลกนี้ที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวตลับเทปทั้ง 2 ตลับได้ (แนอนว่าให้ลับนิษฐานว่าไม่มีเครื่องเล่นเทปอยู่ในห้องปฏิบัติการนั้น)

การบันทึกเสียงเพลงลงในตลับเทปไม่ได้ล่าราริดๆ ลงไปในเทป ส่วนประกอบทางเคมีที่ยังคงมีอยู่ในตลับเทปไม่ได้ถูกทำให้เปลี่ยนแปลง ยังคงมีข้อมูลของเสียงเพลงที่ไฟ雷ะถูกเก็บอยู่ในเทปซึ่งไม่สามารถตรวจสอบโดยการทดลองทางเคมี ในทางกายภาพลิ่งที่เกิดขึ้น คือ อนุภาตที่ประกอบด้วยเหล็กซึ่งมีขนาดเล็กมากจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นที่ฝังอยู่ในเทปถูกทำให้อยู่ในรูปแบบที่มีคุณสมบัติของแม่เหล็กโดยเสียงดนตรีของ Beethoven ระหว่างกระบวนการบันทึกเสียง

คล้ายคลึงกับวิธีการรักษาด้วยโอมีโอพารีซึ่งเป็นที่ชัดเจนในขณะนี้ ไม่มีเคมีเคราะห์ใดจะสามารถดำเนินกระบวนการระหว่างสารละลาย (โดยปกติถูกเจือจากด้วยแอลกอฮอล์) และยาโอมีโอพารีซึ่งได้ความแตกต่างเพียงประการเดียวระหว่างสองลิ่งนี้ คือ ยาโอมีโอพารีซึ่งได้ผ่านลิ่งที่เรียกว่า “กระบวนการบันทึกจดจำ (recording process)” ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำให้เจือจากช้าๆ และการเขย่าของเหลว หลังจากนั้นไม่สามารถจำแนกของค์ประกอบทางเคมีจากสารละลายได้ เราสามารถนำความคล้ายคลึงนี้ไปใช้ได้อีกหนึ่งขั้น ด้วยเครื่องมือที่ถอดรหัสได้อย่างถูกต้องความสามารถอ่านข้อมูลที่ถูกประทับไว้ได้ สำหรับตลับเทปเครื่องมือ ที่ถอดรหัสที่ถูกต้องก็คือเครื่องเล่นเทป สำหรับยาโอมีโอพารีซึ่งเครื่องมือที่สามารถถอดรหัสได้คือลิ่งมีชีวิต

ประเด็นที่ถูกยกขึ้นมาโดยนักวิจารณ์คือการต่อแย้ง พวกรู้ด้วยตัวเองว่าไม่มีร่องรอยของสารเคมีของสารเดิม (original substance) เหลืออยู่ในยาแต่ที่เป็นลิ่งที่ไม่สำคัญ ขณะนี้ ข้อมูลถูกเก็บไว้ในยาและสามารถถูกส่งผ่านไปยังร่างกายซึ่งมีความสามารถในการแปลความหมาย และใช้มันเพื่อให้กลับเป็นผู้ที่มีสุภาพแข็งแรง

2.6.5 โอมีโอพารีซึ่งเป็นการรักษาโรคแบบร้อยพิมพ์ประทับโมเลกุล

(Homeopathy is Molecular Imprints Therapeutics (MIT))¹⁸

ซึ่งหลักแนวคิดนี้ได้พัฒนามาจากเวชศาสตร์โมเลกุลสมัยใหม่ (Advanced Branch of Molecular Medicine) ที่ใช้หลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์ เช่น พลิกส์ เคเม ชีววิทยาและความรู้ทางการแพทย์ ได้พัฒนาวิธีการต่างๆ ของการศึกษาระดับโมเลกุลและพันธุศาสตร์ โดย Chandran Nambiar ได้อธิบายว่าโอมีโอพารีซึ่ง MIT (Molecular Imprints Therapeutics) หรือการรักษาโรคแบบร้อยประทับโมเลกุล (Molecular Imprints Therapeutics) ได้ขยายความว่าโอมีโอพารีซึ่งเป็นสาขาเฉพาะทางขึ้นสูงของเวชศาสตร์โมเลกุลสมัยใหม่ โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักการรักษาโรคของ ‘similar similibus curentur’ ซึ่งมีความหมายทางวิทยาศาสตร์ว่า “พยาธิวิทยา โมเลกุลที่อยู่ภายใน หรือภายนอกของเนื้อเยื่อที่เป็นสาเหตุให้เกิดโรคต่าง ๆ โดยไปยึดจับกับสารชีวโมเลกุล (biological molecule) ที่สามารถถูกจับและจัดออกด้วยการใช้ร้อย

ประทับโมเลกุลของยา ซึ่งอยู่ในรูปของโมเลกุลที่สามารถจับกับชีวโมเลกุลที่เหมือนกัน โดยใช้โครงสร้างของโมเลกุลที่เข้ากันได้ระหว่างรอยพิมพ์ประทับโมเลกุลและพยาธิวิทยาโมเลกุลนั้น”

ในความเข้าใจของผู้เขียนเอกสารฉบับนี้ กล่าวถึง เรื่องการเพิ่มความแรงของยาโภชนาศิลป์ว่าเหมือนเป็นกระบวนการของรอยประทับโมเลกุล โดยปกติแล้วรอยประทับโมเลกุลเป็นเทคโนโลยีของการเตรียมตำแหน่งที่เหมาะสมของโครงสร้างสามมิติที่สร้างขึ้นสำหรับโมเลกุลที่ค้างอยู่ของตัวทำละลายในโพลีเมอร์ (polymer matrix) ซึ่งถูกใช้กันอย่างกว้างขวางในการวิเคราะห์ทางชีวิทยา วิธีการแยกโมเลกุล และการใช้ในห้องปฏิบัติการอื่น ๆ จากการศึกษาพฤติกรรมของน้ำที่เป็นเหมือนโพลีเมอร์ (polymer-like behavior) ในระดับโครงสร้าง และเชื่อว่าน้ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำที่มีส่วนผสมของเอธิลแอลกอฮอล์สามารถใช้เป็นตัวกลางสำหรับรอยประทับโมเลกุลได้คล้ายคลึงกับโพลีเมอร์ และรอยประทับโมเลกุลที่เกิดขึ้นนี้สามารถใช้เป็นยารักษาโรคได้อย่างปลอดภัย โดยน้ำจะทำหน้าที่เหมือนเป็นตำแหน่งที่เหมาะสมของที่ถูกคัดเลือก สำหรับโมเลกุลเชื้อโรค (selective artificial binding site) ปรากฏการณ์ของรอยประทับโมเลกุลนี้เกี่ยวข้องกับการเพิ่มความแรงของยาโภชนาศิลป์ และหลักการทำงานของยาที่ถูกเพิ่มความแรงแล้วเป็น ‘รอยประทับโมเลกุล (molecular imprint)’ ของโมเลกุลยา ซึ่งคล้าย ๆ กับในปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการออกแบบยาที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบยาที่สามารถรักษาเฉพาะจุดเพื่อแก้ไขระดับโมเลกุลของพยาธิวิทยาอันเป็นอีกสาขานึงของเวชศาสตร์โมเลกุลการออกแบบยาโดยใช้ความรู้ทางโครงสร้างของตัวยับยั้ง (ligand-based drug design) และการออกแบบยาโดยใช้ความรู้ทางโครงสร้างของเอนไซม์ (structure-based drug design) เป็น 2 เทคนิโคลอยีหลักที่นำมาใช้ในการออกแบบยาในปัจจุบัน

การออกแบบยาโดยใช้ความรู้ทางโครงสร้างของตัวยับยั้ง (ligand-based drug design) ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ในเรื่องโมเลกุลอื่น ๆ ที่สามารถจับกับเป้าหมายทางชีวภาพที่สนใจได้โมเลกุลอื่น ๆ เหล่านี้อาจถูกใช้เพื่อให้ได้รับส่วนของโมเลกุลยาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบที่ทางชีวภาพ (pharmacophore) ซึ่งกำหนดคุณลักษณะเฉพาะทางโครงสร้างที่จำเป็นขึ้นต่อที่สุดที่โมเลกุลจะต้องมีเพื่อจับกับเป้าหมาย อีกนัยหนึ่งแบบจำลองของเป้าหมายทางชีวภาพอาจถูกสร้างขึ้นโดยใช้ความรู้ในเรื่องของลิสท์ที่เข้าไปจับกับเป้าหมายนั้น และในทางกลับกันแบบจำลองนี้อาจถูกใช้เพื่อออกแบบเอกสารลักษณ์ใหม่ของโมเลกุลที่ทำปฏิกิริยากับเป้าหมาย

ชึ่งการออกแบบยาโดยใช้ความรู้ทางโครงสร้างของเอนไซม์ (structure-based drug design) ใช้ความรู้ของโครงสร้างสามมิติทางชีวภาพที่ได้รับผ่านทางวิธีการต่าง ๆ เช่น รังสีอีกซ์

สำหรับงานด้านผลึกวิทยา (ศาสตร์ที่ศึกษาการเรียงตัวของอะตอมในของแข็ง : x-ray crystallography) หรือ NMR spectroscopy การใช้โครงสร้างของเป้าหมายทางชีวภาพ สารที่อาจมีฤทธิ์เป็นยา (candidate drug) ซึ่งถูกทำนายว่าจะยืดเหี้ยวด้วยกันได้อย่างดี และความจำเพาะ (selectivity) ต่อเป้าหมายอาจถูกออกแบบโดยใช้ปฏิสัมพันธ์กราฟิก (interactive graphic) เป็นต้น

สำหรับเอกสารฉบับนี้เปรียบความสำคัญของน้ำที่สามารถเก็บร้อยละที่ปูไม่เลกุลได้แต่เป็นเพียงข้อสงสัยเริ่มต้นโดยเชื่อว่าน้ำเป็นโครงสร้างพอลิเมอร์อย่างหนึ่งที่สามารถเก็บร้อยพิมพ์ประทับโมเลกุลได้เช่นกัน โดยผ่านทางพันธะไฮโดรเจนซึ่งเป็นที่ทราบว่าเป็นตัวทำละลายที่ดีเมื่อโมเลกุลแปลงปลอม (foreign molecule) ถูกทำให้ละลายในน้ำ ถ้าโมเลกุลแปลงปลอม หรือที่เรียกว่า guest molecule, ion หรือ เมื่ออนุภาคของคolloidal particle บังเอญเข้าไปในแหล่งกำเนิดพลังงานของเครือข่าย 3 มิติของโมเลกุln้ำ โมเลกุลเหล่านั้นจะถูกทำให้ติดอยู่ภายในโครงสร้างตاخาย โดยโมเลกุลของน้ำจะจัดการเข้าไปล้อมรอบโมเลกุลแปลงปลอม ดังกล่าวด้วยวิธีการเฉพาะโดยสร้างพันธะไฮโดรเจน (hydrogen bonding) ขึ้นมา การสร้างโมเลกุลน้ำรอบโมเลกุลแปลงปลอมนี้เรียกว่า hydration shell ซึ่งมีอยู่ในสภาวะที่เป็นพลวัต (dynamic state) และเป็นสภาวะที่ไม่แน่นอนโมเลกุลแปลงปลอมที่ถูกทำให้ละลายในน้ำอยู่ในสภาพของการถูกทำให้ติดอยู่ใน hydration shell ปรากฏการณ์นี้สามารถพบได้ทั้งในสารละลาย ionic และสารละลาย colloidal เห็นได้ชัดว่า hydration shell ที่มีดีกรีความโครงร่าง 3 มิติภายนอกของโมเลกุลแปลงปลอมที่อยู่ภายในได้ โดย hydration shell สามารถที่จะจำลองตัวเป็นพอลิเมอร์ของโมเลกุลของน้ำที่นำไปสู่การพิมพ์ประทับโมเลกุล ที่เรียกว่า hydrosome ซึ่งหมายถึงโครงของน้ำขนาดเล็ก (minute cavity of water)

ซึ่งกระบวนการเพิ่มความแรงของยาโภปัตนาอธิบดีเป็นการเตรียม hydrosome ที่ถูกพิมพ์ประทับด้วยโมเลกุลของยาหลักหลายชนิดเพื่อใช้เป็นสารที่มีฤทธิ์ในการใช้รักษาโรค (therapeutic agent) ที่เป็นตัวกลางที่ใช้ในการเพิ่มความแรงของยาโภปัตนาอธิบดีไม่ใช่น้ำบริสุทธิ์ แต่เป็นการผสมกันของเอธิลแอลกอฮอล์ในอัตราส่วนจำเพาะ อาจสรุปได้ว่าการมีโมเลกุลของ heavy ethyl alcohol ในส่วนผสมนี้อาจเป็นการช่วยให้เกิดความคงตัวของ hydrosome ป้องกันไม่ให้แยกตัวออกจากกันได้ง่าย ความแรงซึ่งมาบรรจบกันของการเคลื่อนไหวแบบหมุนรอบเป็นส่วนหนึ่งของ การเพิ่มความแรงของยาโภปัตนาอธิบดี ซึ่งโครงสร้าง 3 มิติที่มีลักษณะเฉพาะของ hydrosome จะถูกทำลายต่อเมื่อระดับพลังงานของโมเลกุลของน้ำถูกควบคุมโดยอิทธิพลของความร้อน กระแสไฟฟ้า พลังของแม่เหล็ก และการแผ่วรังสีคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าอีก ฯ

เมื่อน้ำที่มีการพิมพ์ประทับโมเลกุลถูกนำเข้าไปในร่างกายโดยทางใดก็ตาม จะถูกนำ

ไปโดยของเหลวของร่างกาย และถูกส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อโมเลกุลที่มีการพิมพ์ประทับเข้ามาในบริเวณไกลส์เคียงโดยมีโมเลกุลแปลงปลอมที่ออกฤทธิ์มีความคล้ายคลึงกับโมเลกุลแปลงปลอมเดิม โมเลกุลที่มีรอยพิมพ์ประทับนี้ก็จะเลือกจับกับโมเลกุลพยาธิวิทยาเหล่านั้น โดยกระบวนการปลดปล่อยโมเลกุลชีวภาพจากการกีดขวางของโมเลกุลพยาธิวิทยา สามารถอธิบายลักษณะบางอย่างของโมเลกุลที่กำจัด (molecular scavenging) หรือการดักจับพยาธิวิทยาโมเลกุลโดยใช้ hydrosome หรือรอยพิมพ์ประทับโมเลกุล

2.7 กลไกการบำบัดแบบโอมีโภพารักษ์

องค์ความรู้ในขั้นตอนของการเตรียมเป็นยาโอมีโภพารักษ์จะได้เป็นยาเม็ดน้ำตาลขนาดเล็กอันเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย และนำมาบำบัดรักษาจนเกิดประสิทธิผลนั้น พอกสรุปได้ว่า ยาโอมีโภพารักษ์นั้นเป็นยาพัลส์งานในรูปของคลื่น ซึ่งยาแต่ละตัวจะมีคลื่นซึ่งหมายถึงมีความถี่ หรือความยาวคลื่นที่แตกต่างกัน โดยยาแต่ละตัวจะจำจักลีนความถี่ หรือความยาวคลื่นของตัวมันเองในขั้นตอนของการเตรียมสารตั้งต้น (โดยมีน้ำเป็นตัวทำละลาย และเป็นตัวการในการจัดจำสิ่งต่าง ๆ ที่มันละลายได้) การที่จะทราบว่าในแต่ละตัวนั้น มีความถี่หรือความยาวคลื่นแตกต่างกันอย่างไรในทางโอมีโภพารักษ์นั้นใช้คนเป็นเครื่องมือวัดที่เรียกว่า การพิสูจน์ยา (drug proving) คือ ให้อาสาสมัครที่มีสุขภาพแข็งแรง ลักษณะจิตดี ไม่ได้รับประทานยาประจำมาก่อนเข้าร่วม โดยอาสาสมัครจะทำการกินยาโอมีโภพารักษ์ซึ่งไม่ทราบว่าียนั้นคืออะไร ยาจะมีผลอย่างไร กินยาอย่างต่อเนื่อง เมื่อเวลาผ่านไป อาจจะเห็นไขวนโน้มให้อาสาสมัครนั้นมีอาการจากยาออกมานาการที่ออกมามีทุกรูปแบบ บางคนอาการมาก บางคนอาการน้อย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่อาสาสมัครทุกคนมาร่วมรวมกลายเป็นภาพของยา (ความถี่ของคลื่นยา) และเมื่อคน ๆ หนึ่งเจ็บป่วย ซึ่งการเจ็บป่วยในทางโอมีโภพารักษ์คือ การสั่นของคลื่นความถี่ของพลังชีวิตที่มันผิดเพี้ยนไป จากเดิมซึ่งอาการเจ็บป่วยที่ออกมานั้นก็แสดงออกมาในรูปของคลื่นเช่นกัน ซึ่งคน ๆ หนึ่งจะมีคลื่นพัลส์งานเฉพาะของตนเอง ในทางโอมีโภพารักษ์จะทราบว่าเป็นคลื่นเฉพาะของตนเองได้ันโดยใช้อาการที่มี หรือที่แสดงออกในความเป็นเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ๆ เรียกว่า Totality of symptoms เป็นเครื่องมือวัดปัจจุบันความสามารถประเมินคน ๆ หนึ่งว่ามี Totality of symptoms อย่างไรได้ง่ายซึ่งจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น Radar Program Complete Dynamics Browser gxHo9ho โดยใส่อารมณ์ที่เกิดขึ้นในคน ๆ หนึ่งเข้าในโปรแกรม ซึ่งอาจเป็นอาการป่วย หรือไม่ป่วยก็ได้ ทั้งจากการทางกาย อาการทางใจ การหนร้อน-หนหนาว ความชอบอาหาร การนอน หรืออาการแปลง ๆ ที่เกิดขึ้นในคน ๆ นั้น ๆ ลงในโปรแกรมและเมื่อโปรแกรมได้ประมวลผลออกมายเราจะได้ภาพของยาที่สอดคล้องกับอาการที่ผู้ป่วยเป็น (ปัจจุบันนี้ทราบว่ามีเครื่องมือที่ใช้กลศาสตร์ควบคุมตามเป็นตัววิเคราะห์ความเจ็บป่วยได้

ด้วย) นี่จึงเป็นกลไกและแนวคิดที่ใช้ในการนำบัดແບນโอมิโอพาร์ค

2.8 แนวทางการปฏิบัติการนำบัดແບນโอมิโอพาร์ค

กระบวนการ หรือขั้นตอนของการปฏิบัติการรักษาแบบโอมิโอพาร์คนั้นมีความแตกต่างจากการรักษาในรูปแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะการแพทย์แผนปัจจุบัน ทั้งในหลักของแนวคิด และความลึกซึ้งในการซักประวัติซึ่งต้องอาศัยการฟิกฟนที่เฉพาะเจาะจงจะเป็นนักบำบัดโอมิโอพาร์คที่ต้องกล่าวคือ จะต้องเป็นผู้ฟังเลี้ยงส่วนใหญ่ และต้องไม่มีความอคติในการฟัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่นักบำบัดต้องรู้และเข้าใจเพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้ป่วยและนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ผู้ป่วยเพื่อให้ได้ภาพของยาโอมิโอพาร์คที่จำเพาะต่อบุคคลนั้น ๆ ซึ่งขั้นตอนที่กล่าวนี้ จะเน้นกระบวนการปฏิบัติของความเจ็บป่วยแบบเรียบพลัน แต่บางกรณีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติรักษาความเจ็บป่วยแบบเรื่องร้องได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการซักประวัติ ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มต้นเพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้ป่วยมากที่สุด โดยใช้วิเคราะห์ผู้ป่วยแบบ Holistic กล่าวคือ โอมิโอพาร์คความเจ็บป่วย ไม่ใช่วิเคราะห์โรคแท้โรคเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนเจ็บป่วยซึ่งความเจ็บป่วยเป็นคำที่มีความหมายกว้าง โดยถ้าวิเคราะห์ว่าคนคนหนึ่งเจ็บป่วยนั้นเกิดจากความไม่สมดุลของร่างกาย สำหรับมุมมองของโอมิโอพาร์ค มองว่าจะทำให้ร่างกายเกิดความสมดุลไม่เกิดความเจ็บป่วย และทำให้คนมีสุขภาพดีต้องปรับสมดุล พลังงานชีวิต (vital force) อย่างเป็นองค์รวม โดยใช้ “Totality of symptoms” เป็นตัว Monitors ในการปรับสมดุลพลังงานชีวิต

คำว่า “Totality of symptoms” ของคนแต่ละคนไม่เหมือนกันเป็นแบบ Individualization โดยกลุ่มอาการแบบองค์รวมประกอบด้วย¹⁹

- อาการทางจิตใจ-จิตวิญญาณของผู้ป่วย
- อาการทางอารมณ์ของผู้ป่วย
- อาการทางร่างกายทั้งหมดของผู้ป่วย
- อาการของปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีผลต่อผู้ป่วย และการตอบสนองของผู้ป่วยต่อสิ่งแวดล้อม
- อาการของบุคลิกภาพของผู้ป่วย
- อาการทั่วไปของผู้ป่วย เช่น เหงื่อ การขับถ่าย การมีเพศสัมพันธ์ การนอน การกิน ความฝัน ฯลฯ
- อาการต่าง ๆ ของคนในครอบครัวและเครือญาติของผู้ป่วย

■ อาการแปลกลๆ ที่ไม่น่าจะเกิดในคนทั่วไป เป็นความเฉพาะตัวของผู้ป่วย เป็นต้น

ด้วยความที่เป็นองค์รวมมากที่จะแยกส่วนในการพิจารณาว่าลิ่งได้ลิ่งหนึ่งที่ทำให้คนคนหนึ่งเกิดความเจ็บป่วย ทำให้มุ่งมองถึงการรักษาเชี่ยวชาญแบบโอมีโอพาร์ค มีความซับซ้อนในกระบวนการ และไม่ใช่เฉพาะว่ามันหายได้จากปัจจัยเพียงหนึ่งปัจจัยเท่านั้น เพราะมันมีหลายปัจจัย การที่จะได้ข้อมูลที่เป็น Totality of symptoms จึงมีหลักในการถามเพื่อจะได้ข้อมูลของผู้ป่วยมากที่สุด และนำมารวเคราะห์ แบ่งได้เป็น 2 หมวด ด้วยกัน คือ หมวดอาการที่เป็นปัจจุบันและหมวดอาการร่วม หรือเหตุการณ์ร่วม หรือสภาพกายโดยทั่วไป โดย

1. หมวดอาการที่เป็นปัจจุบัน จะประกอบด้วยสาระสำคัญของคำถามดังนี้

- 1.1 เป็นที่ไหน (Locality)
- 1.2 ความรู้สึกที่เป็น (sensation)
- 1.3 เวลา (onset and duration)
- 1.4 เงื่อนไขเฉพาะที่ส่งผลต่ออาการ (Modality)
(สภาพอากาศ/อุณหภูมิ เวลา ท่าทาง สภาพแวดล้อม)
- 1.5 สาเหตุเกิดจากอะไร (Etiology/Causation) เป็นที่ไหน

2. หมวดอาการร่วม หรือเหตุการณ์ร่วม หรือสภาพกายโดยทั่วไป

- 2.1 ลักษณะทางอารมณ์-จิตใจ
- 2.2 ความไวต่ออุณหภูมิ
- 2.3 ความอยากอาหาร
- 2.4 ความกระหายน้ำ

ทั้งนี้รวมการตรวจร่างกายของแพทย์โอมีโอพาร์คด้วย โดยข้อมูลที่ได้นั้นได้จากการตัวผู้ป่วยเอง (บอกเล่าหรือการกรอกประวัติ) สามคนใกล้ชิด หรือญาติ และการลังเกตเอง หรือได้จากการตรวจร่างกายร่วมด้วย

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ตัวยาที่คล้ายกับอาการที่ผู้ป่วยเป็น
หรือมีความนบกพร่อง

โดยผู้บำบัดจะนำข้อมูลนั้นมาวิเคราะห์ในแบบโอมีโอพาร์ค เพื่อค้นหายาต่าง ๆ ซึ่งมีมากจากตำรา หรือที่เรียกว่า Materia Medica ซึ่งเป็นตำราที่แพทย์ต้องค้นคว้าเอง แต่ในปัจจุบันพบว่า ตัวยาไม่จำนวนมากที่จะนำมาเพื่อให้มีความคล้ายคลึงกับอาการของผู้ป่วยจึงมีการทำดัชนีของการเข้า

เพื่อให้หาข้อมูลยาที่คล้ายกับคนไข้ยิ่งขึ้น เรียกว่า Repertory หรือดัชนีค้นหาการ ซึ่งมีทั้งแบบ เป็นหนังสือและเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่ง่ายต่อนักบำบัดในการใช้รักษาผู้ป่วยในด้านนี้การนั้นไม่ได้เรียงตามตัวอักษรเหมือนอย่างพจนานุกรม แต่เรียงแบบโถมีโภพาร్థ ฝ. 3 ส่วน คือ²⁰

2.1 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ (Mind)

เช่น ความวิตกกังวล ความกลัว อาการเสียใจ ความรัก ความอิจฉาริษยา โกรธ เกลียด เป็นต้น

2.2 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย (Local)

เป็นข้อมูลของยาที่ได้มาจากการพิสูจน์ยา หรือเป็นข้อมูลทางคลินิกว่า yanี่เคยใช้รักษาอาการทางกายแล้วได้ผลดี จะถูกนำมาบรรจุลงในข้อมูลของยา อาการเฉพาะที่นี้จะถูกแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ Vertigo, Head, Eyes, Vision, Ears, Hearing, Nose, Face, Mouth, Teeth, Throat, External throat, Neck, Stomach, Abdomen, Rectum, Stool, Bladder, Kidneys, Prostrate gland, Urethra, Urine, Urinary organ, Male genitalia, Female genitalia, Larynx, Respiration, Cough, Expectoration, Chest, Back, Extremities, Sleep, Dream, Chill, Fever, Perspiration, Skin

2.3 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป (general)

เป็นข้อมูลยาที่รวมรวมเกี่ยวกับยา แต่ละตัวในแบบที่ทำอะไรแล้วดีขึ้น ทำอะไรแล้วแย่ลง อาการเปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลาใด ถูกต้องได อาการอย่างไร อยากอาหารอย่างไหน กินอะไรแล้วดีขึ้น กินอะไรแล้วแย่ลง

โดยทั่วไปแล้วเราจะตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ยาอะไรกับคนไข้ มักจะเห็นหนังข้อมูล ในด้านจิตใจ และลักษณะทั่วไปมาเป็นตัวช่วยค่อนข้างมาก แต่ก็ต้องเข้ากันได้กับอาการเฉพาะที่ด้วย ยิ่งข้อมูล ทั้งหมดเหมือนกับยามากเท่าไหร่ ความ精准จะเป็นที่รักษาแล้วได้ผลดีก็ยิ่งมากขึ้นตามนั้น

3. ขั้นตอนการเลือกความแรงของยาที่เหมาะสมกับผู้ป่วย ซึ่งการเลือกความแรงนั้น มีข้อพิจารณาอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ ผู้ป่วย วัตถุประสงค์ของการรักษา และชนิดของยา แต่การรักษาในกรณีความเจ็บป่วยแบบเดียนพลันนั้นเน้นที่ผู้ป่วยเป็นหลัก กล่าวคือ

3.1 ความรุนแรงของอาการ หากผู้ป่วยมีความทุกข์ทรมานมากจากความเจ็บป่วยดังกล่าว การได้รับยาโถมีโภพาร్థในขนาดที่สูงขึ้นไป เช่น 200C อาจมีความจำเป็น แต่หากเป็นระยะท้าย ๆ ของโรคที่ผู้ป่วยกำลังดีขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่ได้รับความทรมานมากนักจากการที่เป็นอยู่ ควรเลือกใช้ยาโถมีโภพาร్థ ที่มีขนาดความแรงต่ำกว่าความแรงสูง

3.2 ความไวของผู้ป่วย (*Susceptibility*) กล่าวคือ ผู้ป่วยที่มีความไวต่อการตอบสนองยา โอมิโอพาร์คได้ไวเพียงใด ซึ่งถ้ายังคงตอบสนองไวเท่าได้ การเลือกใช้ยาที่ต้องยิงเลือกใช้ยาที่มีความแรงต่ำเท่านั้น

3.3 อาการที่เป็น ความเจ็บป่วยในรูปแบบของความผิดปกติของหน้าที่อวัยวะ หรือความเจ็บป่วยที่แสดงออกทางพยาธิสภาพชัดเจน เช่น นิ้วบวมจากถูกฟังต่อย หรือแพลไฟไหม้น้ำร้อน ลวก เป็นต้น ซึ่งกรณีนี้เป็นความผิดปกติที่แสดงออกทางพยาธิสภาพชัดเจนควรเลือกใช้ยาโอมิโอพาร์คที่มีความแรงต่ำเช่นเดียวกัน

4. ขั้นตอนการบริหารยา กล่าวคือ การเจ็บป่วยแบบเฉียบพลันนั้นในทางโอมิโอพาร์ค ถือว่าเป็นการโจมตีของข้าศึกแบบไม่ทันตั้งตัว ดังนั้น การตอบโต้ข้าศึกจึงต้องตอบโต้ที่เฉียบพลัน และรุนแรงกว่าการโจมตี และทันท่วงที สรุปคือ ต้องให้ยาโอมิโอพาร์คแบบรวดเร็ว รุนแรง และรับดาน กล่าวคือ ยิ่งให้ยาเร็วเท่าไรก็ยิ่งมีโอกาสหายเร็วเท่านั้น โดยการให้ยาที่มีพลังแรงกว่าโรคที่เป็นภัยให้หลักของความเมื่อยล้า และสามารถให้ยาเข้าได้ หรือซึบอยู่ได้ และอาจเปลี่ยนแปลงยาได้ เมื่อแนวใจว่าสภาวะของโรคได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วจริง และเมื่อดีขึ้น ผู้บำบัดเห็นควรที่จะลดความถี่ของการใช้ยาลง ให้ยาที่เป็นระยะห่างที่เท่า ๆ กันและท้ายสุดถ้าแนวใจว่าโรคมีแนวโน้มว่าหายแล้วจึงหยุดยา การรักษาความเจ็บป่วยแบบเฉียบพลันนี้มีหลักบริหารยาดังต่อไปนี้ เช่น หากผู้ป่วยมีอาการรุนแรงมาก อาจให้ยาโอมิโอพาร์คทุก 15 นาทีในชั่วโมงแรก จากนั้นรับประทานลดลงเหลือทุก 30 นาทีในชั่วโมงที่สอง จากนั้นหยุดเพื่อรอสังเกตอาการ และขยายเวลาให้ยา เพิ่มเป็นเท่าตัวเรื่อยไป เช่น ชั่วโมงแรกทุก 15 นาที ชั่วโมงที่สองทุก 30 นาที ชั่วโมงที่สามและลี ทุก 60 นาที เป็นต้น ทั้งนี้หากพ้นชั่วโมงที่สองผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 ควรขยายเวลาให้ห่างออกมากกว่า 60 นาที กล่าวคือ ควรเว้นห่างออกใบอย่างน้อย 4 - 6 เท่าตัวของครั้งที่ 2 เช่น ถ้าชั่วโมงที่ 2 ให้ยา ทุก 30 นาที และผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 ครั้งถัดไปควรให้ยาผู้ป่วยอีกครั้งเมื่อเร็วไปอย่างน้อย 2 - 3 ชั่วโมง เป็นต้น

5. ขั้นตอนการติดตามผล ในการติดตามผลของการให้ยาโอมิโอพาร์คว่ามีประสิทธิภาพอย่างไรนั้นส่วนใหญ่มีวิธีการติดตามผลแตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าเป็นการเจ็บป่วยแบบเฉียบพลัน ผู้ติดตามอาจใช้เวลาสังเกตการณ์ใน 24 ชั่วโมง ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามการบริหารยาที่กล่าวข้างต้น อนึ่ง สิ่งที่พึงระวังจากการใช้ยาโอมิโอพาร์คในกรณีความเจ็บป่วยแบบเฉียบพลันนี้ ยาที่เน曼น์กล่าวไว้ว่า ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยากมากที่ใช้ขนาดยาได้เหมาะสมอย่างยิ่ง คือ ยาที่มีขนาดน้อยเพียงพอที่จะกระตุ้นเท่านั้น เสมือนกับการหาสามเหลี่ยมสองรูปที่มาทับกันได้อย่างพอดีทั้งขนาด

และมุ่ม จากการประมาณที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า ดังนั้น ในทางปฏิบัติกรณีผู้ป่วยแบบเฉียบพลันที่แพทย์โอมีโภชีย์อาจพบเหตุการณ์ที่ผู้ป่วยมีอาการเดิมແยื่งเล็กน้อยหลังจากรับประทานยาเข้าไปในชั่วโมงแรก ในทางโอมีโภชีย์เรียกอาการที่เกิดนี้ว่า Homeopathic aggravation ซึ่งเป็นสัญญาณบอกที่ดีว่ายาที่ให้ไปนั้นเป็นยาที่ถูกต้อง เป็นสัญญาณที่แสดงว่ายาที่ให้ไปนั้นได้ออกฤทธิ์เหนือกว่า และทับซ้อนความเจ็บป่วยตามธรรมชาตินั้นแล้ว ในกรณีความเจ็บป่วยแบบเฉียบพลันหลังจากเกิดเหตุการณ์นี้ไป จะเห็นว่าผู้ป่วยจะมีอาการดีขึ้นตามลำดับ ส่วนการประเมินผลความเจ็บป่วยแบบเรื้อรังนั้นการติดตามผลจะใช้เวลาในการติดตามหลัง 24 ชั่วโมง ไปแล้ว ซึ่งอาจใช้เวลาหลายวัน หรือเป็นเดือน ขึ้นอยู่กับคุณภาพพิเศษของแพทย์ที่ให้การรักษาในการติดตามผลผู้ป่วย

2.9 การใช้ยาโอมีโภชีย์^{๒๐}

ยาโอมีโภชีย์ในปัจจุบันแบ่งประเภทไว้ 2 ประเภท คือ Classical Homeopathy และ Mixes Homeopathy ส่วนรูปแบบของยานั้นมีทั้งแบบน้ำ แบบเม็ด เจล ชี้ฟึง ฯลฯ และปัจจุบันทำเป็นแบบยานีด ในที่นี้ขอกล่าวถึงการใช้แบบเม็ดและการนำยาเม็ดมาละลายน้ำโดยยกตัวอย่างวิธีการใช้ ดังนี้

1. ยาแบบเม็ด (น้ำตาล) ละลายน้ำ

- ผสมยาลงในน้ำเปล่าที่สะอาดประมาณ 30-240 cc รอจนยาละลายหมด
- กระแทกขวดยาที่ละลายแล้วแนวตั้งตรงกับฝ่ามือ 10 ครั้งก่อนใช้ทุกครั้ง
- เทใส่ปาก หรือหยอดใส่ปาก ประมาณ 10 cc โดยยอมไว้ ประมาณ 10-30 วินาที แล้วกลืน โดยต้องทำให้ปากว่างอย่างน้อย 15 นาที
- เมื่อรู้สึกว่าอาการเจ็บป่วยดีขึ้นร้อยละ 80 ให้หยุดยาทันที
- ยาไม่มีผลต่อกระเพาะอาหาร ตับ ไต
- ควรเก็บยาให้พ้นจากวัตถุที่เป็นคลื่นพลังงานความร้อน เครื่องใช้ไฟฟ้า แม่เหล็ก โทรศัพท์มือถือ
- เมื่อเลิกใช้ยาแล้วให้เทน้ำทิ้งและเปิดฝาให้น้ำที่เหลือละเทียบหมดแล้วจึงทิ้งภาชนะ

2. ยาแบบเม็ด (น้ำตาล)

- อม 1 เม็ด บนลิ้น และทำการรับประทานยาแบบเม็ดน้ำตาลละลายน้ำ

ตัวอย่างวิธีรับประทานยา

- รับประทานยาวันละ 1 ครั้ง ก่อนนอน ติดต่อกัน.....วัน
- รับประทานยาวันละ 2 ครั้ง เช้า - เย็น ติดต่อกัน.....วัน
- รับประทานยาทุก 15 นาที ดีขึ้น เลื่อนเป็นทุก 30 นาที ทุก 1 ชั่วโมง^{ทุก 2 ชั่วโมง ทุก 4 ชั่วโมง ทุก 8 ชั่วโมง ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของความเจ็บป่วย}

ดังที่กล่าวในการบริหารยาข้างต้น เมื่อดีขึ้นให้หยุดยาทันที และถ้าหลับไม่ต้องปลุกมารับประทานยา

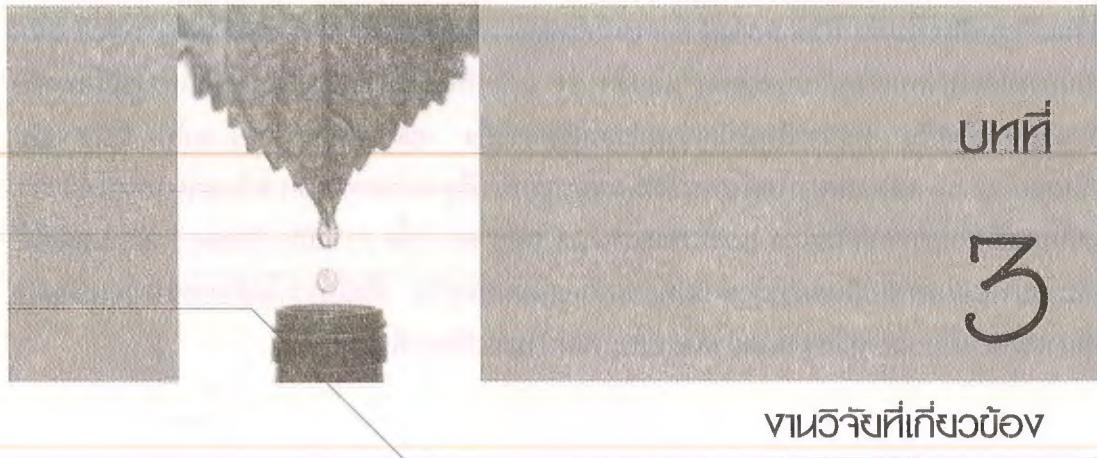
● เอกสารอ้างอิง ●

1. ประวัติศาสตร์การแพทย์และเภสัช. แปลและเรียบเรียงจาก "Magic and Medicine of Plants" from The Reader's Digest Association nc. แหล่งที่มา: http://www.gpo.or.th/variou_pharmacy/history.html [2010, December 10].
2. มนทกา บริษัทสกุล. โอมีโอพาธี 15 ตำรับพื้นฐานเพื่อการดูแลครอบครัวและตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพ : บอร์น ทู บี พับลิชซิ่ง จำกัด, 2552.
3. ประวัติเวชกรรมแผนไทย. แหล่งที่มา: <http://www.samunpri.com/> [2010, December 11].
4. อรรถลิธี เวชชาชีวะ. สถาบันพระมหาชัต里的ไทยกับการแพทย์สากล. แหล่งที่มา: <http://www.athasit.com/article/detail/81> [2010, December 11].
5. วิชัย โชควัฒน. นโยบายและทิศทางการพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกของประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพ : องค์การส่งเสริมระหว่างประเทศผ่านศึก, 2546.
6. มนทกา บริษัทสกุล. สมุนไพรไทย 5 ชนิดที่ถูกนำไปใช้บ่อยในทางโอมีโอพาธี. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สุขุมวิทมีเดียมาเก็ตติ้ง จำกัด, 2552.
7. มนทกา บริษัทสกุล. ไขความลับ การบำบัดแบบโอมีโอพาธี. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : สุขุมวิทมีเดียมาเก็ตติ้ง จำกัด, 2551.
8. โภนี แพทธิก วอลเตอร์. ความตั้มจักรวาลใหม่. แปลโดย พิเชษฐ กิจารา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์มติชน, 2553.
9. มักษ พลังค์. [Online]. แหล่งที่มา: <http://www.th.wikipedia.org/wiki> [2011, January 12].
10. พลังจักรวาล-คลื่นพลังงานไฟฟ้า. [Online]. แหล่งที่มา: <http://www.vcharkarn.com/vblog/37422> [2011, January 12].
11. Michael H.F. Wilkinson. Towards a Quantum Mechanical Interpretation of Homeopathy. [Online], Available from: <http://iwi.eldoc.rug.nl/root/19999/AnnImprResWilkinson/> [2011, January 23].
12. วิจิตร บุณยะໂທ. น้ำเพื่อชีวิต. วารสารศึกษาศาสตร ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ 2551- พฤษภาคม 2551.
13. Water memory. [Online], Available from: http://www.en.wikipedia.org/wiki/Water_memory [2011, January 15].

14. Benveniste, J NEWS AND VIEWS "High-dilution" experiments a delusion. NATURE VOL. 33428 JULY 1988: 287-291.
15. ไชยวัฒน์ ไชยลุต. น้า. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพคุณภาพสัมภาระศาสตร์, 2554.(อัดสำเนา).
16. David J Anick and John A Lves. **The Silica hypothesis for homeopathy : physical Chemistry.** [Online], Available from: <http://www.Sciedirect.com> [2011, December 15].
17. Chris Kurz. **A Tape Recording : Imagine Homeopathy A Book of Experiment, Images, and Metaphor.** [Online], Available from: <http://www.naraya-publishers.com/Imagine-Homeopathy/Chris-Kurz/b4550> [2011, December 12] ..
18. Chandran Nambiar. **Homeopathy is Molecular Imprints Therapeutics.** [Online], Available from : <http://dialecticalohomeopathy.wordpress.com/2011/11/08/homeopathy-is-%E2%80%99molecular-imprints-therapeutics-mit-%E2%80%99-an-advanced-branch-of-molecular-medicine/> [2011, December 25].
19. วิเชียรชัย ผดุงเกียรติวงศ์. ทำไมต้องเป็นโอมิโอพาธี : โอมิโอพาธี 15 ตำรับพื้นฐานเพื่อการดูแลครอบครัว และตนเอง. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการโอมิโอพาธีครั้งที่ 4 . สมาคมโอมิโอพาธี ประเทศไทย, 2553.
20. กฤษฎา พันธุ์เพ็ง. บทนำสู่โอมิโอพาธี : โอมิโอพาธี 15 ตำรับพื้นฐานเพื่อการดูแลครอบครัวและตนเอง. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการโอมิโอพาธีครั้งที่ 4 . สมาคมโอมิโอพาธี ประเทศไทย, 2553.

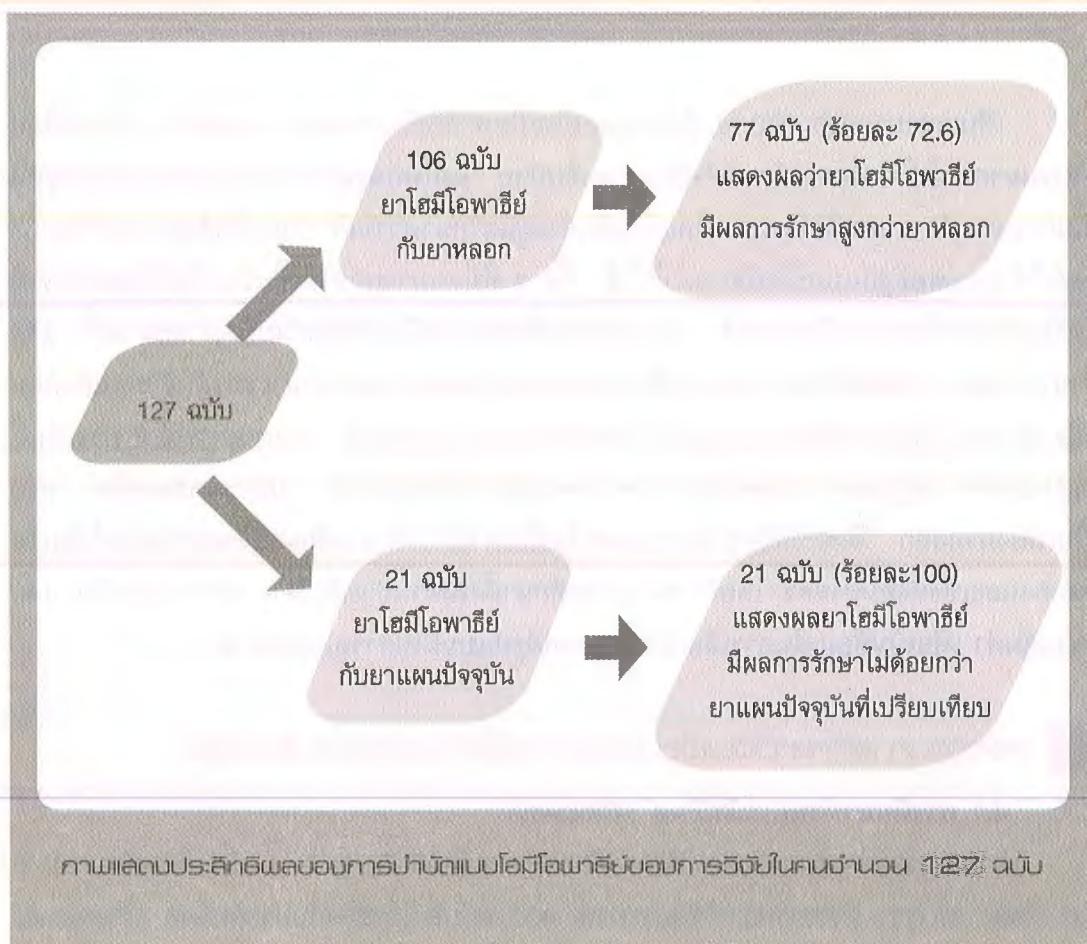
เป็นเวลามากกว่า 200 ปี ที่การแพทย์โอมิโอบาอีบเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกที่มีคนจำนวนมากนำไปใช้เพื่อการรักษาบำบัดความเจ็บป่วย แม้ในปัจจุบันจะมีการแพทย์แผนปัจจุบัน เป็นการแพทย์กระแสหลักที่คนส่วนใหญ่ใช้เพื่อการดูแลรักษาความเจ็บป่วยแล้วก็ตาม เพราะอะไร จึงทำให้การแพทย์รูปแบบนี้ยังมีการนำไปใช้ ทั้ง ๆ ที่มีคนบางกลุ่มไม่เชื่อว่ายาโอมิโอบาอีบจะมี ฤทธิ์ในการบำบัดอาการเจ็บป่วยได้ ด้วย เพราะเมื่อนำยาโอมิโอบาอีบชนิดเม็ดมาละลายน้ำ และ นำมาหาสาร หรือตัวยาในการออกฤทธิ์ลับไม่พบสารใดเลย และในทางตรงกันข้ามคนอีกกลุ่ม หนึ่งเชื่อว่ายาโอมิโอบาอีบมีสรรพคุณทำให้หายจากอาการเจ็บป่วยได้ จากเหตุการณ์ 2 ประเด็นนี้ จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รู้ต้องการพิสูจน์ทราบว่าความจริงนั้นยาโอมิโอบาอีบ มีประสิทธิผลจริง หรือ เป็นเพียงยาหลอก จึงทำให้ปัจจุบันการแพทย์โอมิโอบาอีบได้รับการศึกษาวิจัยอย่างมากทั้งในเชิง ทดลองและเชิงสังคมศาสตร์ โดยมีรายงานการศึกษาทั้งในด้านประสิทธิผล ความปลอดภัย และ ความคุ้มค่า เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกใช้การแพทย์รูปแบบนี้ในการดูแลสุขภาพ

หลักฐานการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินการใช้การแพทย์โอมิโอบาอีบ

1.1 การศึกษาด้านประสิทธิผล^๑ (Efficacy)

จากการรวบรวมรายงานการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของ Gunan S.r.l. เมื่อเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2002 กล่าวว่า มีรายงานการวิจัยประมาณ 400 ฉบับที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล (Therapeutic Effectiveness) ของการบำบัดแบบโอมิโอบาอีบซึ่งค้นพบจากฐานข้อมูลระหว่างประเทศที่มีชื่อเสียง เช่น Medline, Embase, Biosis, The British Library และมีการคัดกรายงานการวิจัยบางส่วน ออกด้วยเหตุผลบางประการ จึงมีงานวิจัยทั้งสิ้นประมาณ 200 ฉบับ โดยมี 127 ฉบับที่เป็นการ

วิจัยเปรียบเทียบในคน (Controlled human clinical trials) ซึ่งใน 127 ฉบับนี้ พบร่วม 106 ฉบับ เป็นการวิจัยเปรียบเทียบกับยาหลอก และอีก 21 ฉบับเป็นการทำวิจัยเปรียบเทียบยาโอมีโอลารีด กับยาแพนปัจจุบัน ผลการศึกษามีความน่าสนใจยิ่ง กล่าวคือใน 106 ฉบับ มี 77 ฉบับ (ร้อยละ 72.6) แสดงผลยาโอมีโอลารีดมีผลการรักษาที่สูงกว่ายาหลอก หรืออาจกล่าวได้ว่ายาโอมีโอลารีดไม่ยาหลอกนั้นเอง และในรายงาน 21 ฉบับ พบร่วมทั้ง 21 ฉบับ (ร้อยละ 100) แสดงให้เห็นว่ายาโอมีโอลารีดมีผลการรักษาไม่ต้อกว่ายาแพนปัจจุบัน ทั้งนี้คำว่าไม่ต้อกว่าอาจหมายถึงให้การรักษาเทียบเท่าหรือสูงกว่ายาแพนปัจจุบันที่นำมาเปรียบเทียบก็ได้

1.1.1 รายงานด้านประสิทชิผลเบรี่ยนเทียนโอมีโอพาธีกับยาหลอก (วารสาร Guna S.r.l.¹⁾)

โรค/ความเจ็บป่วย	ผู้ก่อจัย	วิธีการวิจัย	วารสารที่พิมพ์	ผลสรุปการวิจัย
1. โรคที่เกี่ยวข้องกับ การเผาผลาญใน ร่างกาย (Metabolism)	Fabbro V. et.al.	Multicentric study of the Action of the homeopathic Complex R40 in the treatment of hyperglycaemia.	Omeopathia Ogg, 1994 5 (10): 1-16.	ยาโอมีโอพาธีให้ ผลการรักษา สูงกว่ายาหลอก
	Zicari D. et.al.	Evaluation of the angioprotective Action of arnica preparations in the treatment of diabetic	Boll. Oculist., 1992, 71: 841-848.	ยาโอมีโอพาธีให้ ผลการรักษาสูงกว่า ยาหลอก
2. โพรงจมูกและตา อักเสบที่เนื่องจาก การแพ้ (Allergic rhinitis and Ocular rhinitis)	Wiesenauer M. et.al.	The treatment of pollinosis With Galphima glauca	Fortsch. Med., 1983, 101 : 811-814.	ยาโอมีโอพาธีให้ ผลการรักษา สูงกว่ายาหลอก
	Reily D.T. and Taylor M.A	Potent placebo or potency? A proposed study model with its initial findings using Homeopathically prepared pollens in hayfever.	British Homeopathy Journal, 1984, 65-74	ยาโอมีโอพาธีให้ ผลการรักษาสูงกว่า ยาหลอก
	Wiesenauer M. et. al.	The treatment of pollinosis with Galphima Reily D.T.glaucha: double blind clinical trial.	Allergologie., 1990, 13 359 - 363.	ยาโอมีโอพาธีให้ ผลการรักษาสูงกว่า ยาหลอก

โรค/ความเจ็บป่วย	ผู้วิจัย	วิธีการวิจัย	วารสารที่ตีพิมพ์	ผลสรุปการวิจัย
6. โรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินอาหาร (Gastrointestinal apparatus)	Maronna U. et. al.	Double-blind homeotherapeutic study and the issues involved.	Hippokrates, 1966;12: 472-476.	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Ralfs V.W. and Mossinger R.	Asa foetida in the treatment of irritable colon: double blind clinical trial.	Dtsch. Med. Wschr., 1979; 104: 140-143.	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Jacobs J. et. al.	Treatment of acute childhood diarrhoea. A randomized clinical trial in Nicaragua.	Pediatrics, 1994, 93: 719-725.	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Jacobs J. et. al.	Homeopathic treatment of acute childhood diarrhoea: results from a clinical trial in Nepal	J. Altern. Complement. Med., 2000 Apr;6 (2): 131-9.	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Stukalova E.N.	Efficacy of homotoxicological treatment in early toxæmia of pregnancy.	B.T., 2000, 4 (Ukrainian Edition)	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาไม่ด้อยกว่ายาแพนบีชูบันที่เปลี่ยนเที่ยบ
7. โรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจ (Respiratory apparatus, common cold and ENT)	Lecoq P.L.	Therapeutic possibilities in the treatment of influenza syndromes.	Cah. Biother., 1985, 87: 65-73.	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Casanova P and Gerard R.	Results of three years of randomised multicentric studies with Oscillococcinum/placebo	Proposta Omeopatica 3, Anno IV, ottobre 1988	ยาโอมีโอลารีซีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก

1.1.1 รายงานด้านประสิทธิผลเปรียบเทียบโภชีกับยาหลอก (วารสาร Guna S.r.l.¹)

โรค/ความเจ็บป่วย	ผู้ที่วิจัย	วิธีการวิจัย	ตัวเลขที่พิมพ์	ผลสรุปการวิจัย
1. โรคที่เกี่ยวข้องกับการเผาผลาญในร่างกาย (Metabolism)	Fabbro V. et.al.	Multicentric study of the Action of the homeopathic Complex R40 in the treatment of hyperglycaemia.	Omeopathia Oggi, 1994 5 (10): 1-16.	ยาโภชีโภชีช่วยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Zicari D. et.al.	Evaluation of the angioprotective Action of arnica preparations in the treatment of diabetic	Boll. Oculist., 1992, 71: 841-848.	ยาโภชีโภชีช่วยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
2. โพรงจมูกและตาอักเสบที่เนื่องจาก การแพ้ (Allergic rhinitis and Ocular rhinitis)	Wiesenauer M. et.al.	The treatment of pollinosis With Galphima glauca	Fortsch. Med., 1983, 101 : 811-814.	ยาโภชีโภชีช่วยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Reilly D.T. and Taylor M.A	Potent placebo or potency? A proposed study model with its initial findings using Homeopathically prepared pollens in hayfever.	British Homeopathy Journal, 1984, 65-74	ยาโภชีโภชีช่วยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Wiesenauer M. et. al.	The treatment of pollinosis with Galphima Reilly D.T.glaucia: double blind clinical trial.	Allergologie., 1990, 13 359 - 363.	ยาโภชีโภชีช่วยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก

รายงานศึกษา
การแพทย์แผนไทย

โรค/คดีทางจิตเวช	ผู้ก่อวัชัย	เชิงการวิจัย	วารสารที่พิมพ์	ผลสรุปการวิจัย
6. โรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินอาหาร (Gastrointestinal apparatus)	Maronna U. et. al.	Double-blind homeotherapeutic study and the issues involved.	Hippocrates, 1966;12: 472-476.	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Ralfs V.W. and Mossinger P.	Asa foetida in the treatment of irritable colon: double blind clinical trial.	Dtsch. Med. Wschr., 1979; 104: 140-143.	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Jacobs J. et. al.	Treatment of acute childhood diarrhoea. A randomized clinical trial in Nicaragua.	Pediatrics, 1994, 93: 719-725.	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Jacobs J. et. al.	Homeopathic treatment of acute childhood diarrhoea: results from a clinical trial in Nepal	J. Altern. Complement. Med., 2000 Apr;6 (2): 131-9.	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Stukalova E.N.	Efficacy of homotoxicological treatment in early toxæmia of pregnancy.	B.T., 2000, 4 (Ukrainian Edition)	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาไม่ด้อยกว่ายาแผนปัจจุบันที่เปรียบเทียบ
7. โรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจ (Respiratory apparatus, common cold and ENT)	Lecoq P.L.	Therapeutic possibilities in the treatment of influenza syndromes.	Cah. Biother., 1985, 87: 65-73.	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Casanova P and Gerard R.	Results of three years of randomised multicentric studies with Oscillococcinum/placebo	Proposta Omeopatica 3, Anno IV, ottobre 1988	ยาโอมีโอบาธีย์ให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก

โรค/ความเจ็บป่วย	ผู้ก่อวิจัย	วิธีการวิจัย	ตัวสารที่พิสูจน์	ผลสรุปการวิจัย
	Jacobs J. et.al.	Homeopathic treatment of acute otitis media in children: a preliminary randomized placebo-controlled trial.	Pediatric Infective Disease Journal.,2001 Feb; 20 (2): 177-83.	ยาโอมีโอพาธีเยี่ยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Weiser M.and Clasen B.P.	Controlled double-blind study of a homeopathic sinusitis medication.	Biol. Ther., 1994, 13: 4-11.	ยาโอมีโอพาธีเยี่ยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Saruggia M.	The prevention effect of Oscillococcinum in influenza - like syndromes. Results of a multicentric study.	Medicina Naturale, 1995/6.	ยาโอมีโอพาธีเยี่ยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Arrighi A.	Evaluation of clinical efficacy in a homotoxicologic protocol for prevention of recurrent respiratory infections in pediatrics.	La Medicina Biologica.	ยาโอมีโอพาธีเยี่ยให้ผลการรักษาไม่ด้อยกว่า ยาแผนปัจจุบันที่เปรียบเทียบ
	Ferley J.P. et.al.	A controlled evaluation of a homeopathic preparation in Pharmacology., influenza-like syndromes	British Journal of Clinical 1989; 27: 329-335.)	ยาโอมีโอพาธีเยี่ยให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก

1.1.2.4 การใช้ยาโอมีโอดีซีดีในโรคหูชั้นกลางอักเสบ (Glue Ear)

การศึกษานำร่องเชิงทดลองเปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างเด็กที่ทุกข์ทรมานจากโรคหูชั้นกลางอักเสบที่มีการได้ยินมากกว่า 20 dB และมีความผิดปกติของการตรวจ tympanogram โดยให้ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอดีซีดีเปรียบเทียบกับการรักษาของแพทย์แผนปัจจุบันจำนวน 33 คน อายุระหว่าง 18 เดือน – 8 ปี ผลการทดลองพบว่า เมื่อมีการติดตามใน 1 ปี ผู้ป่วยที่ใช้ยาโอมีโอดีซีดีทำให้ tympanogram ปกติ ถึงร้อยละ 75 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่รับการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันซึ่งมีเพียงร้อยละ 31 แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งการทดลองนี้ให้ผลในทางสถิติที่ไม่แตกต่างเนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนผู้ป่วยน้อย^๙

1.1.2.5 การใช้ยาโอมีโอดีซีดีในโรคไซนัสอักเสบเฉียบพลัน (Acute Sinusitis)

การวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกแบบกลุ่มเดียว จำนวนผู้ป่วย 119 รายที่ทรมานจากการของโรคไซนัสอักเสบเฉียบพลันที่ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอดีซีดี พบว่า อาการของโรคไซนัสอักเสบ เช่น อาการปวดศีรษะ อาการปวดจากภูมิอากาศที่บริเวณจุดเส้นประสาท (nerve exit points) และอาการไอ ภายในหลังได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอดีซีดีลดลงโดยเฉลี่ยหลังจากการรักษา 4.1 วันของการรักษา นอกจากนี้ผู้ป่วย 99 ราย ที่ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอดีซีดี เพียงอย่างเดียว พบว่า มีผู้ป่วย 20 รายสามารถหยุดใช้ยาได้ในครั้งแรกที่เข้ารับการรักษา และมีเพียง 1 รายที่จำเป็นต้องได้รับยาปฏิชีวนะ ระยะเวลาในการรักษาโดยเฉลี่ย คือ 2 สัปดาห์ เมื่อลินสุดการรักษา ร้อยละ 81.5 รายงานว่าหายจากการดังกล่าว หรือมีการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และจากการศึกษาครั้งนี้ ไม่พบรายงานผลข้างเคียงจากการใช้ยาโอมีโอดีซีดี^{๑๐}

1.1.2.6 การใช้ยาโอมีโอดีซีดีที่เกี่ยวข้องกับโรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก (Musculo-skeletal problems)

1.1.2.6.1 โรคข้ออักเสบเรื้อรังมาตอยด์ (Rheumatoid arthritis)

การวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเปรียบเทียบในผู้ป่วยโรคข้ออักเสบเรื้อรังมาตอยด์ โดยกลุ่มที่ 1 ได้รับยาต้านอาการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาหลอก และอีกกลุ่มได้รับยาต้านการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาโอมีโอดีซีดีเป็นระยะเวลา 3 เดือน หลังจาก 3 เดือน ประเมินผล พบว่า กลุ่มที่ได้รับยาต้านการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาโอมีโอดีซีดีมีค่าดัชนีของข้อต่อ ระยะเวลาในการยกแขน หรือขา (limbering up time) ความแข็งแรงของการจับ (grip strength) และอาการปวดดีขึ้นเป็นที่น่าพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มที่ได้รับยาต้านอาการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาหลอกไม่พบความแตกต่าง^{๑๑}

โรค/ความเจ็บป่วย	ผู้ค้าวิจัย	ผลการวิจัย	วารสารที่พิมพ์	ผลสรุปการวิจัย
	Jacobs J. et.al.	Homeopathic treatment of acute otitis media in children: a preliminary randomized placebo-controlled trial.	Pediatric Infective Disease Journal, 2001 Feb; 20 (2): 177-83.	ยาโภมีโภชีชีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Weiser M. and Clasen B.P.	Controlled double-blind study of a homeopathic sinusitis medication.	Biol. Ther., 1994, 13: 4-11.	ยาโภมีโภชีชีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Saruggia M.	The prevention effect of Oscillococcinum in influenza-like syndromes. Results of a multicentric study.	Medicina Naturale, 1995/6.	ยาโภมีโภชีชีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก
	Arrighi A.	Evaluation of clinical efficacy in a homotoxicologic protocol for prevention of recurrent respiratory infections in pediatrics.	La Medicina Biologica,	ยาโภมีโภชีชีให้ผลการรักษาไม่ต้อมากกว่ายาแผนปัจจุบันที่เบริกน์เพียง
	Ferley J.P. et.al.	A controlled evaluation of a homeopathic preparation in Pharmacology, influenza-like syndromes	British Journal of Clinical 1989; 27: 329-335.)	ยาโภมีโภชีชีให้ผลการรักษาสูงกว่ายาหลอก

1.1.2.4 การใช้ยาโอมีโอลารีดในโรคหูชั้นกลางอักเสบ (Glue Ear)

การศึกษานี้ร่วงเชิงทดลองเปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างเด็กที่ทุกช่วงอายุจากโรคหูชั้นกลางอักเสบที่มีการได้ยินมากกว่า 20 dB และมีความผิดปกติของการตรวจ tympanogram โดยให้ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอลารีดเปรียบเทียบกับการรักษาของแพทเทอร์แ朋ปัจจุบันจำนวน 33 คน อายุระหว่าง 18 เดือน – 8 ปี ผลการทดลองพบว่า เมื่อมีการติดตามใน 1 ปี ผู้ป่วยที่ใช้ยาโอมีโอลารีดทำให้ tympanogram ปกติ ถึงร้อยละ 75 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่รับการรักษาด้วยยาแพทเทอร์แ朋ปัจจุบันซึ่งมีเพียงร้อยละ 31 แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งการทดลองนี้ให้ผลในทางสถิติที่ไม่แตกต่างเนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนผู้ป่วยน้อย^๙

1.1.2.5 การใช้ยาโอมีโอลารีดในโรคไซนัสอักเสบเฉียบพลัน (Acute Sinusitis)

การวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกแบบกลุ่มเดียว จำนวนผู้ป่วย 119 รายที่ทราบมาจากการของโรคไซนัสอักเสบเฉียบพลันที่ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอลารีด พบว่า อาการของโรคไซนัสอักเสบ เช่น อาการปวดศีรษะ อาการปวดจากภูมิอากาศที่บริเวณจุดเลี้นประสาท (nerve exit points) และอาการไอ ภายในหลังได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอลารีดลดลงโดยเฉลี่ยหลังจากการรักษา 4.1 วันของการรักษา นอกจากนี้ผู้ป่วย 99 ราย ที่ได้รับการรักษาด้วยยาโอมีโอลารีด เพียงอย่างเดียว พบว่า มีผู้ป่วย 20 รายสามารถหยุดใช้ยาได้ในครั้งแรกที่เข้ารับการรักษา และมีเพียง 1 รายที่จำเป็นต้องได้รับยาปฏิชีวนะ ระยะเวลาในการรักษาโดยเฉลี่ย คือ 2 สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดการรักษา ร้อยละ 81.5 รายงานว่าหายจากการดังกล่าว หรือมีอาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และจากการศึกษาครั้งนี้ ไม่พบรายงานผลข้างเคียงจากการใช้ยาโอมีโอลารีด^{๑๐}

1.1.2.6 การใช้ยาโอมีโอลารีดที่เกี่ยวข้องกับโรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก (Musculo-skeletal problems)

1.1.2.6.1 โรคข้ออักเสบรวมถึง (Rheumatoid arthritis)

การวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มเปรียบเทียบในผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรวมถึง โดยกลุ่มที่ 1 ได้รับยาต้านอาการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาหลอก และอีกกลุ่มได้รับยาต้านการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาโอมีโอลารีดเป็นระยะเวลา 3 เดือน หลังจาก 3 เดือนประเมินผล พบว่า กลุ่มที่ได้รับยาต้านการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาโอมีโอลารีดมีค่าดัชนีของข้อต่อ ระยะเวลาในการยกแขน หรือขา (limbering up time) ความแข็งแรงของการจับ (grip strength) และอาการปวดดีขึ้นเป็นที่น่าพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มที่ได้รับยาต้านอาการอักเสบอย่างต่อเนื่องตามปกติกับยาหลอกไม่พบความแตกต่าง^{๑๑}

1.1.2.6.2 กระดูกข้ออักเสบเรื้อรัง (Osteoarthritis)

ในการวิจัยเชิงทดลองนี้ทำการศึกษาในผู้ป่วยกระดูกข้ออักเสบเรื้อรัง จำนวน 65 ราย โดยแบ่งผู้ป่วยเป็น 2 กลุ่ม และใช้กระบวนการวิจัยแบบปกปิด 2 ทาง (double blinding) ทั้ง กลุ่มที่ได้รับยาโอมีโอลาร์ก 200 mg และกลุ่มที่ได้ยา Acetaminophen ซึ่งเป็นยาทั่วไปสำหรับบรรเทาอาการปวดของผู้ป่วยที่เป็นโรคกระดูกข้ออักเสบเรื้อรัง ผลการทดลอง พบว่า ยาโอมีโอลาร์กบรรเทาอาการปวดได้ดีกว่ายา Acetaminophen และไม่มีอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาโอมีโอลาร์ก¹²

1.1.2.7 อาการปวดเรื้อรังบริเวณกล้ามเนื้อและพังผืด (Fibromyalgia)

การวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มปกปิด 2 ทางแบบคู่ขนาน (double blind, randomize parallel group) ในผู้ป่วยที่มีอาการปวดเรื้อรังบริเวณกล้ามเนื้อและพังผืด โดยได้รับการรักษาด้วย โอมีโอลาร์ก เป็นรายบุคคลใช้ขนาดความแรงของยาเท่ากัน LM เปรียบเทียบกับยาหลอกในผู้ป่วย 53 ราย ผลการทดลอง พบว่า ผู้ป่วยที่ได้รับยาโอมีโอลาร์ก เป็นรายบุคคลมีอาการดีขึ้นกว่าผู้ที่ได้รับยาหลอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องของอาการปวดตามจุดกดเจ็บ (tender point : pain) ลดลง คุณภาพชีวิตและสุขภาพโดยรวมดีขึ้น และลดภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วย¹³ สอดคล้องกับ การศึกษาของฟิสเซอร์ พี และคณะที่ทำการวิจัยเชิงทดลอง เปรียบเทียบการใช้ยาโอมีโอลาร์ก ซึ่ง Rhus toxicodendron กับยาหลอกในผู้ป่วยโรค Fibrositis หลังการทดลอง 1 เดือน พบว่า ผู้ป่วย มีอาการปวดลดลง (วัดจาก number of tender spot) อย่างมีนัยสำคัญ¹⁴

1.1.2.8 ลดอาการเจ็บปวดจากการผ่าตัด

รายงานการศึกษาวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและปกปิด 2 ทาง (randomised double-blind) 3 การทดลองที่สุ่มเลือกให้การรักษาด้วย Homeopathic arnica หรือยาหลอกแก่ผู้ป่วย ที่ได้รับการผ่าตัดเข่า มีผู้ป่วยเข้าร่วมในการศึกษา ART 227 ราย (เพศหญิง ร้อยละ 33 อายุเฉลี่ย 43.2 ปี) 35 รายในการศึกษา AKJ (เพศหญิง ร้อยละ 71 อายุเฉลี่ย 67 ปี) และ 57 รายในการศึกษา CLR (เพศหญิง ร้อยละ 26 อายุเฉลี่ย 33.4 ปี) พบว่า ทั้ง 3 การทดลองมีผลให้การบวมและ อาการปวดของเข่าหลังการได้รับการผ่าตัดลดลงเมื่อใช้โอมีโอลาร์กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อ เปรียบเทียบกับยาหลอก¹⁵ ยังสอดคล้องกับการศึกษา ที่ใช้โอมีโอลาร์กในการลดความเจ็บปวดใน การผ่าตัดข้อมือ โดยเป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและปกปิด 2 ทาง (double-blind, randomized) ที่ประเมินผลของ Arnica ต่อการฟื้นฟูหลังได้รับ hand surgery ทำการศึกษาในผู้ป่วย ที่ได้รับ bilateral endoscopic carpal-tunnel release ระหว่างเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1998 ถึง

เดือนมกราคม ค.ศ. 2000 จำนวน 37 ราย จากวิชาน Queen Victoria NHS Trust โดยกลุ่มเลือกให้ได้รับ Homeopathic Arnica ชนิดเม็ด และ herbal Arnica ชนิดขี้ผึ้ง หรือยาหลอก และประเมิน grip strength, wrist circumference, และระดับความปวด ณ สัปดาห์ที่ 1 และ 2 หลังการผ่าตัด โดยพบว่าหลังผ่าตัด 2 สัปดาห์กลุ่มที่ได้รับ Arnica มีอาการปวดลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.03$) ¹⁶

1.1.2.9 ไข้ลําของฟาง โรคหืด และอาการภูมิแพ้ (Perennial rhinitis)

การศึกษาในผู้ป่วย 200 ราย ที่ทราบจากโรคที่มีอาการไวต่อสารต่าง ๆ รวมถึง โรคหืด โรค eczema โรคลมพิษ โรคไข้ลําของฟาง และโรคภูมิแพ้อื่น ๆ พบร่วมกัน อย่างน้อยที่สุดยาโอมีโภพารีย์มีประสิทธิภาพเท่ายาแพนปัจจุบัน จากการศึกษาข้อมูลหลังและเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการรักษาทางคลินิกของแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปและแพทย์ด้านโอมีโภพารีย์ ผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ได้รับการรักษาจากแพทย์แพนปัจจุบันมีอาการแย่ลงเมื่อหยุดยา มีเพียง 1 ใน 3 ของผู้ป่วยในกลุ่มที่ใช้ยาโอมีโภพารีย์เท่านั้นที่อาการแย่ลงในักษณะเช่นนั้น ($p = 0.002$) มีผู้ป่วยเพียง 1 รายที่รักษาด้วยยาแพนปัจจุบันมีอาการดีขึ้นหลังจากหยุดยา เปรียบเทียบกับ 2 ใน 3 ของผู้ป่วยที่ได้รับยาโอมีโภพารีย์ ผู้ป่วยในกลุ่มที่ได้รับยาโอมีโภพารีย์ ร้อยละ 57 รายงานว่ามีสภาวะสุขภาพทั่วไปดีขึ้นมาก เปรียบเทียบกับร้อยละ 24 ในกลุ่มที่ใช้ยาแพนปัจจุบัน (ความแตกต่าง $p = 0.004$) ผู้ป่วยที่ได้รับยาโอมีโภพารีย์มีการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจในทางบวก เช่น มองโลกในแง่ดีขึ้น ($p<0.0001$) สำหรับด้านคุณภาพชีวิตผู้ป่วยในกลุ่มที่ได้รับยาโอมีโภพารีย์ ร้อยละ 53 มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น¹⁷

นอกจากนี้ มีการศึกษาเชิงสำรวจผู้ป่วย 147 รายที่ทราบจากโรคภูมิแพ้เกี่ยวกับการหายใจ พบร่วมกับการรักษาด้วยยาโอมีโภพารีย์ ร้อยละ 87.6 มีอาการดีขึ้นจากจำนวนผู้ป่วย 42 รายที่เป็นโรคภูมิแพ้ที่เกี่ยวกับปอด โดยมีผู้ป่วยเพียง 2 รายที่มีอาการแย่ลง และ 3 รายไม่มีอาการเปลี่ยนแปลง¹⁸ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของเรลลี่ (Reilly) และคณะได้ทำการทดลองในผู้ป่วยโรคไข้ลําของฟาง โรคหืด และอาการภูมิแพ้เป็นแบบเรื้อรังทั้งปี ผู้ป่วยที่ได้รับการทดสอบทางผิวหนัง และเลือกให้ยานานพื้นฐานของปฏิกริยาตอบสนองในแต่ละคน ผลการทดลองแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างยาหลอกและยาโอมีโภพารีย์¹⁹ และมีการศึกษาเชิงทดลองทางคลินิกแบบปกปิด 2 ทางเปรียบเทียบกับยาโอมีโภพารีย์ที่เตรียมขึ้นจากสารที่ทำให้เกิดภูมิแพ้ (ต้นไม้ หญ้า สาหร่ายทะเล) กับยาหลอก ผู้ป่วย 40 ราย ได้รับการวินิจฉัยว่ามีอาการไม่รุนแรงถึงรุนแรงจากการภูมิแพ้ที่ได้รับการรักษามากกว่า 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในทางบวกในกลุ่มที่ได้รับยาโอมีโภพารีย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับยาหลอก ($p<0.05$) และไม่มีรายงานผลข้างเคียงที่เกิดขึ้น²⁰

1.1.2.10 อาการก่อนมenses ประจำเดือน (Pre menstrual syndrome: PMS)

การศึกษาการประเมินประสิทธิผลของการรักษาด้วยยาโอมีโอพาธีย์ในการบรรเทาอาการที่ลัมพันธ์กับ premenstrual syndrome (PMS) โดยศึกษาวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกโดยการสุ่มแบ่งปกปิด 2 ทาง (randomized controlled double-blind clinical trial) ที่โรงพยาบาล Hadassah แห่งผู้ป่วยนอกรัฐกรุงยาโรชาเล็ม (Jerusalem) ประเทศ อิสราเอล (Israel) ปี ค.ศ.1992 - 1994 การประเมิน ณ จุด baseline 2 เดือนและติดตาม 3 เดือนหลังให้ intervention ผู้เข้าร่วมในการศึกษาเป็นผู้หญิงอายุ 20-48 ปี ที่มีอาการ PMS รวม 20 คน ผู้ป่วยแต่ละรายจะได้รับการให้ Homeopathic intervention ขึ้นอยู่กับกลุ่มอาการ อาสาสมัครที่มี PMS กลุ่มเลือกให้ได้รับ homeopathic medication หรือยาหลอกชนิดรับประทาน 1 ครั้ง ผลลัพธ์หลักคือ คะแนนจาก daily menstrual distress questionnaire (MDQ) ก่อนและหลังการรักษา การทดสอบจิตวิทยาใช้ในการประเมินผลที่น่าจะเกิดจากการให้คำแนะนำ ผลการทดลองพบว่า ค่าเฉลี่ยของ MDQ ของกลุ่มทดลองลดลงจาก 0.44 เป็น 0.13 ($p < 0.05$) และกลุ่มยาหลอกลดลงจาก 0.38 เป็น 0.34 (NS) (ระหว่างกลุ่ม $p = 0.057$) โดยร้อยละ 90 ของกลุ่มทดลองมีอาการดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับยาหลอก ($p = 0.048$) Homeopathic treatment มีประสิทธิผลในการบรรเทาอาการจาก PMS เมื่อเปรียบเทียบกับยาหลอก²¹

1.1.2.11 อาการของกรรมประจำเดือน (Menopausal complaints)

ในการศึกษาแบบไปข้างหน้า ร้อยละ 81.4 ของผู้ป่วยจำนวน 102 ราย ได้รายงานว่ามีอาการของกรรมประจำเดือนดีขึ้นหลังจากการรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์ อาการหลักที่เป็นที่รู้จัก คือ อาการร้อนวูบวาบและมีเหงื่อออ กเหนื่อย กระวนกระวาย หลับยาก นอนไม่หลับ และปวดศีรษะ ผู้หญิงที่รับการรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์ คือ ผู้ที่ไม่สามารถรักษาด้วยการให้อาร์โนนทดแทน (HRT) ผู้ที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการได้รับ HRT ผู้ที่ไม่ต้องการ หรือผู้ที่อยากเลิกการรักษา HRT ระยะเวลานานี้ใน การรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์ คือ 5 เดือน²² นอกจากนี้ยังมีการศึกษา และประเมินการให้บริการด้วยโอมีโอพาธีย์ พบว่า ผู้ป่วยร้อยละ 88 มีอาการหลักข้างต้นดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้รับรายงานจากผู้หญิงที่มีอาการปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ร้อนวูบวาบ อาการเกียวกับการเคลื่อนไหวร่างกาย (locomotor symptoms) และอาการหลับยากมีอาการต่าง ๆ ดีขึ้น²³ และยังสอดคล้องกับการศึกษาเชิงสังเกตในการรักษาอาการของกรรมประจำเดือนด้วยโอมีโอพาธีย์ ที่พบว่า ทำให้อารมณ์ และคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยดีขึ้น²⁴

1.1.2.12 โยมีโอดาธิบดีหลังการขาดออกร์โมนเอสโตรเจน

ผู้หญิง 40 คน จาก 45 คนที่เป็นมะเร็งเต้านมและขาดออกร์โมนเอสโตรเจนเข้ารับการรักษาด้วยโยมีโอดาธิบดีพบว่ามีอาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.001$) ในด้านอาการหลักของอาการที่เกิดจากการขาดออกร์โมนเอสโstromen เค้อ ความกระวนกระวาย อาการซึมเศร้า รวมทั้งมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยสรุปการใช้ยาโยมีโอดาธิบดีมีประโยชน์ทางคลินิกในการจัดการกับอาการขาดออกร์โมนเอสโstromen ในผู้หญิงที่เป็นมะเร็งเต้านม²⁵

1.1.2.13 อาการร้อนวูบวาบทลักรักษามะเร็งเต้านม

โยมีโอดาธิบดีอาจจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการรักษาอาการร้อนวูบวาบที่ทรงมาจากภาวะหมดประจำเดือนก่อนวัยอันเป็นผลมาจากการรักษามะเร็งเต้านมด้วยการแพททร์เเพนบีจูบัน^{26 27 28 29 30 31 32} เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมแบบปกปิด 2 ทาง จาครคอบและคณะ ปี ค.ศ. 2005 ที่ศึกษาอาการร้อนวูบวาบที่ผู้ป่วยมะเร็งเต้านมในประเทศไทยและเมืองอเมริกา จากการทดลองพบว่า ยาโยมีโอดาธิบดีช่วยลดอาการร้อนวูบวาบที่หลังการผ่าตัด การให้เคมีบำบัด และการรักษาด้วยการฉายรังสีในผู้ป่วยมะเร็งเต้านมได้ โดยผู้หญิงในกลุ่มนี้รู้สึกว่ามีภาวะสุขภาพ (คุณภาพชีวิต) ทั่วไปดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

1.1.2.14 ภาวะมีบุตรยาก (Infertility)

ในการทดลองเรื่องอาการพิดปกติของภาวะมีบุตรยาก นักวิจัย พบว่า ยาโยมีโอดาธิบดีมีประสิทธิภาพในทางบวกในผู้หญิง 38 ราย จาก 67 ราย (ร้อยละ 57) ผลในเชิงบวกพบว่ามีผลต่อการตั้งครรภ์ เช่นเดียวกับมีผลต่อปัจจัยที่สำคัญต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ รวมถึงประจำเดือนที่เป็นปกติ (ทั้งเป็นไปตามธรรมชาติและรอบประจำเดือนลั้นลง) ออกร์โมนสม่ำเสมอ (ความเข้มข้นของออกร์โมนโปรเจสเทอโรนในช่วงหลังตกไข่ดีขึ้น) และการตกไข่เร็วขึ้น³³

1.1.2.15 คุณภาพของตัวอสุจิ (Sperm quality)

การวิจัยเชิงทดลองในผู้ชายที่มีบุตรยากจำนวน 45 ราย พบว่า โยมีโอดาธิบดีทำให้มีการเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพของตัวอสุจิ และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องความหนาแน่นของตัวอสุจิ ร้อยละของตัวอสุจิที่มีการเคลื่อนไหวไปข้างหน้าได้ดี และความหนาแน่นของตัวอสุจิซึ่งมีพลังในการเคลื่อนไหว สุขภาพโดยทั่วไปของผู้ป่วยดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ³⁴

1.1.2.16 ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์

โอมีโอลิมปาร์กช่วยเพิ่มความผิดสุก่อนการตั้งครรภ์ เพิ่มโอกาสในการตั้งครรภ์ รักษาอาการแพ้ท้องระหว่างการตั้งครรภ์ แล้วฟอกข้าวหลังคลอดของมารดาและทารกแรกเกิด ปัญหาการให้นมบุตร และภาวะซึมเศร้าหลังคลอด³⁵

1.1.2.17 สมาธิสั้น (ADHD)

จากการวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมแบบปกปิด 2 ทาง ทดลองในเด็ก 62 ราย พบร่วมกันระหว่างการทดลอง เด็กในกลุ่มที่ได้ยาโอมีโอลิมปาร์กมีการรับรู้โดยทั่วไปดีขึ้น ความทุนหันพลันแล่น และความสนใจดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.0001$) การทดลองเสนอหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ของประสิทธิภาพยาโอมีโอลิมปาร์กในการรักษาอาการสมาธิสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของพฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการตระหนักรู้และการใช้เหตุผล³⁶

นอกจากนี้ในการทดลองเพื่อประเมินประสิทธิภาพของยาโอมีโอลิมปาร์กในผู้ป่วยสมาธิสั้นจำนวน 115 ราย (อายุเฉลี่ย 8.3 ปี อายุระหว่าง 3 – 17 ปี) เปรียบเทียบกับยา methylphenidate พบร่วมกันระหว่าง 75 ตอบสนองต่อยาโอมีโอลิมปาร์ก ร้อยละ 73 มีอาการทางคลินิกดีขึ้น³⁷

1.1.2.18 อาการอ่อนเพลียเรื้อรัง (ME/CFS)

การวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมแบบปกปิด 2 ทาง ในผู้ป่วย 62 ราย ที่มีอาการอ่อนเพลียเรื้อรัง พบร่วมกันระหว่างการทดลองในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับยาโอมีโอลิมปาร์ก ร้อยละ 33 มีอาการดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ได้รับยาหลอก³⁸ ซึ่งลดคล่องกับการวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุม แบบปกปิด 3 ทาง ในผู้ป่วย 86 รายที่ทราบจากการอ่อนเพลียเรื้อรัง (CFC) พบร่วมกันระหว่าง 75 ตอบสนองต่อยาโอมีโอลิมปาร์กมีอาการทางคลินิกดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอาการอ่อนเพลียลดลงอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่ได้รับยาหลอก³⁹

1.1.2.19 โรคไข้เลือดออกชนิดรุนแรง

มีรายงานการศึกษาจากสถาบันวิจัยกลางด้านโอมีโอลิมปาร์กขององค์กรอนามัยโลก ที่มีการใช้ Dengueinum 30C ซึ่งเป็นยาโอมีโอลิมปาร์กชนิดหนึ่งกับประชาชนจำนวน 39,200 คน ในพื้นที่กรุง Delhi ระหว่างการระบาดของไข้ดูดเลือดออกชนิดรุนแรง ดำเนินการติดตามประชาชนจำนวน 23,520 ราย ในระยะเวลา 10 วันหลังจากได้รับยา ผลการศึกษาพบว่ามีเพียง 5 คนที่มีอาการของโรคไข้เลือดออกแต่ไม่รุนแรง ที่เหลือไม่มีอาการของโรคไข้เลือดออก (การ

ศึกษาที่ทำระหว่างการระบาดของไข้เลือดออก อัตราการระบาดอยู่ระหว่างวัยละ 40 - 50 และอาจจะถึงร้อยละ 80 - 90 ด้วยช้า^{๔๐}

1.2 การศึกษาด้านความปลอดภัย^๑ (Safety)

การประเมินในด้านความปลอดภัย เนื่องจากยาโอมิโอพารีซึ่งปริมาณสารออกฤทธิ์ต่ำมาก จนไม่สามารถวัดปริมาณที่แท้จริงของสารออกฤทธิ์ที่มีอยู่ได้ จึงทำให้ยาแบบโอมิโอพารีมีความปลอดภัยสูงมากและไม่มีผลข้างเคียงใด ๆ จากการที่รับประทานเข้าไป และไม่เคยพบรายงานความเป็นพิษของยาโอมิโอพารี นอกเหนือนี้ในปี ค.ศ. 2009 องค์กรอนามัยโลก (WHO) ได้จัดทำมาตรฐานความปลอดภัยของการเตรียมยาโอมิโอพารีเพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการผลิตยาโอมิโอพารีที่ปลอดภัยสำหรับประเทศไทยที่มีการใช้ยาโอมิโอพารี^{๔๑} นอกจากนี้ในหลายประเทศ เช่น ประเทศไทยในทวีปยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย อินเดีย ศรีลังกา มาเลเซีย ฯลฯ นำการแพทย์รูปแบบนี้มาใช้ในการบำบัดโรคและดูแลสุขภาพอย่างกว้างขวางรวมทั้งมีการเปิดเป็นมหาวิทยาลัยโอมิโอพารี ที่มีการเรียนการสอนเฉพาะ มีตำราที่เป็นมาตรฐาน (Text Book) ตำรับยา (Pharmacopoeia) ที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วโลก เช่น หลักเกณฑ์ตำรับโอมิโอพารีของสหรัฐอเมริกา หลักเกณฑ์ตำรับโอมิโอพารีของเยอรมัน ฝรั่งเศส ยุโรป อินเดีย เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าการแพทย์รูปแบบนี้ได้รับการพิสูจน์ในวิธีวิทยาทางการแพทย์โอมิโอพารีมีภาพสมควรแล้ว จนได้รับการยอมรับถึงความปลอดภัย ล้วนประเด็นความไม่ปลอดภัยนั้น Elizabeth Wright Hubbard เขียนรายงานในปี ค.ศ. 1986 ว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการจ่ายยาผิดพลาด หรือจ่ายยาที่ไม่ตรงกับโรคให้แก่ผู้ป่วย สิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้ป่วยไม่หายจากโรคอย่างแท้จริงและอาจเกิดอาการอื่น ๆ ขึ้นใหม่ได้แต่ไม่รายงานถึงข้อเสียชีวิต

1.3 การศึกษาด้านความคุ้มค่า (Cost-Effectiveness)^๑

ยาโอมิโอพารีเป็นยาที่ราคาถูกมากเมื่อเทียบกับยาแผนปัจจุบัน เนื่องจากในตำรับยาใช้สารออกฤทธิ์ (active ingredient) ปริมาณต่ำมากมีแต่ปริมาณของตัวทำละลายเป็นหลักและผ่านกระบวนการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ต้นทุนในการผลิตจึงต่ำ และมีการศึกษาเบรี่ยบเทียบเรื่องราคานี้ที่ใช้ในการรักษาโรค เช่น โรคข้อเสื่อม การติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ ฯลฯ ของ Maronna U., Weiser M. และ Klein P. ปี ค.ศ. 2000 ลงตัวพิมพ์ในวารสาร Orthopaedische Praxis เป็นการทดลองแบบ controlled randomised and double-blind clinical trial ในกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคข้อเสื่อมจำนวน 104 คน ใช้ยาโอมิโอพารี (Zeeel-comp.) 53 คน และยาแผนปัจจุบัน (Diclofenac) 51 คน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ จากผลการวิจัยพบว่า การรักษาผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมที่เข้าขั้นเล็ก

น้อยถึงปานกลาง (mild to moderate) ด้วยยาโอมีโอดาเซียให้ผลการรักษาไม่แตกต่างจากยาแพนปัจจุบัน (diclofenac) และมีราคาค่าใช้จ่ายของยาโอมีโอดาเซียที่ 44 ยูโร และยาแพนปัจจุบันที่ 86.73 ยูโร ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของสาธารณะสุขแห่งชาติประเทศไทยอังกฤษที่สำรวจผู้ป่วยจำนวน 223 คน ที่รักษาด้วยโอมีโอดาเซียมีค่าใช้จ่ายลดลง ร้อยละ 50 และจำนวนผู้ป่วยที่ต้องมาพบแพทย์แพนปัจจุบันลดลงถึง ร้อยละ 70 (ในระยะเวลา 1 ปี) ⁴² นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการใช้ยาโอมีโอดาเซียเปรียบเทียบกับการรักษาด้วยการแพทย์แพนปัจจุบันในผู้ป่วยจำนวน 84 ราย ติดตามผลเป็นระยะเวลา 4 ปี พบร่วม ประยัดค่าใช้จ่ายสำหรับที่ต้องซื้อยาแพนปัจจุบันต่อคน ถึง 60.40 ฟรังก์ (เฉลี่ย 12.48 – 703.95 ฟรังก์) โดยมี 64 รายที่หาย 16 ราย ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 5 ราย ดีขึ้นปานกลาง และ 5 ราย ไม่เกิดอาการเปลี่ยนแปลง และ 10 ราย ที่ยังใช้การรักษาเนื่องจากผลการรักษาด้วยการแพทย์โอมีโอดาเซียนี้ไม่พบอาการข้างเคียงใด ๆ ⁴³ และยังพบร่วม ว่า การใช้โอมีโอดาเซียในผู้ป่วยโรคภูมิแพ้ช่วยประยัดค่าใช้จ่ายและใช้การแพทย์รูปแบบนี้ถึง ร้อยละ 35.3 จากการสำรวจการใช้การแพทย์ทางเลือก⁴⁴

● เอกสารอ้างอิง ●

1. มนพาก วีรชัยสกุล. ไขความลับ การบำบัดแบบโฮมีโอเพธิค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุขุมวิทมีเดียมาร์เก็ตติ้ง จำกัด, 2551.
2. Jacobs J.,et al. Treatment of acute childhood diarrhoea with homeopathic medicine: a randomized clinical trial in Nicaragua. *Pediatrics* 1994; 93: 719-725. Available from:<http://pediatrics.aappublications.org/content/93/5/719.abstract> [2010,December 7].
3. Jacobs J., et al. Homeopathic Treatment of Acute Childhood Diarrhea: Results from a Clinical Trial in Nepal, *Journal of Alternative and Complementary Medicine*, 6, 2000, 131-139. Available from: <http://www.liebertonline.com/doi/abs/10.1089/acm/2000.6.131> [2010,December 7].
4. Riley D, et al. Homeopathy and conventional medicine: an outcomes study comparing effectiveness in a primary care setting. *J Altern Complement Med* 7: 149–159. [Online]. 2001. Available from: <http://www.liebertonline.com/doi/abs/10.1089/107555301750164226> [2010,December 7].
5. Trichard M, Chaufferin G, and Nicoloyannis N. Pharmacoeconomic comparison between homeopathic and antibiotic treatment strategies in recurrent acute rhinopharyngitis in children. *Homeopathy* [Online]. 2005. Jan; 94(1):3-9. Available from: <http://abchomeopathy.com/forum2.php/121873/> [2010, December 7].
6. Friese K-H, et al. "Homeopathic treatment of otitis media in children: comparisons with conventional therapy. *Int J Clin Pharmacol Ther.* 35: 296-301 [Online]. 1997. Available from: <http://www.homeopathic.org/content/homeopathic-treatment-of-otitis-media-in-children-comparisons-with-conventional-therapy> [2010,December 7].
7. Jacobs J, Springer DA, Crothers D. Homeopathic treatment of acute otitis media in children: a preliminary randomized placebo-controlled trial.

- Pediatr Infect Dis J ; 20: 177–183 [Online]. 2001.. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11224838> [2010,December 7].
8. Frei H, and Thurneysen A. **Homeopathy in acute otitis media in children: treatment effect or spontaneous resolution.** Br Homeopath J ; 90: 180–182 [Online]. 2001.. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11680801> [2010,December 7].
9. Harrison H, Fixsen A, and Vickers A. **A randomized comparison of homoeopathic, standard care for the treatment of glue ear in children.** Compl Ther Med; 7: 132–135 [Online]. 1999. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/10581822> [2010,December 7].
10. Adler M. **Efficacy, safety of a fixed-combination homeopathic therapy for sinusitis.** Adv Ther 1999; 16: 103–111. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/10539378> [2010, December 7].
11. Gibson RG., et al. **Homeopathic therapy in rheumatoid arthritis: evaluation by doubleblind clinical therapeutic trial.** British Journal of Clinical Pharmacology; 453-459 [Online] .1989. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1429952/pdf/brjclipharm00223-0017.pdf> [2010,December 7].
12. Shealy C.N., et al. **Osteoarthritis Pain: A Comparison of Homoeopathy and Acetaminophen.** American Journal of Pain Management, 8, 3, July, 89- 91 [Online] .1998. Available from: <http://homeoinst.org/node/636> [2010, December 7].
13. Bell IR, et al. **Improved clinical status in fibromyalgia patients treated with individualized homeopathic remedies versus placebo.** Rheumatology Advance Access, January 20, 2004. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/14734789> [2010, December 10].
14. Fisher P. **An experimental double-blind clinical trial in homoeopathy.** British Homoeopathic Journal 75: 142-147 [Online].1986. Available from: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0007078586800096> [2010, December 10].

15. Brinkhaus, B. et al. **Homeopathic arnica therapy in patients receiving knee surgery: Results of three randomised double-blind trials**. Complementary Therapies in Medicine (4), pp. 237-246.[online]. 2006. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17105693> [2010, December 10].
16. Jeffrey, S.L.A., Belcher, H.J.C.R. **Use of Arnica to relieve pain after carpal tunnel release surgery**, Alternative Therapies in Health and Medicine (2), pp. 66-68 [Online] . 2002. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11892685> [2010, December 10].
17. LaunsØ L, et al. **An exploratory retrospective study of people suffering from hypersensitivity illness who attend medical or classical homeopathic treatment**. Homeopathy (95) pp. 73-80 [Online] .2006. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16569622> [2010, December 10].
18. Colin P. **Homeopathy and respiratory allergies: a series of 147 cases**. Homeopathy (95) pp. 68-72 [Online]. 2006. Available from : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1475491606000129> [2010, December 10].
19. Reilly DT, et al. **Is homoeopathy a placebo response? Controlled trial of homeopathic potency,with pollen in hay fever as a model**. Lancet 1986 ii: 881-886. Available from : <http://nationalcenterforhomeopathy.org/content/is-homeopathy-a-placebo-response-controlled-trial-of-homeopathic-potency-with-pollen-in-hayf> [2010, December 10].
20. Kim LS, et al. **Treatment of Seasonal Allergic Rhinitis Using Homeopathic Preparation of Common Allergens in the Southwest Region of the US: A Randomized, Controlled Clinical Trial**. Ann Pharmacother Apr;39(4):617-24 [Online]. 2005..Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15741420> [2010, December 10].
21. Yakir, M., et al **Effects of homeopathic treatment in women with premenstrual syndrome**: A pilot study. British Homeopathic Journal 90 (3), pp. 148-153 [Online]. 2006 . Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11479782>

- [2010, December 10].
22. Relton C, and Weatherley-Jones E. **Homeopathy Service in a National Health Service community menopause clinic: audit of clinical outcomes.** Journal of the British Menopause Society, Vol. 11, No. 2, June 2005.
23. Thomas KJ, Luff D, and Strong P. **Complementary Medicine Service in a Community Clinic for Patients with Symptoms Associated with the Menopause: Outcome and Service Evaluation.** ScHARR, University of Sheffield, 2001 Available from: <http://www.littlemountainhomeopathy.com/womens-health/menopause-treatment> [2011, January 10].
24. Clover A, and Ratsey D. **Homeopathic treatment of hot flushes: a pilot study Homeopathy.** (91) pp. 75-9. [Online] .2002. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12371460> [2010, December 10].
25. Thompson EA, and Reilly D. **The homeopathic approach to the treatment of symptoms of oestrogen withdrawal in breast cancer patients. A prospective observational study.** Homeopathy. Jul;92(3):131-4.[Online] .2003. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12884894> [2010, December 8].
26. Graf MC, and Geller PA. **Treating hot flashes in breast cancer survivors: a review of alternative treatments to hormone replacement therapy.** Clin J Oncol Nurs. Nov-Dec;7(6):637-40 [Online]. 2003. Available from:<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/ pubmed/14705478> [2010, November 12].
27. Boekhout AH, Beijnen JH, and Schellens JH. **Symptoms and treatment in cancer therapy-induced early menopause.** Oncologist Joun;11(6):641-54[Online]. 2006. Available from: <http://theoncologist.alphamedpress.org/content/11/6/641.full> [2010, November 12].
28. Carpenter JS, and Neal JG. **Other complementary and alternative medicine modalities: acupuncture, magnets, reflexology, and homeopathy.** Am J Med Dec 19;118 Suppl 12B:109-17 [Online] . 2005. Available from: [http://www.amjmed.com/article /S0002-9343\(05\)00918-6/abstract](http://www.amjmed.com/article /S0002-9343(05)00918-6/abstract) [2010, November 12].

29. Clover A, and Ratsey D. **Homeopathic treatment of hot flushes: a pilot study.** Homeopathy Apr;91(2) :75-9[Online] .2002. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12371460> [2010,December 10].
30. Jacobs J, et al. **Homeopathy for menopausal symptoms in breast cancer survivors: a preliminary randomized controlled trial.** J Altern Complement Med Feb;11(1):21-7 [Online] .2005. Available from: <http://www.Liebertonline.com/doi/abs/10.1089/acm.2005.11.21> [2010, December 10].
31. Clover A, and Ratsey D. **Homeopathic treatment of hot flushes: a pilot study.** Homeopathy, 2002 Apr;91(2):75-9. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12371460> [2010, Dec 10].
32. Jacobs J, et al. **Homeopathy for menopausal symptoms in breast cancer survivors: a preliminary randomized controlled trial.** J Altern Complement Med. Feb; 11(1):21-7 [Online]. 2005. Available from: <http://www..Liebertonline.com/doi/abs/10.1089/acm.2005.11.21> [2010, Dec 10].
33. Bergmann J, et al. **The efficacy of the complex medication Phyto-Hypophyson L in female, hormone-related sterility.** A randomized, placebo-controlled clinical double-blind study. *Forsch Komplementarmed Klass Naturheilkd.* 2000 Aug;7(4):190-9.
34. Gerhar I, and Wallis E. **Individualized homeopathic therapy for male infertility.** Homeopathy Jul;91(3):133-44.[Online]. 2002. Available from: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S147549160290024X> [2010,Dec 10].
35. Kaplan B. **Homoeopathy: In pregnancy and for the under-fives. Prof Care Mother Child.** Aug-Sep;4(6):185-7. [Online] .1994. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/8680189> [2010, Nov 28]
36. Frei H, et al. An. **Homeopathic treatment of children with attention deficit hyperactivity disorder: a randomised, double blind, placebo controlled crossover trial.** *Eur J Pediatr Jul 27.*[Online] . 2005. Available from: http://www.doktor-quak.de/pdf/frei_adhs_2005_e.pdf [2010, Nov 28].

37. Frei H, and Thurneysen A. **Treatment for hyperactive children: homeopathy and methylphenidate compared in a family setting.** Br Homeopath J. Oct; 90(4):178-9 [Online].2001. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/11680802> [2010, Dec 15].
38. Awdry R. **Homeopathy may help M.E.,' International Journal of Alternative & Complementary Medicine**,12-21. [Online]. 1996. Available from: <http://www.supportme.co.uk/management.htm> [2010, Nov 28].
39. Weatherley-Jones E, et al. **A randomised, controlled, triple-blind trial of the efficacy of homeopathic treatment for chronic fatigue syndrome.** Journal of Psychosomatic Research 56 189-197. [Online]. 2004. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/ pubmed/15016577> [2010, Nov 28].
40. **Central Council of Research in Homoeopathy.** CCRH News 1996-1997.
41. สำนักการแพทย์ทางเลือก. **WHO : Safety issue in the Preparation of Homeopathy medicine**เอกสารประกอบการประชุมแนวทางการขึ้นทะเบียนยาโภมีโภชีร์, 2553. (อัดสำเนา).
42. Christie EA, and Ward AT. **Report on NHS practice-based homoeopathy project.** Analysis of effectiveness and cost of homoeopathic treatment within ad GP practice at St. Margaret's Surgery, Bradford on Avon, Wilts [Online]. 1996. The Society of Homeopaths. ISBN 1 901262 006 Available from : <http://www.nationalcenterforhomeopathy.org/content/analysis-of-effectiveness-and-cost-of-homoeopathic-treatment-within-a-gp-practice-at-st-marg> [2010,December 7].
43. Jain A. **Does homeopathy reduce the cost of conventional drug prescribing? A study of comparative prescribing costs in General Practice.** Homeopathy [Online] .2003 92, 71-76. Available from : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1475491603000043> [2010,December 7].
44. Schafer T, A Wichmann HE, Ring J. **Alternative medicine in allergies—prevalence, patterns of use, and costs.** Allergy 2002; 57: 694–700.

บทที่

4

สถานการณ์และกฎหมายการแพทย์โอมิโอพาธีจากทั่วโลก

สถานการณ์และความพึงพอใจในการใช้การแพทย์โอมิโอพาธี

1.1 สถานการณ์การใช้การแพทย์โอมิโอพาธี

จากการสำรวจการใช้การแพทย์โอมิโอพาธีในทวีปยุโรป พบว่า โอมิโอพาธีมีการเรียนการสอนใน 41 ประเทศจาก 42 ประเทศ^๑ และพบว่าโอมิโอพาธีเป็นรูปแบบการแพทย์ที่ใช้บ่อยที่สุดใน 5 ประเทศจาก 16 ประเทศในยุโรป และยอมรับอย่างเป็นทางการในระบบสุขภาพแห่งชาติในหลายประเทศทั้งในและนอกทวีปยุโรป^๒ โดย 3 ใน 4 ของชาวยุโรปรู้จักการรักษาด้วยโอมิโอพาธี และร้อยละ 29 ของกลุ่มนี้ใช้เพื่อการดูแลสุขภาพ^๓ นอกจากนี้ ที่ประเทศนอร์เวย์มีการสำรวจโรงพยาบาลด้านโอมิโอพาธี 80 แห่ง จำนวนผู้ป่วย 1,097 ราย พบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเด็ก 1 ใน 4 เทียบเที่ยนจาก 1 ใน 10 ราย อายุระหว่าง 0–9 ปี marrow บริการตรวจในเวชปฏิบัติทั่วไปมากที่สุด โดยพบว่าความเจ็บป่วยที่พบมากที่สุด คือ โรคที่เกี่ยวกับทางเดินหายใจ ผิวหนัง และอาการทางจิต^๔ และการมารับการรักษาในคลินิกโอมิโอพาธีของประเทศนอร์เวย์ เช่นกัน ระหว่างปี ค.ศ. 1994 - 2004 จำนวน 1,400 ราย พบว่า ร้อยละ 36 มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ในปี ค.ศ. 1995 (ร้อยละ 26) โดยโรคที่พบ เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ หู และผิวหนัง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ป่วยมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย หรือสูงกว่า^๕

นอกจากนี้ มีการสำรวจการใช้การรักษาแบบโอมิโอพาธีในประเทศไทย ระหว่างปี ค.ศ. 1997 - 1999 จากการสำรวจผลเมืองจำนวน 70,000 คน พบว่า โดยประมาณของประชากร 9 ล้านคนในประเทศ (ร้อยละ 15.6 ของประชากร) ใช้การรักษาที่ไม่ใช้การแพทย์แผนปัจจุบันอยู่น้อยที่สุด ๑

ชนิด โดยใช้การรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ่ออยที่สุดถึงร้อยละ 8.2 ของประชากร ซึ่งพบว่าเป็นเด็กถึงร้อยละ 7.7 และมีการใช้การรักษาด้วยการแพทย์เลริมและการแพทย์ทางเลือกเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991⁶ และยังพบว่าโอมีโอพาธีบ มีประสิทธิภาพในการรักษาที่ดีในโรคอุจจาระร่วงในเด็ก โรค fibrositosis โรคไข้ลั่นของฟาง โรคไข้หวัดใหญ่ อาการปวดต่าง ๆ ผลข้างเคียงจากเคมีบำบัด หรือวังลีรักษา อาการข้อเคล็ด และการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจส่วนบน⁷ ซึ่งหลักการรักษาแบบโอมีโอพาธีบังเป็นการสร้างระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายได้เป็นที่น่าพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย⁸ โดยมีการศึกษาวิจัยที่ พบว่า โอมีโอพาธีบ มีผลต่อการรักษาผู้ป่วยโรคเอดส์ หรือผู้ซึ่งมีเชื้อ HIV-positive ได้ จากกรณีการวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกที่มีการควบคุมจำนวน 5 เรื่อง พบว่า มีผลการรักษาเป็นที่พึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผู้ป่วยเอดส์ในชั้นที่ 3 และมีผลการรักษาที่เห็นได้อย่างชัดเจนทางกายภาพ อิมมโนวิทยา ประสาทวิทยา การเผาผลาญภายในร่างกาย (metabolic) และคุณภาพชีวิต รวมถึงจำนวนเม็ดเลือดขาวที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนการลดลงของเชื้อไวรัสในผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ⁹

1.2 ความพึงพอใจในการรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ

ความพึงพอใจในการรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ เป็นลิ่งประกอบหนึ่งที่ทำให้ศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาธีบนี้ยังได้รับความนิยมจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งความพึงพอใจส่วนใหญ่ของการรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ ที่ได้จากการสำรวจของประเทศไทย เมื่อ ค.ศ. 1996 มีการสำรวจผู้ป่วยต่อการรับการรักษาแบบโอมีโอพาธีบจำนวน 223 ราย พบว่า ร้อยละ 90 มีการเปลี่ยนแปลงที่ดี ร้อยละ 32 เป็นลิ่งแปลงที่ดีขึ้น¹⁰ และมีการศึกษาถึงการติดตามผลการรักษาที่รายงานโดยระบบสุขภาพแห่งชาติของอังกฤษ เป็นเวลา 1 เดือนจากผู้ป่วย 160 ราย พบว่า การรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ ก็ได้ประสิทธิภาพในทางบวกมาก ร้อยละ 73 ก็ได้ประสิทธิภาพบ้าง ร้อยละ 27 และไม่มีประสิทธิภาพนั้น ร้อยละ 0¹¹ นอกจากนี้ มีการศึกษาการใช้โอมีโอพาธีบในผู้ป่วยที่มีอาการทางจิต จำนวน 37 ราย พบว่า พึงพอใจผลการรักษามาก ร้อยละ 81 พึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 16 และไม่พึงพอใจ ร้อยละ 3¹² และในประเทศอังกฤษ เช่นเดียวกัน ในวารสาร British Homeopathic Journal ค.ศ. 2000 พบว่า ผู้ป่วยจำนวน 827 ราย (การสำรวจ) มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อรักษาด้วยโอมีโอพาธีบถึงร้อยละ 61 เมื่อเทียบกับการรักษาด้วยการแพทย์แผนปัจจุบันที่เกิดความไม่พอใจและมีข้อห้ามต่าง ๆ มาก many¹³ และในวารสารชื่อ BMC Public Health ค.ศ. 2004 สำรวจผู้ป่วยมากกว่า 900 ราย ที่รับการรักษาด้วยโอมีโอพาธีบ พบว่า มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หลังการรักษาในช่วงตลอดระยะเวลา 6 เดือนแรก¹⁴

จะเห็นได้ว่าผู้ป่วยบางกลุ่มยังยอมรับในการรักษาแบบโฮมีโอพาธีย์ เพราะทำให้ลุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมถึงมีความปลอดภัยแม้ใช้ในหนิงมีครรภ์จนกระหึ่งถึงช่วงของการคลอดบุตร^{๑๕} หรือแม้แต่ในผู้ป่วยหนัก (ICU) พบว่า การใช้โฮมีโอพาธีย์ทำให้อัตราการรอดชีวิตสูงขึ้นกว่ายาหลอก และไม่พบรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์^{๑๖}

แม้ว่าโฮมีโอพาธีย์จะมีความปลอดภัยและคนที่ใช้การแพทย์รูปแบบนี้รู้สึกพึงพอใจแต่การใช้การแพทย์รูปแบบนี้ยังมีข้อจำกัดที่ในหลายประเทศยังตระหนักถึงข้อกฎหมายต่างๆ ที่มีผลต่อผู้ให้การบำบัดรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ซึ่งในแต่ละประเทศจะมีข้อกฎหมายของการแพทย์โฮมีโอพาธีย์ในลักษณะต่าง ๆ กันขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศนั้น ๆ

๒. กฎหมายการแพทย์โอป์ปาร์ทิชั่น

๒.๑ การรับรองทางกฎหมายการใช้โฮมีโอพาธีย์ในประเทศไทยทั่วโลก

สมาคมโฮมีโอพาธีย์สากล (Liga Medicorum Homeopathica Internationalis) ได้มีการสำรวจการรับรองทางกฎหมายการใช้โฮมีโอพาธีย์ในประเทศไทยทั่วโลกในปี ค.ศ. 1996 มีรายละเอียด ดังนี้^{๑๗}

๑. | ประเทศไทย

มีการใช้ยาโฮมีโอพาธียกันอย่างกว้างขวางโดยแพทย์ที่ให้การรักษาด้วยยาโฮมีโอพาธีย์ มีประมาณ 3,000 คน และเภสัชกรประมาณ 500 คน การใช้ยาโฮมีโอพาธีย์ได้รับการยอมรับ การให้การรักษากระทำโดยแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแพทย์ที่ได้รับการรับรอง มีโรงเรียนและจัดการเรียนการสอนด้านโฮมีโอพาธีย์ จำนวน 7 แห่ง ที่เปิดสอนหลักสูตรปกติระยะเวลา ๓ ปี เช่นเดียวกับ หลักสูตรเร่งรัดในเดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1997 สถาบันราชภัฏของจังหวัด คอร์โดบาได้ออกกฎหมาย เรื่อง ใบสั่งยาโฮมีโอพาธีย์ของแพทย์

๒. | ประเทศออสเตรเลีย

มีการฝึกอบรมด้านโฮมีโอพาธีย์ในระดับ Hom of London Level เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการอบรมด้านโฮมีโอพาธีย์ที่ได้มาตรฐานสูง ได้มีการก่อตั้งสมาคมการแพทย์ผสมผสานแห่งประเทศไทย (The Australian Integrative Medicine Association) ขึ้น

๓. | ประเทศไทย

โฮมีโอพาธีย์ได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการทางการแพทย์แห่งชาติ (The National

Committee of Medicals) ปัจจุบันนี้ที่มหาวิทยาลัยเวียนนา มหาวิทยาลัย Graz และมหาวิทยาลัย Innsbruck มีการเปิดอบรมหลักสูตรการศึกษาหลังปริญญา (postgraduate) ด้านโอมีโอพาร์ค หลักสูตร 3 ปี อย่างเป็นทางการ จะได้รับประกาศนียบัตรชื่นมอบให้โดยสมาคมด้านการแพทย์ที่เป็นทางการของอสเตรีย การอบรมระดับสูง (Advanced training) จัดการอบรมในรูปแบบต่าง ๆ กัน ทั้งการสัมมนา การบรรยาย และการประชุมวิชาการกับอาจารย์ชาวอสเตรียและอาจารย์ชาวต่างประเทศ ไม่มีโรงพยาบาลเฉพาะทางด้านโอมีโอพาร์ค แต่มีการให้คำปรึกษาด้านโอมีโอพาร์ค อย่างล้มเหลวในโรงพยาบาล 5 แห่ง ในกรุงเวียนนา และในโรงพยาบาล 1 แห่ง ใน Klagenfurt

4. | ประเภทเบลเยียม

โอมีโอพาร์คไม่ได้รับการอนุมัติให้ใช้รักษาอย่างเป็นทางการในประเภทเบลเยียม แต่ก็ยอมให้ใช้ได้ ถ้าไม่มีการฟ้องร้องเกี่ยวกับการใช้ยาโอมีโอพาร์คในการรักษา องค์กรที่มีอำนาจด้านการเมืองได้ตัดสินใจรับรอง รูปแบบการรักษาที่ไม่ใช้การแพทย์กระแสหลัก (Inconventional therapy) 4 รูปแบบ และอาจจะได้รับการรับรองและสงวนไว้สำหรับแพทย์ โดยปกติการลงคะแนนเสียงในหัวข้อนี้ในรัฐสภาของเบลเยียม ในปี 1998 ไม่สามารถคาดคะเนได้ล่วงหน้า เช่นเดียวกับในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1998 Complementary Insurance ทุกแห่ง ยกเว้นเพียงแห่งเดียว (บริษัทประกันสุขภาพของเอกชน) จะจ่ายเงินชดเชยค่ายาโอมีโอพาร์คในอัตรา้อยละ 20 - 25 ของค่ารักษาจริง มีองค์กร 3 แห่ง คือ สำหรับแพทย์และเภสัชกร 1 แห่ง และสำหรับผู้ป่วย 2 แห่ง จากการสำรวจเบนราบะของกระทรวงสาธารณสุขพบว่าประมาณร้อยละ 25-30 ของประชากรเบลเยียมได้รับการดูแลด้วยโอมีโอพาร์ค

5. | ประเภทราชอาชีล

ในปี ค.ศ. 1980 โอมีโอพาร์คได้รับการรับรองว่าเป็นสาขาเฉพาะทางการแพทย์ และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 สมาคมการแพทย์โอมีโอพาร์คแห่งประเทศไทยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสภากาชาดไทยเฉพาะทางการแพทย์ แห่งประเทศไทย สมาคมของประเทศไทย แห่งประเทศไทย มีคณะกรรมการบริหาร 8 คน คือ เภสัชศาสตร์ 医药学 การประเมินผลหลักสูตร การวิจัย สาธารณสุขศาสตร์ จริยธรรมทางการแพทย์ การปกป้องผู้ทำงานในวิชาชีพ และชื่อเฉพาะที่ใช้เรียกผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแพทย์ด้านโอมีโอพาร์คประมาณ 12,000 คน สัตวแพทย์ 200 คน และทันตแพทย์ 100 คน ได้รับการสนับสนุนโดยเภสัชกร 1,300 คน และห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ 6 แห่ง หลักสูตรเฉพาะทางด้านโอมีโอพาร์คสำหรับแพทย์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991 เป็นต้นมา มีระยะเวลาการเรียน 1,200 ชั่วโมง แบ่งเป็นภาคทฤษฎี 450 ชั่วโมง ภาคปฏิบัติ 450 ชั่วโมง การจัดทำผลงานวิจัยทาง

วิชาการ (monograph) 300 ชั่วโมง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 สถาบันคณะกรรมการของสหพันธ์รัฐได้ออกกฎหมายเบี่ยงชี้อเฉพาะสำหรับเภสัชกรผู้เชี่ยวชาญด้านโอมีโอล่าชีย์

6. | ประเทศไทยแกเรีย

ไม่มีกฎหมาย หรือการบัญญัติกฎหมายที่พิเศษที่เกี่ยวข้องกับการให้การรักษาด้วยโอมีโอล่าชีย์ แพทย์แผนปัจจุบันทุกคนสามารถให้การรักษาด้วยยาชนิดใดก็ได้ที่พิจารณาว่าดีสำหรับผู้ป่วยตามกฎหมายผู้ที่ไม่ได้เป็นแพทย์ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ยาทุกชนิดทำการรักษาผู้ป่วยรวมถึงยาโอมีโอล่าชีย์ด้วย มีการบัญญัติกฎหมายเบี่ยงพิเศษที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและการขึ้นทะเบียนยาโอมีโอล่าชีย์

7. | ประเทศไทยชีลี

การตรวจและรักษาคนไข้ด้วยโอมีโอล่าชีย์โดยแพทย์เริ่มตั้งแต่ก่อนเปลี่ยนគตัวราช เช่นเดียวกับการ พลิตยาและการจัดจำหน่ายยาตามตำรับยาโอมีโอล่าชีย์ มีสมาคมสำหรับแพทย์ 2 สมาคม คือ สมาคมสำหรับเภสัชกร และสมาคมสำหรับสัตวแพทย์ โอมีโอล่าชีย์ได้รับการรับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมายว่าเป็นทางเลือกหนึ่งในการรักษาโรค มีสำนักงานด้านการแพทย์ทางเลือกที่กระทรวงสาธารณสุข ยาโอมีโอล่าชีย์ได้รับการรับรองโดยสถาบันสาธารณสุข ตำรับยาโอมีโอล่าชีย์ได้รับการรับรองถูกต้องตามกฎหมาย

8. | ประเทศไทยคลัมเบีย

การตรวจรักษาด้วยโอมีโอล่าชีย์อาจจะกระทำได้โดยแพทย์เท่านั้น โอมีโอล่าชีย์ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการโดยสถาบันราชภัฏตั้งแต่ปี ค.ศ. 1905 และทำการสอนในสถาบันต่าง ๆ ซึ่งหลักสูตรการเรียน การสอนได้รับการอนุมัติจากรัฐบาล หลักสูตรปกติ 3 ปี เปิดสอนในโรงเรียน 3 แห่งที่ได้รับการอนุมัติ จากกระทรวงศึกษาธิการ รับเฉพาะแพทย์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมเท่านั้น องค์การอาหาร และยา (the Institute of Medicaments and Food: IN-BIMA) เป็นผู้กำหนดกฎหมายในการผลิตยาโอมีโอล่าชีย์ ปัจจุบันมีเป้าหมายที่จะรวมโอมีโอล่าชีย์เข้าไว้ในบริการสาธารณสุขของประเทศไทย

9. | ประเทศไทยสถาริกา

ยาโอมีโอล่าชีย์ได้รับการยอมรับว่าเป็นยาใช้เฉพาะทางตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 โดยวิทยาลัยแพทยศาสตร์และศัลยแพทย์ เป็นหลักสูตรการศึกษาหลังปริญญาในสถาบันที่ได้รับการ

รับรอง เมื่อวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1998 คณะกรรมการรัฐธรรมนูญของศาลฎีกาชี้ว่าแพทย์ที่เรียนหลักสูตรหลังปริญญาด้านโอมิโอบาชีย์สามารถได้รับการยอมรับตามกฎหมายของสาขาวิชาแพทย์เฉพาะทาง และชี้ว่าโอมิโอบาชีย์เป็นการแพทย์ สาขานึงที่มีกฎหมายที่เข่นเดียวกับการแพทย์แผนปัจจุบัน

10. | ประเทศไทย

ในปี ค.ศ. 1992 กระทรวงสาธารณสุขได้ตัดสินใจรวมโอมิโอบาชีย์เข้ากับการแพทย์ทางเลือก แม้ว่าในศตวรรษที่ผ่านมาโอมิโอบาชีย์จะแพร่กระจายอย่างกว้างขวางในประเทศนี้ มีจำนวนแพทย์ที่ใช้ยาโอมิโอบาชีย์เพิ่มมากขึ้น มีหลักสูตรเบื้องต้น และหลักสูตรระดับสูงเปิดสอนในโรงเรียนแพทยศาสตร์และโรงเรียนเกล็ชกรรม ในระหว่างปี ค.ศ. 1997 และปี ค.ศ. 1998 ได้มีการจัดประชุมในประเทศและระหว่างประเทศ ร้านขายยาโอมิโอบาชีย์ได้แพร่ขยายไปทั่วประเทศ มาตรฐานหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต (Standard GMP) สำหรับการผลิตยาโอมิโอบาชีย์ได้รับการยอมรับ

11. | ประเทศไทยรัฐเช็ก

โอมิโอบาชีย์ถูกระบุใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 - ค.ศ. 1989 และระหว่างช่วงเวลา 40 ปีนี้ ถูกใช้เป็นการรักษาที่ถูกกล่าวว่ามีประสิทธิภาพสูง ไม่แพ้กับยาที่นำเข้าจากต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 1991 สมาคมโอมิโอบาชีย์ได้รับการยอมรับให้เข้าร่วมเป็นสมาชิก ในแพทย์สมาคมของสาธารณรัฐเช็ก ในปี ค.ศ. 1991 กระทรวงสาธารณสุขได้ยอมรับว่าโอมิโอบาชีย์เป็นวิธีการทางการแพทย์ที่ดี แต่ต้องมีการควบคุมและตรวจสอบอย่างเข้มงวด โดยผู้ที่จะทำการตรวจรักษาจะต้องเป็นแพทย์ที่มีใบอนุญาตประจำบวชชีพเวชกรรมเท่านั้น ดังนั้น โอมิโอบาชีย์เป็นวิธีการรักษาที่ถูกต้องตามกฎหมาย

12. | ประเทศไทยการแพทย์แผนไทย

โอมิโอบาชีย์ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นการแพทย์เฉพาะทางตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 โดยสามารถรับแพทย์เพื่อประกอบอาชีวศึกษาและยังได้รับการยอมรับทางกฎหมายโดยรัฐบาล

13. | ประเทศไทยโอลิมปิก

โอมิโอบาชีย์เป็นที่รู้จักในประเทศไทยโอลิมปิกในช่วงต้นศตวรรษ ในปี ค.ศ. 1925 มีการตีพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับโอมิโอบาชีย์ และมีร้านขายยาเปิดดำเนินการที่เมือง Tallin โอมิโอบาชีย์ถูก

ระงับใช้ในปีค.ศ. 1945 สมาคมโอมีโอพาธีย์แห่งประเทศไทยก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1997

14. | ประเทศฝรั่งเศส

ยาโอมีโอพาธีย์รวมอยู่ในตำรับยาของประเทศฝรั่งเศสตั้งแต่ปี ค.ศ. 1956 มีการจัดสอบโอมีโอพาธีย์ระดับประเทศ ใน “รายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องโอมีโอพาธีย์ (Complementary Report on Homeopathy)” นำเสนอโดย Dr. J. Niboyet ผู้เชี่ยวชาญจากองค์การอนามัยโลก ตามการร้องขอของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในรายงานดังกล่าวเสนอแนวว่าในแผนพัฒนาประเทศ (National Plan) ให้กำหนดคำสั่ง อย่างเป็นทางการในเรื่องยาโอมีโอพาธีย์ และบัญญัติคำนำหน้าชื่อของแพทย์ผู้ให้การรักษาด้านโอมีโอพาธีย์ ประชากรร้อยละ 30 ใช้การรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์อย่างสมบูรณ์หรือเป็นบางโอกาส วิทยาลัยแพทยศาสตร์แห่งชาติ (National College of Physicians) ออกແດลงการณ์อย่างเป็นทางการในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1997 ว่าโอมีโอพาธีย์เป็นวิธีการรักษาที่ส่วนไว้สำหรับแพทย์เท่านั้น

15. | ประเทศจอร์เจีย

สมาคมโอมีโอพาธีย์แห่งประเทศจอร์เจียก่อตั้งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ กระทรวงสาธารณสุขของประเทศจอร์เจียมีสำนักงานสำหรับการแพทย์แผนเดิม (traditional medicine) เฉพาะแพทย์ที่ได้รับประกาศนียบัตรด้านโอมีโอพาธีย์และผ่านการทดสอบแล้วจึงจะได้รับอนุญาตให้ทำการรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์ได้ องค์กรสาธารณสุขด้านโอมีโอพาธีย์ได้ถูกรวมเข้าอยู่ในสภากาชาดวิชาชีวะ ทางด้านวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (United Scientific Coordination Council) ในเดือนเมษายน ปีค.ศ. 1997 ร่างโครงการเปิดโรงเรียนฝึกอบรม ด้านโอมีโอพาธีย์ได้ถูกจัดทำขึ้นอย่างละเอียด จะเปิดการอบรมที่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์แห่งรัฐทบิลิซี (Tbilisi State University of Medicine) เช่นเดียวกับหลักสูตรล้มนาของมหาวิทยาลัยดังกล่าว

16. | ประเทศเยอรมนี

โอมีโอพาธีย์เป็นการรักษาที่ถูกกฎหมายจัดอยู่ในประเภทที่มีการให้คำอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องความถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้น โอมีโอพาธีย์จึงได้รับความคุ้มครองว่าถูกต้องตามกฎหมาย แพทย์ที่ผ่านการอบรม ในหลักสูตร 3 ปีจะเป็นต้องได้รับคำนำหน้าชื่อว่าเป็นแพทย์ทางด้านโอมีโอพาธีย์ บริษัทประกันภัยทุกแห่งของเอกชนจ่ายเงินชดเชยสำหรับการรักษาด้วยโอมีโอพาธีย์ หลักสูตรการอบรมระดับสูงสำหรับผู้สอน ด้านโอมีโอพาธีย์เปิดสอนอย่างสม่ำเสมอ หลักสูตรการสอนโอมีโอพาธีย์อย่างเป็นทางการ 5 หลักสูตร มีการทำข้อตกลงกับคณะแพทยศาสตร์ใน

กรุงเบอร์ลิน, ดุสเซลดอร์ฟ (Dusseldorf), ไฮนร์วอร์ (Hannover), ไฮเดลเบร์ก (Heidelberg) และ ไฟร์เบร์ก (Freiburg) ซึ่งหมายความว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้มีการเชื่อมสัญญาอย่างเป็นทางการ กับแพทย์ทางด้านโอมิโอบาอีบที่มีประสบการณ์เพื่อทำการสอนโอมิโอบาอีบให้กับนักเรียนแพทย์ และนักเรียนเภสัชกร つまりยาโอมิโอบาอีบของประเทศเยอรมันได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ สามารถขายยาโอมิโอบาอีบได้ในร้านขายยาเท่านั้น ร้านขายยาทุกแห่งในประเทศเยอรมัน สามารถ จำหน่ายยาโอมิโอบาอีบได้

17. | ประเทศไทย

ในขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยกำลังดำเนินการร่างพระราชบัญญัติ การแพทย์ทางเลือก เพื่อให้มีอิสระในการดำเนินการอย่างเต็มที่ สมาคมการแพทย์โอมิโอบาอีบแห่งประเทศไทยได้ทำการจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายภายใต้รหัสหน่วยงาน 1963 (company's code 1963) (มาตราที่ 179)

18. | ประเทศกรีซ

ยาโอมิโอบาอีบถูกให้คำจำกัดความโดยตำรับยาของประเทศไทยเป็นรูปแบบของสาร สกัดที่ได้จากสมุนไพร และต้องสั่งจ่ายยาโดยแพทย์เท่านั้น ทำการผลิต เตรียมยาและจ่ายยาโดย เภสัชกร บริษัทประกันทั้งของรัฐและเอกชนส่วนใหญ่จ่ายเงินชดเชยค่ารักษา การให้อำนาจตาม กฎหมายและการรวมกันของการแพทย์ โอมิโอบาอีบว่าเป็นสาขาวิชาเฉพาะทางในสถาบันทางการแพทย์ ที่มีมาตรฐานสูงกำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

19. | ประเทศอังกฤษ

สมาคมโอมิโอบาอีบแห่งประเทศไทยก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1864 และพื้นพื้นที่อีกครั้ง ในปี ค.ศ. 1991 หลังจากห้ามดำเนินการเป็นเวลา 40 ปี ขณะนี้มีสมาชิก 340 คน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1948 จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1948 โอมิโอบาอีบเป็นการแพทย์ที่ได้รับความนิยม และเป็นที่ชื่นชอบ ในประเทศไทยซึ่งการรักษาด้วยการแพทย์โอมิโอบาอีบมีคลินิกและร้านขายยาจำนวนมาก มีสถานที่สอนโอมิโอบาอีบ 2 แห่ง ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ในกรุงบูดาเปสท์ ในปี ค.ศ. 1948 ระบบการปกครองห้ามดำเนินการ ในเรื่องโอมิโอบาอีบ มีหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน 3 ปีสำหรับแพทย์ ในฤดูร้อน ปี ค.ศ. 1997 มี กฎหมายเกี่ยวกับวิธีการรักษาด้วยการแพทย์ทางเลือกรวมถึงระเบียบกฎหมายที่ในการรักษาด้วย โอมิโอบาอีบ ซึ่งกำหนดว่าโอมิโอบาอีบเป็นวิธีการรักษาทางการแพทย์รูปแบบหนึ่งความพยายามใน ขณะนี้ คือ การทำให้การสอบได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการหลังจากหลายเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง

ตามกฎหมายที่ใช้อธิบายเพื่อแก้ตัว ในเรื่องความเชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์แห่งหนึ่งในประเทศไทย

20. | ประเทศไทยเดิม

โอมิโอพาธีได้รับการรับรองจากรัฐบาลอินเดียว่าเป็นการแพทย์ระบบหนึ่งของประเทศไทย เป็นที่ยอมรับว่ามีการใช้โอมิโอพาธีอย่างกว้างขวางในการรักษาอาการเจ็บป่วยของประชากรอย่างมีประสิทธิภาพ ประยุตค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งมีผลข้างเคียงน้อย หรือไม่มีผลข้างเคียงเลย ในปี ค.ศ. 1995 มีการตั้งคณะกรรมการด้านโอมิโอพาธีขึ้นในกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการครอบครัว ในปี ค.ศ. 1973 มีการก่อตั้งสภากลางโอมิโอพาธีขึ้น เพื่อตรวจสอบมาตรฐานในการจัดการศึกษาหลักสูตรโอมิโอพาธีและการตรวจรักษา สภากลาง ในการวิจัยด้านโอมิโอพาธีจัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลอินเดียในปี ค.ศ. 1978

21. | ประเทศไทยเดิม

ในช่วงต่อไปไม่ร่างปี ค.ศ. 1997 มีผู้ป่วยจำนวนมากที่ต้องการรับการรักษาด้วยโอมิโอพาธี ได้รวมตัวกันเพื่อลงชื่อมากกว่า 3 แสนรายซึ่ง เพื่อร้องขอให้รัฐสภาอิตาลีออกกฎหมายรับรองโอมิโอพาธีว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายในการรักษาโรค สมาคมโอมิโอพาธีแห่งประเทศไทยอิตาลีได้ติดต่อประสานกับสมาคม และโรงพยาบาลต่าง ๆ อาจจะพนยาโอมิโอพาธีได้ทุกแห่งในประเทศไทยอิตาลี

22. | ประเทศไทยปัจจุบัน

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโอมิโอพาธีคนแรกของประเทศไทยปัจจุบัน คือ Dr. T. Tsuda (ปี ค.ศ. 1877 - ค.ศ. 1970) เป็นลูกศิษย์ของ Dr. Grimmer แห่งนครซิคากो เขายังทำการตรวจรักษาด้วยโอมิโอพาธีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1936 จนกระทั่งถึงแก่กรรมในปี 1970 แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโอมิโอพาธีชาวญี่ปุ่นคนที่สอง คือ Dr. Sacra Sacon จบการศึกษาจากวิทยาแพทยศาสตร์สหราชอาณาจักร เศรษฐี คีกษาด้านโอมิโอพาธีจากประเทศไทย รัฐอเมริกา และประเทศไทยอังกฤษที่ค่อนโอมิโอพาธี และปฏิบัติงานเป็นแพทย์ประจำบ้านอาชุส ณ Royal London Homeopathic Hospital แพทย์หญิงท่านนี้ปฏิบัติงานและทำการสอนด้านโอมิโอพาธีในประเทศไทยปัจจุบัน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962

23. | ประเทศไทยเดิม

สมาคมโอมิโอพาธีแห่งประเทศไทยเดิม ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1995 โอมิโอพาธีเป็น

สาขาวิชาระบบทั่วไปที่เพิ่มเติมขึ้นมาในการแบ่งประเภทสาขาวิชาระบบทั่วไป
ดังนั้น ซึ่งหมายความว่าแพทย์ด้านโอมิโอพาอี้ไม่มีลิขสิทธิ์ในการรักษาผู้ป่วยด้วยการใช้โอมิโอพาอี้
ถ้าไม่มีประกาศนียบัตรการแพทย์เฉพาะทางพื้นฐานของสาขาวิชานั้น ส่วนใหญ่โอมิโอพาอี้ในประเทศไทย
ลัตเวียตรวจรักษาโดยเอกสาร

24. | ประเภทมาเลเซีย

สภากาชาดไทยแห่งชาติได้จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางในการ
ตรวจรักษาด้วยโอมิโอพาอี้ และเป็นตัวแทนในการติดต่อกับรัฐบาล จะมีการดำเนินการให้โอมิโอพาอี้
เป็นสาขาวิชาหนึ่งของคณะชีวการแพทย์ที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ยาโอมิโอพาอี้ทุกตำรับจะต้องขึ้นทะเบียน
กับคณะกรรมการควบคุมยาและเภสัชกรรมแห่งชาติ

25. | ประเทศเม็กซิโก

โอมิโอพาอี้ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการเมื่อกว่า 100 ปีที่ผ่านมา ในปี ค.ศ. 1985 โดยการตีพิมพ์กฎหมายในหนังสือพิมพ์ที่เป็นทางการของประเทศ การตีพิมพ์ครั้นนี้เป็น
แนวทางในการพัฒนาศาสตร์สาขานี้ คือ 1) การตั้งโรงเรียนแพทย์โอมิโอพาอี้ของประเทศ และ
รายวิชาซึ่งจำเป็นต้องได้รับการอนุมัติเพื่อได้รับปริญญาด้านการแพทย์โอมิโอพาอี้ 2) การตั้ง
โรงพยาบาลด้านโอมิโอพาอี้เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมของนักศึกษา และการตรวจรักษาของ
ศัลยแพทย์และสูติแพทย์ ในปัจจุบันมีโรงเรียนและโรงพยาบาล หลายแห่งที่ทำการสอนหลักสูตร
โอมิโอพาอี้ ในปี ค.ศ. 1996 โรงเรียนล่าหัวรับหลักสูตรหลังปริญญาของสมาคมโอมิโอพาอี้แห่ง
ประเทศเม็กซิโกได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ มีแพทย์ด้านโอมิโอพาอี้ ประมาณ 3,000 คน

26. | ประเทศเนปาล

โอมิโอพาอี้เริ่มเข้ามาในประเทศเนปาลเมื่อไม่นานมานี้ โดยเชิญแพทย์และเภสัชกร
จากประเทศไทย มาเป็นผู้สอนเช่นเดียวกับการตรวจรักษาในคลินิกผู้ป่วยนอก มีการดำเนินการ
ตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อนำหลักสูตรโอมิโอพาอี้ไปจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย

27. | ประเทศเนเธอร์แลนด์

สมาคมแพทย์โอมิโอพาอี้ประเทศไทยประทับใจในประเทศเนเธอร์แลนด์ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1898 หลักสูตร
โอมิโอพาอี้พื้นฐาน 3 ปี นำไปสู่คุณวุฒิของแพทย์ด้านโอมิโอพาอี้ มีการปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี
และยืนยันได้จากการตรวจสอบการเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรต่อเนื่อง คณะกรรมการหลักสูตร

กำกับดูแลและลงโทษแพทย์ โอมิโอพาร์บีย์ที่มีการปฏิบัติทางวิชาชีพที่เปลี่ยนไปจากมาตรฐานที่ผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ พึงมี ซึ่งอาจเกิดจากการขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดความชำนาญ หรือจากความประมาทเลินเล่อ (malpractice)

28. | ประเทคโนโลยีการก้าว

หน่วยงานการศึกษาด้านการแพทย์โอมิโอพาร์บีย์ของประเทศไทยก้าวกำลังดำเนินการทำให้โอมิโอพาร์บีย์ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ สมาคมแพทย์แห่งชาติสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว ให้การยอมรับการตรวจรักษาโดยแพทย์แผนปัจจุบันภายในประเทศ ไม่มีข้อจำกัด หรืออุปสรรคทางกฎหมายที่จำกัดการตรวจรักษาด้วยโอมิโอพาร์บีย์

29. | ประเทศไทยเรียบ

แพทย์สภាជองประเทศไทยเรียบพิจารณาร่วมโอมิโอพาร์บีย์เข้าไว้ในระบบนำส่งบริการสุขภาพของประเทศไทย

30. | ประเทคโนโลยีเรื่อง

แพทย์แผนปัจจุบันทุกสาขาสามารถทำการตรวจรักษาด้วยโอมิโอพาร์บีย์ได้ ตั้งแต่ได้รับอนุมัติให้ทำการรักษาผู้ป่วยได้ และใช้วิธีการรักษาใดก็ตามที่จะไม่เป็นอันตรายต่อผู้ป่วย ค่ารักษาไม่รวมอยู่ในระบบสุขภาพที่เป็นทางการ มีโรงเรียนโอมิโอพาร์บีย์ 2 แห่งในประเทศไทย แห่งแรกทำการสอนบุคลากรทางการแพทย์ทั้งหมดตั้งแต่ระดับพื้นฐานเป็นหลักสูตร 5 ปี ทำการสอนในวันหยุดสุดสัปดาห์ 1 ครั้ง/เดือน และอีกโรงเรียนสอนเฉพาะบุคลากรสาธารณสุขตั้งแต่พยาบาลเป็นต้นไป Lay practitioners ได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจรักษาได้

31. | ประเทคโนโลยีสถาน

ในปี ค.ศ. 1965 โอมิโอพาร์บีย์ได้รับการรับรองโดยรัฐบาลปากีสถานผ่านกฎหมายของรัฐสภา วิทยาลัยแพทยศาสตร์โอมิโอพาร์บีย์ 76 แห่งดำเนินการภายใต้ประเทศไทย เปิดสอนหลักสูตร DHMS 4 ปี ซึ่งผ่านการรับรองอย่างถูกต้องโดยรัฐบาล โรงพยาบาลหลายแห่ง คลินิกผู้ป่วยนอกและร้านขายยา มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันกับวิทยาลัยแพทยศาสตร์โอมิโอพาร์บีย์ สมาคมโอมิโอพาร์บีย์แห่งประเทศไทยปากีสถานก่อตั้งขึ้น ในปี ค.ศ. 1930 แพทย์ด้านโอมิโอพาร์บีย์ประมาณ 40,000 คนขึ้นทะเบียนกับสภากฎหมายโอมิโอพาร์บีย์แห่งชาติ

32. | ประเทศไทย

ปัจจุบันนี้โอมีโอลิมปิกมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในประเทศไทย ได้มีการก่อตั้งสมาคมหลายแห่งขึ้น เพื่อเป็นผู้แทนของแพทย์โอมีโอลิมปิก

33. | ประเทศโรมาเนีย

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1981 มีการรับรองหลักสูตรประกาศนียบัตรโอมีโอลิมปิก 3 ปี ของศูนย์การอบรมต่อเนื่อง (Center of Continuous Training) ของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเป็นทางการ หลักสูตรการสอนเป็นหลักสูตรเดียวกันกับ European Committee for Homeopathy (ECH) การตรวจรักษาด้วยโอมีโอลิมปิก กระทำโดยแพทย์เท่านั้น มีหลักสูตรพื้นฐานด้านโอมีโอลิมปิกให้เลือกเรียนในคณะแพทยศาสตร์ของเอกชน 2 แห่ง

34. | ประเทศรัสเซีย

โอมีโอลิมปิกถูกต้องตามกฎหมาย โดย沙皇 อเล็กซานเดอร์ที่ 2 (Tsar Alexander II) ได้ออกคำสั่ง หมายเลข 11 ในปี ค.ศ. 1833 “เกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการด้านโอมีโอลิมปิกใน การแพทย์และการปรับปรุงอุดสาหกรรมยาโอมีโอลิมปิกและการบริการของร้านขายยา” แก้ไขเพิ่มเติมในปี ค.ศ. 1991 พระราชกฤษฎีกามาลัยเลข 335 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1995 “เกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการรักษาด้วยโอมีโอลิมปิกในสหพันธรัฐรัสเซีย” อนุญาตให้ใช้ยาโอมีโอลิมปิกทำการรักษาในคลินิกและโรงพยาบาลทุกแห่ง ดังนั้น โอมีโอลิมปิกจึงได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการโดยรัฐบาล หลักสูตรการสอนโอมีโอลิมปิกที่ได้มาตรฐานของรัฐบาลจัดทำรายละเอียด คณะกรรมการด้านโอมีโอลิมปิกของประเทศไทยรัสเซีย และผ่านการอนุมัติโดยกระทรวงสาธารณสุข

35. | ประเทศไทยอุติอร่าเบีย

กระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทยอุติอร่าเบียต้องการศึกษาเกี่ยวกับประลิทธิผล ผลข้างเคียง ๆ ของการรักษาด้วยโอมีโอลิมปิก ศูนย์สมุนไพรและการแพทย์ทางเลือก Prince Majed ได้เริ่มดำเนินการ เมื่อไม่นานมานี้ ศูนย์ดังกล่าวดำเนินงานเกี่ยวกับการรักษาแบบองค์รวม ประเภทต่าง ๆ รวมทั้งโอมีโอลิมปิก ยังอยู่ในช่วงเริ่มดำเนินการและอาจใช้เวลา 1 ปีสำหรับการดำเนินการเต็มรูปแบบ

36. | ประเทศลาวเกีย

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1989 โอมีโอพาร์ค ได้รับการยอมรับในสาธารณรัฐลาว สมาคมโอมีโอพาร์ค แห่งประเทศไทย มีสมาชิก 440 คน ร้อยละ 90 เป็นแพทย์ พระราชนูญติของรัฐลาวในเดือนเมษายน ค.ศ. 1998 ให้คำจำกัดความของยาโอมีโอพาร์คตามด้านยาของยุโรป

37. | ประเทศโลว์เนีย

สมาคมโอมีโอพาร์ค แห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1992 ในขณะนี้ไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโอมีโอพาร์ค ยังไม่มีการออกกฎหมายบอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับยาโอมีโอพาร์ค

38. | ประเทศแอลเบเนีย

ในช่วงคราว 1960 เนื่องจากความกดดันจากแพทย์สาขาของประเทศแอลเบเนีย ให้ใช้การแพทย์แผนปัจจุบันถูกปฏิเสธ ผู้ให้การรักษา ก่อนที่จะมีการประกาศกฎหมายฉบับใหม่ถูกห้ามทำการรักษา แพทย์แผนปัจจุบันมีลิทธิทำการรักษาตามระดับการศึกษา ด้านโอมีโอพาร์ค ที่ได้รับ เป้าหมายของสมาคมโอมีโอพาร์ค แห่งประเทศไทย ได้ คือ การยก ระดับการศึกษาด้านโอมีโอพาร์ค เช้าสู่ระดับมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับสาขาวิชาชาก่อนปริญญาและ สาขาวิชาหลังปริญญา วิสัยทัศน์ระยะยาว คือ การจัดให้มีการเรียนการสอนด้านโอมีโอพาร์ค ใน มหาวิทยาลัย 1 แห่งจากมหาวิทยาลัยทั้งหมดของประเทศ ในขั้นแรก เริ่มต้นที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ แอลเบเนีย ได้ก่อนเพื่อรับการรับรอง และสมัครเข้าเรียนในคณะศึกษาศาสตร์ ในรูปแบบเดียวกับการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา (higher education)

39. | ประเทศสเปน

แพทย์สเปนแห่งประเทศไทย เป็นสนับสนุนโอมีโอพาร์ค โดยผู้ทำการตรวจรักษาต้องเป็นแพทย์เท่านั้น (1993) กฎหมายเกี่ยวกับเวชภัณฑ์ในปี ค.ศ. 1990 รวมถึงยาโอมีโอพาร์ค คำสั่ง กระทรวงสาธารณสุข สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๙๔ กำหนดกฎหมายในการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ยาโอมีโอพาร์ค มหาวิทยาลัย 4 แห่ง เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาหลังปริญญาด้านโอมีโอพาร์ค คือ มหาวิทยาลัย Barcelona, Sevilla, Murcia และ Valladolid ในปี ค.ศ. 1876 ได้ก่อตั้งโรงพยาบาลโอมีโอพาร์ค เดอ ชาโนโซเซ ในเมืองมาดริด และในขณะนี้กำลังดำเนินการรูปแบบ สถาบันการแพทย์โอมีโอพาร์ค ณ เมืองบาร์เซโลนา ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1890 มีคลินิกโอมีโอพาร์ค สำหรับผู้ป่วยนอกที่โรงพยาบาล Del Nen Deu ของเมืองบาร์เซโลนา

40. | ประเทศครีลังกา

ในปี ค.ศ. 1970 ระบบการแพทย์โอมิโօพารีชีย์ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการโดยรัฐบาลครีลังกา ผ่านพระราชบัญญัติของรัฐสภา พระราชบัญญัตินี้ออกให้สำหรับการก่อตั้งสถาบันโอมิโօพารีชีย์ซึ่งเป็นแห่งแรก ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในปี ค.ศ. 1979

41. | ประเทศสวีเดน

ระหว่างปี ค.ศ. 1984 - 1989 ผู้มีอำนาจหน้าที่เห็นควร มีการปรับปรุงข้อห้ามสำหรับการแพทย์ทางเลือกทุกประเภท จึงได้จัดทำการสำรวจขึ้น อย่างไรก็ตามผลการสำรวจพบว่า เป็นไปในทางตรงกันข้าม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอมิโօพารีชีย์และไซโรเพรคติก ซึ่งได้รับความไว้วางใจในกลุ่มประชาชนมากกว่าที่ผู้ทำการสำรวจคาดคิดไว้ และดังนั้นผลของการสำรวจนำไปสู่ “mothex box” ยาโอมิโօพารีชีย์เป็นยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถผลิตได้ตามมาตรฐาน GMP ในกลุ่มผู้ที่ให้การรักษาด้วยโอมิโօพารีชีย์ ซึ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่มีการศึกษาดีและเป็นการศึกษาในสถานศึกษาของเอกชน แนวโน้มนี้กำลังเพิ่มมากขึ้น และคนกลุ่มนี้ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ มีการศึกษาที่สอดคล้องกับแพทย์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย หลักสูตรการแพทย์พื้นฐาน 4 ปี ทำการสอนโดยอาจารย์จากมหาวิทยาลัย Uppsala โรงเรียนเอกชน 3 แห่ง ดังขึ้นสำหรับให้การศึกษาด้านโอมิโօพารีชีย์

42. | ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ผู้ทำการรักษาทุกคนซึ่งตรวจรักษาผู้ป่วยอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้รับอนุญาตให้ใช้โอมิโօพารีชีย์ตามมาตรฐานหลักการปฏิบัติทางการแพทย์ที่ดี NMOP ในเขตการปกครองที่ได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจรักษาได้ มหาวิทยาลัย Bern ได้ก่อตั้งคณะการแพทย์เสริม (Faculty of Complementary Medicine) ขึ้นในคณะแพทยศาสตร์ การประกันสุขภาพของรัฐฯ จ่ายค่าชดเชยเพิ่มจำนวนสำหรับการรักษาด้วยโอมิโօพารีชีย์โดยการประกันสุขภาพพื้นฐานแห่งชาติในปี ค.ศ. 1999 ดังนั้นจึงหมายถึงว่าโอมิโօพารีชีย์ไม่เพียงแต่เป็นการรักษาที่ถูกต้องตามกฎหมายแต่ยังได้รับการยอมรับโดยองค์กรสุขภาพต่าง ๆ ของประเทศว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของวิธีการรักษาที่ใช้บ่อยที่สุดในการแพทย์เสริม

43. | ประเทศญี่ปุ่น

ยาโอมิโօพารีชีย์ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการโดย “คำสั่งเรื่องเวชภัณฑ์” ของ

กระทรวงสาธารณสุข การควบคุมคุณภาพยาโอมีโอบาอีบดำเนินการตามทำรับยาของประเทศไทย
เยอรมนี ขั้นตอนต่าง ๆ ที่นำไปสู่การเริ่มดำเนินการให้โอมีโอบาอีบเป็นสาขาเฉพาะทางอย่างเป็นทางการสำหรับแพทย์กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ

44. | ประเทศไทย

โอมีโอบาอีบไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นการแพทย์เฉพาะทาง แต่แพทย์สามารถทำการตรวจรักษาด้วยโอมีโอบาอีบได้ มีพระราชบัญญัติบังคับใช้ในเรื่องยาโอมีโอบาอีบ มีสมาคมการแพทย์โอมีโอบาอีบแห่งประเทศไทย และสมาคมชื่อที่เนมาน์ทางการแพทย์โอมีโอบาอีบแห่งประเทศไทย

45. | สาธารณรัฐอเมริกา

ในปี ค.ศ. 1950 คณะกรรมการโอมีโอบาอีบได้รับการยอมรับโดยกฎหมาย เป็นหน่วยงานเดียวสำหรับบุคลากรทางด้านสาธารณสุขในการตรวจรักษาด้วยโอมีโอบาอีบในสาธารณรัฐอเมริกา เป็นประเทศเดียวในสหภาพยุโรปซึ่งมีโรงพยาบาลด้านโอมีโอบาอีบของภาครัฐ ในส่วนของแพทย์ดำเนินการผ่านร้านขายยาในระบบบริการสุขภาพแห่งชาติ มีโรงพยาบาลด้านโอมีโอบาอีบ 5 แห่ง ในสาธารณรัฐอเมริกา คือ ที่ลอนดอน กลาสโก ลิเวอร์พูล บริสตอล และเทอร์นบริดจ์

46. | ประเทศไทย

สถาบันสุขภาพแห่งชาติ (The National Institute of Health: NIH) สำนักงานการแพทย์ทางเลือก (Office of Alternative Medicine: OAM) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1992 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่ได้เป็นการตรวจรักษาด้วยการแพทย์แผนปัจจุบันตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเรียกร้องให้โอมีโอบาอีบเป็นไปตามมาตรฐานในเรื่องความปลอดภัยและประสิทธิผลของยา เช่นเดียวกับยาแผนปัจจุบัน เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1997 หลักสูตรต่าง ๆ ออกแบบขึ้นเพื่อแนะนำโอมีโอบาอีบให้กับแพทย์ที่ให้การดูแลสุขภาพในระดับปฐมภูมิ และส่งเสริมให้นำโอมีโอบาอีบไปใช้ร่วมกับการแพทย์แผนปัจจุบันในการตรวจรักษาผู้ป่วยในแต่ละวัน

47. | ประเทศไทย

ยาโอมีโอบาอีบอาจจะถูกนำมาใช้ในการตรวจรักษาโดยแพทย์หลังจากผ่านการอบรมเฉพาะทาง หลังปริญญาแล้ว โรงเรียนแพทย์ด้านโอมีโอบาอีบของสมาคมการแพทย์โอมีโอบาอีบแห่งประเทศไทยเนื้อหาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการฝึกอบรมแพทย์

2.2 ระเบียบและกฎหมายการตรวจรักษาด้วยโอมีโอพาธีของประเทศในทวีปยุโรป

นอกจากนี้มีการสำรวจสถานการณ์ทางกฎหมายสำหรับการตรวจรักษาด้วยโอมีโอพาธีของแต่ละประเทศในทวีปยุโรป (The Legal Situation for the Practice of Homeopathy in Europe Country by Country) ซึ่งมีการสำรวจในปี ค.ศ. 2009 มีรายละเอียด ดังนี้¹⁸

1. ผู้ป่วยสามารถเข้าถึงการรักษาด้วยโอมีโอพาธีได้

ได้แก่ ประเทศอัลบานี อาร์มีเนีย ออสเตรีย เบลารุส เบลเยียม บอสเนียและ Herzegovina บัลแกเรีย สาธารณรัฐโครเอเชีย ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เ丹مارก เอสโตเนีย พินแลนด์ ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี กรีซ ยังการี สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ อิสราเอล สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐลัตเวีย ราชรัฐลิกเตนสไตน์ สาธารณรัฐลิทัวเนีย ราชรัฐลักเซมเบร็ก สาธารณรัฐมอลตา เนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ สาธารณรัฐโปแลนด์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐมาซิโดเนีย โรมาเนีย สหพันธ์รัฐสวิสเซีย สาธารณรัฐเชอร์เบีย สาธารณรัฐโลวაკ สาธารณรัฐสโลวีเนีย ราชอาณาจักรสเปน ราชอาณาจักรสวีเดน สมาคมรัฐสวิส สาธารณรัฐตุรกี ยูเครน สาธารณรัฐอาณาจักร

2. ผู้ป่วยสามารถส่งต่อตอนของเพื่อเข้ารับการรักษา กับผู้บำบัดโอมีโอพาธีได้

ได้แก่ ประเทศอัลบานี อาร์มีเนีย ออสเตรีย เบลารุส เบลเยียม บอสเนียและ Herzegovina บัลแกเรีย สาธารณรัฐโครเอเชีย สาธารณรัฐเช็ก เ丹مارก เอสโตเนีย พินแลนด์ ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี กรีซ ยังการี สาธารณรัฐไอซ์แลนด์ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ อิสราเอล สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐลัตเวีย ราชรัฐลิกเตนสไตน์ สาธารณรัฐลิทัวเนีย ราชรัฐลักเซมเบร็ก สาธารณรัฐมอลตา เนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ สาธารณรัฐโปแลนด์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐมาซิโดเนีย โรมาเนีย สหพันธ์รัฐสวิสเซีย สาธารณรัฐเชอร์เบีย สาธารณรัฐโลวაค สาธารณรัฐสโลวีเนีย ราชอาณาจักร สเปน ราชอาณาจักรสวีเดน สมาคมรัฐสวิส ยูเครน สาธารณรัฐอาณาจักร

3. ผู้ที่ผ่านการอบรมและสามารถให้การตรวจรักษาด้วยโอมีโอพาธีได้ ได้แก่

- แพทย์ ได้แก่ ประเทศอาร์มีเนีย ออสเตรีย เบลารุส สาธารณรัฐลิทัวเนีย สหพันธ์รัฐสวิสเซีย ยูเครน
- แพทย์และทันตแพทย์ ได้แก่ ประเทศบัลแกเรีย, สาธารณรัฐเช็ก, ยังการี, โรมาเนีย

- แพทย์ ทันตแพทย์ และพยาบาล ได้แก่ ประเทศไทยรัฐบาล
- แพทย์ ทันตแพทย์ และนักกายภาพบำบัด ได้แก่ ประเทศไทยสาธารณรัฐลัตเวีย,
- แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นางพดุงครรภ์ นักกายภาพบำบัด เกลัชกร ได้แก่ สาธารณรัฐเชอร์เบีย
- แพทย์ บุคลากรทางด้านสาธารณสุข นางพดุงครรภ์ ได้แก่ ประเทศไทยพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนี (นางพดุงครรภ์สามารถให้การรักษาได้เฉพาะระหว่างขณะกำลังตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตร)
- ผู้ที่ผ่านการอบรมด้านโอมีโอพาธีจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ ประเทศไทย เบลเยียม ประเทศไทยรัฐโคโรเตีย เดนมาร์ก เอสโตเนีย พินแลนด์ กรีซ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ อิสราเอล สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐมอลตา เนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรนอรเวย์ สาธารณรัฐโปแลนด์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐมาซิโดเนีย สาธารณรัฐลิวัก ราชอาณาจักร สเปน สาธารณรัฐอาณาจักร ประเทศไทยบอสเนียและເჟერเซโกวีนา
- บุคลากรที่ได้รับอนุญาตให้ตรวจรักษาที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตามรัฐนั้น ได้แก่ สมาชิกหัวหน้าสหภาพ

4. ค่าใช้จ่ายในการรักษา:

4.1 การรักษาด้วยโอมีโอพาธีผ่านทางระบบบริการสุขภาพแห่งชาติไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ ประเทศไทยรัฐบาล สาธารณรัฐสาธารณรัฐเยอรมนี (ให้การรักษาโดยแพทย์ที่อยู่ในระบบบริการสุขภาพแห่งชาติ) เนเธอร์แลนด์ (ผ่านประกันสุขภาพเพิ่มเติม) สาธารณรัฐโปแลนด์ (การขอรับคำปรึกษาจากแพทย์ด้านโอมีโอพาธีที่ทำงานในระบบบริการสุขภาพแห่งชาติไม่เสียค่าใช้จ่าย การให้การรักษาด้วยโอมีโอพาธีจากแพทย์ด้านโอมีโอพาธีในโรงพยาบาลไม่เสียค่าใช้จ่าย) สาธารณรัฐอาณาจักร

4.2 การรักษาด้วยโอมีโอพาธีที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ได้แก่ ประเทศไทยอัลบานี อาร์มีเนีย ออสเตรีย เบลเยียม บอสเนียและເჟერเซโกวีนา บัลแกเรีย สาธารณรัฐโคโรเตีย ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย พินแลนด์ กรีซ อังกฤษ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ สาธารณรัฐไอร์แลนด์ (ยกเว้นเฉพาะการใช้ยาโอมีโอพาธีเป็นครั้งคราวในโรงพยาบาล) อิสราเอล สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐลัตเวีย ราชรัฐลิกเตนสไตน์ สาธารณรัฐลิทัวเนีย สาธารณรัฐมอลตา ราชอาณาจักรนอรเวย์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐมาซิโดเนีย

โรมาเนีย สหพันธ์รัฐสวัสดิ์เชีย สาธารณรัฐเซอร์เบีย สาธารณรัฐสโลวัก สาธารณรัฐสโลวีเนีย
ราชอาณาจักรสวีเดน สมាបันธ์รัฐสวีล

● ไม่ทราบข้อมูล ได้แก่ ประเทศเบลารุส ราชรัฐลัคเซมเบร็ก สาธารณรัฐมอลโดวา มองเตเนโกร ราชอาณาจักรสเปน สาธารณรัฐตุรกี ยูเครน

4.3 สามารถเบิกคืนค่ารักษาพยาบาลได้

ได้แก่ ประเทศราชรัฐลัคเซมเบร็ก เนเธอร์แลนด์ (ฝ่ายประกันสุขภาพเพิ่มเติม)
ประเทศอสเตรีย จากบริษัทประกันสุขภาพของเอกชนบางแห่ง

● ประเทศเบลเยียม ค่าใช้จ่ายสำหรับการขอรับคำปรึกษาและค่ายาโอมีโอดารีย์ เป็นส่วนที่สามารถจ่ายคืนผ่านทางระบบบริการสุขภาพแห่งชาติ เช่นเดียวกับการจ่ายเงินคืนโดยบริษัทประกันของเอกชน

● ประเทศฝรั่งเศส ค่ารักษาและค่ายาโอมีโอดารีย์ ร้อยละ 35 สามารถเบิกคืนผ่านทางระบบบริการสุขภาพแห่งชาติได้

● สมพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี บริษัทประกันของเอกชนจ่ายคืนค่าใช้จ่ายในการรักษาด้วยโอมีโอดารีย์ ทั้งที่ให้การรักษาโดยแพทย์ และบุคลากรด้านสาธารณสุข การประกันสุขภาพของบางรัฐจ่ายเงินคืนเป็นบางส่วนสำหรับการรักษาด้วยโอมีโอดารีย์เป็นกรณีเฉพาะ รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับยาโอมีโอดารีย์ในการรักษาเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี ซึ่งได้รับการรักษาโดยแพทย์ ซึ่งได้รับการศึกษาเฉพาะทางด้านโอมีโอดารีย์

● ประเทศยังการี จ่ายคืนโดยบริษัทประกันของเอกชน

● ประเทศสาธารณรัฐไอร์แลนด์ จ่ายคืนโดยบริษัทประกันของเอกชน

● ประเทศอิสราเอล จ่ายคืนโดยบริษัทประกันของเอกชน

● ประเทศสาธารณรัฐอิตาลี จ่ายคืนโดยระบบประกันสุขภาพของรัฐ และบริษัทประกันสุขภาพของเอกชน

● ประเทศสาธารณรัฐลัตเวีย เป็นกรณีที่พบไม่ป่อนักในการได้รับเงินคืนจากบริษัทประกันของเอกชน

● ประเทศสาธารณรัฐมอลดา จ่ายคืนโดยบริษัทประกันของเอกชน

- ประเทศสมาชิกนอร์เวย์ สามารถเบิกค่ารักษาคืนได้บางส่วนจากบริษัทประกัน

สุขภาพของเอกสาร

- ประเทศสหราชอาณาจักร ทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับการเข้าพับแพทย์และค่ายาโดยไม่โอนาธีร์ สามารถเบิกคืนได้จากประกันสุขภาพของรัฐและบริษัทประกันสุขภาพของเอกสาร

5. การให้ทุนเพื่อศึกษาวิจัยด้านโอมิโอบาร์บี

5.1 ทุนจากการศูนย์

ได้แก่ ประเทศอสเตรีย เดนมาร์ก สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐอิตาลี ราชอาณาจักรนอร์เวย์ โรมาเนีย สมาชิกนอร์เวย์ สาธารณรัฐสหราชอาณาจักร

5.2 ทุนจากแหล่งอื่น ๆ

ได้แก่ ประเทศอสเตรีย เดนมาร์ก ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐไอร์แลนด์ อิสราเอล เนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรนอร์เวย์ สาธารณรัฐโปแลนด์ สาธารณรัฐโปรตุเกส สมาชิกนอร์เวย์ สหราชอาณาจักร

2.3 ระเบียบและกฎหมายในการตรวจรักษาด้วยโอมิโอบาร์บีในประเทศสหรัฐอเมริกา¹⁹

การตรวจรักษาโดยใช้โอมิโอบาร์บีในประเทศสหรัฐอเมริกามีความแตกต่างกัน มีทั้งผู้ให้การรักษาจำนวนมากที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม และมีผู้ให้การรักษาจำนวนมากอีกเช่นกันที่ไม่มีใบอนุญาต คุณภาพในการรักษาจะมีความแตกต่างกัน ในอนุญาตแสดงถึงลิขิตที่ถูกต้องตามกฎหมายในการตรวจรักษาภายในอำนาจศาลและขอบเขตของกฎหมาย ประกาศนียบัตรแสดงถึงคุณภาพของผู้ให้การตรวจรักษาตามที่กำหนดโดยผู้ที่ได้รับการรับรอง การออกใบอนุญาตและการออกใบรับรองนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกันซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐนั้น ๆ เป็นผู้ออกกฎหมาย

ลักษณะของการออกใบอนุญาต

การตรวจรักษาโดยใช้โอมิโอบาร์บีมีความซับซ้อนและหลากหลายขึ้นอยู่กับการฝึกอบรมและสถานที่ตั้ง ในประเทศสหรัฐอเมริกามีการออกใบอนุญาตในระดับชาติ และการออกใบอนุญาตถูกกำหนดโดยรัฐ ซึ่งมีอยู่ 50 รัฐ โดยมีรัฐ Arizona, Connecticut และ Nevada ที่ออกใบอนุญาตให้กับแพทย์ (MD) ที่ให้การรักษาโดยใช้โอมิโอบาร์บี แพทย์ที่รักษาโรคกระดูกที่ให้การรักษาโดยใช้โอมิโอบาร์บี (DO) และผู้ช่วยแพทย์โอมิโอบาร์บี ส่วนรัฐอื่น ๆ การตรวจรักษาด้วยโอมิโอบาร์บีจะถูกอนุมัติจากคณะกรรมการควบคุม

ใน 13 รัฐแพทย์ด้าน naturopathic และ homeopathy ถูกรวบเข้าในขอบเขตของการตรวจรักษาด้วย โดยใช้หลักเกณฑ์นี้ในรัฐ Washington, Oregon, California, Idaho, Utah, Arizona, Montana, Kansas, Minnesota, Vermont, New Hampshire, Connecticut, Maine และ Washington DC. โดยใน 50 รัฐ ออกใบอนุญาตให้กับสัตวแพทย์ที่ใช้โอมิโอพาธีในการตรวจรักษา (กับสัตว์) สำหรับผู้ช่วยแพทย์ (PA's) สามารถรวมโอมิโอพาธีอยู่ในขอบเขตของการรักษา เมื่ออยู่ในการควบคุมดูแลของแพทย์ และได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการกำกับดูแลของรัฐ (State Regulatory Board) สำหรับแพทย์ฝังเข็มที่รวมการแพทย์โอมิโอพาธีอยู่ในขอบเขตของการรักษาในรัฐ Arkansas, New Mexico และ Florida สำหรับแพทย์ด้านการจัดกระดูก (Chiropractic Physician) รวมการแพทย์โอมิโอพาธีอยู่ในขอบเขตการรักษา ในรัฐ Florida

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 รัฐต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา คือ California, Minnesota, Oklahoma, Rhode Island, Idaho, New Mexico และ Arizona ได้นำกฎหมายที่ปรับปรุงแล้วซึ่งให้อิสระในการตรวจรักษาแก่ผู้ใดก็ตามที่ได้รับการอบรมมาโดยตรง ในปัจจุบันมีการนำกฎหมายในรัฐอื่นมาใช้เช่นเดียวกับการนำไปอนุญาตในการตรวจรักษาด้วยโอมิโอพาธีไปใช้ในรัฐอื่นซึ่งการได้รับใบรับรองของประเทศได้รับผ่านทาง Council for Homeopathic Certification (โทรศัพท์ไม่เสียค่าบริการ หมายเลข 866-242-3399 หรือ www.homeopathicdirectory.com) (สำหรับทั้งผู้ให้การรักษาที่มีใบอนุญาตและไม่มีใบอนุญาต) ได้รับใบอนุญาตผ่านทาง American Board for Homeopathic Therapeutics (434-2950362) www.homeopathyusa.org/special-board.html (สำหรับแพทย์MD และแพทย์ด้านโรคกระดูก (osteopathic doctor: DO) เท่านั้น) สถาบันการศึกษาศาสตร์โอมิโอพาธีสำหรับสัตวแพทย์ (866-652-1590) www.theavh.org (สำหรับสัตวแพทย์ด้านโอมิโอพาธีเท่านั้น) หรือสถาบันการศึกษาศาสตร์โอมิโอพาธีสำหรับแพทย์ด้าน Naturopathy (503-761-3298) www.hanp.net (สำหรับ ND's เท่านั้น)

2.4 ตัวอย่างสถาบันการศึกษาการแพทย์โอมิโอพาธีในประเทศต่างๆ

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา^{๑๙}

โรงเรียนแพทย์โอมิโอพาธีในประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการก่อตั้งโรงเรียนแพทย์โอมิโอพาธี ในราวปี ค.ศ. 1900 และมีการเปิดหลักสูตรโอมิโอพาธีประมาณปี ค.ศ. 1930 โดยเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรนอกเวลา มีระยะเวลาการอบรมโดยเฉลี่ย 700 ชั่วโมง โรงเรียนแพทย์โอมิโอพาธีผ่านการรับรองโดยลาก

การศึกษาโอมีโอพาธี (Council of Homeopathic Education) (www.chedu.org) โอมีโอพาธี ในประเทศไทยรัฐอเมริกามีการปฏิรูปโรงเรียนแพทย์โอมีโอพาธีในราศี ค.ศ. 2000 วิทยาลัยแพทยศาสตร์โอมีโอพาธีแห่งมหาวิทยาลัยได้เปิดหลักสูตรปริญญาเอกขึ้น ปี ค.ศ. 2011 (www.AMCofh.org) เป็นหลักสูตรเต็มเวลา 4 ปี บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรนี้จะถูกระบุให้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิต โอมีโอพาธี (Doctor of Homeopathy: DH) และจะได้รับใบอนุญาตในรัฐ Arizona ขณะนี้วิทยาลัยแพทยศาสตร์โอมีโอพาธีแห่งมหาวิทยาลัยในกระบวนการรับรองคุณภาพหลักสูตรปริญญาเอก โดยการรับรองคุณภาพ (Accreditation) โรงเรียนด้านการแพทย์โอมีโอพาธีนี้ดำเนินการผ่านสถาบันการศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาธี (Council on Homeopathic Education : CHE) (www.chedul.org) CHE ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1982 เป็นหน่วยงานอิสระในการประเมินหลักสูตรการอบรมด้านโอมีโอพาธีในประเทศไทยและแคนาดา สภาแห่งนี้ประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรด้านโอมีโอพาธีที่ได้รับการยอมรับของประเทศ ซึ่งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนที่ได้รับการรับรองคุณภาพและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาศาสตร์โอมีโอพาธี (CHE) ไม่ได้เป็นหน่วยงานรับรองคุณภาพที่ได้รับการยอมรับจาก Unite States Department of Education (USDE) (หน่วยงานของรัฐบาลที่ให้การดูแลตรวจสอบด้านการศึกษาในประเทศไทย)

■ ผู้ที่จบหลักสูตรปริญญาการแพทย์โอมีโอพาธีที่ต้องการย้ายมาอยู่ประเทศไทยหรือรัฐอเมริกา

1. วิทยาลัยแพทยศาสตร์โอมีโอพาธีแห่งประเทศไทย (*The American Medical College of Homeopathy: AMCH*) ยอมรับการสอนนักศึกษา (ระดับสูง) จากประเทศไทย สำหรับนักศึกษาที่ต้องการย้ายมาอยู่ประเทศไทยหรือรัฐ Arizona (www.AMCofh.org) ผู้ได้รับปริญญาและประกาศนียบัตร DHMS และ BHMS จะสามารถเข้าศึกษาต่อได้ดังนี้

-DHMS หลักสูตร 2 ปี (ต้องเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตร 2 ปี)

-BHMS หลักสูตร 2 ½ ปี (ต้องเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตร 2 ½ ปี)

2. ในขณะนี้ AMCH ไม่สามารถยื่นขอวีซ่าให้กับนักศึกษาได้ (ไม่มีโรงเรียนโอมีโอพาธีแห่งใดในสหรัฐอเมริกาสามารถทำได้) CHE กำลังดำเนินการในการยื่นเรื่องให้ Unite States Department of Education (USDE) รับรอง ถ้าประสบความสำเร็จจะทำให้สถาบันที่ได้รับการรับรองคุณภาพมีคุณสมบัติในการออกวีซ่าให้กับนักศึกษาได้ ในทางปฏิบัติใช้เวลา 3 ปีแล้วในการดำเนินการเรื่องนี้

3. โดยที่ไปโรงเรียนโอมีโอบาธีย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาไม่สามารถจัดที่พักให้นักศึกษาได้แม้ว่าจะสามารถช่วยนักศึกษาในการเลือกที่พัก
4. การออกใบอนุญาตให้การตรวจรักษาร้ายหรับผู้จงการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านโอมีโอบาธีย์ ในขณะนี้สามารถดำเนินการได้เฉพาะในรัฐ Arizona เท่านั้น ในอนาคตจะขยายออกไปยังรัฐอื่นๆ ต่อไป
5. ขอบเขตของใบอนุญาตให้การตรวจรักษาร้ายหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านโอมีโอบาธีย์ขณะนี้จำกัดด้วยศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธีย์เท่านั้น ยังไม่รวมถึงการผ่าตัดหรือการสั่งยา.rักษาโรค
6. ผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะต้องลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

2. ประเทศไทยเชอร์แลนด์^{๒๐}

วิทยาลัยโอมีโอบาธีย์ ชื่อ SHI Homeopathic College เมืองชูก

ประเทศไทยเชอร์แลนด์

เป็นสถาบันเอกชนที่ให้การเรียนการสอนเรื่องการบำบัดแบบโอมีโอบาธีย์โดยเฉพาะ เริ่มก่อตั้งสถาบันตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 โดยในระยะแรกเปิดสอนเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ แต่เริ่มดำเนินการอย่างจริงจัง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 ปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร Diploma 4 ปี สำหรับผู้สนใจทั่วไป และหลักสูตร Post-graduated 2 ปี สำหรับแพทย์แผนปัจจุบัน ปัจจุบันมีนักเรียนรวมกันทั้ง 2 หลักสูตรประมาณ 230 คน อาจารย์จำนวน 17 คน

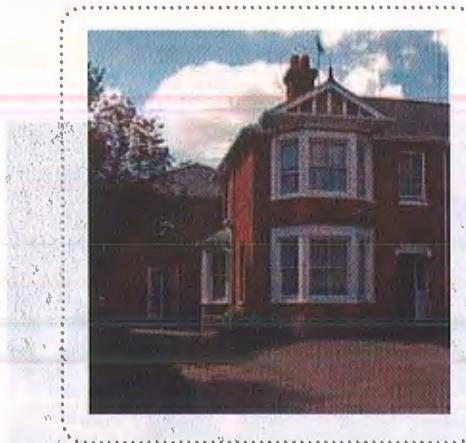
สถานที่มีอาคารแยกเป็นสัดส่วนอยู่ในย่านธุรกิจ (Business zone) อาคารมีทั้งหมด 4 ชั้น ในอาคารและชั้นดาดฟ้าอีก 1 ชั้น รอบอาคารมีสวนสมุนไพรที่ใช้เป็นสำรับยาของศาสตร์การแพทย์โอมोพาธี

สถาบันได้รับเอกสารรับรองคุณภาพการบริหารจัดการด้านการศึกษาอย่างเป็นทางการจาก EDUQUA (Swiss Certificate) ส่วนการรับรองสถาบัน SHI ว่าเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาด้านการแพทย์แบบสมพسانและการแพทย์ทางเลือกของรัฐซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอนของการสังเกตการณ์ และตรวจสอบ ซึ่งต้องใช้เวลา (ทั้งกระบวนการ) ประมาณ 4 ปี ค.ศ. 2003 – 2007)

3. ประเทศอังกฤษ^{๒๐}

วิทยาลัยการแพทย์โอมोพาธีชื่อ

Allen College of Homeopathy เมืองเอสเซ็ก

Allen College of Homeopathy เป็นสถาบันการศึกษาของเอกชนที่เจ้าของสถาบันได้รับการรับรองจาก The Society of Homeopaths ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ และปฏิบัติ (ให้การรักษา) ศาสตร์โอมोพาธีตามแนวทางของยาที่เนมานนโดยแท้จริง รวมทั้งเป็นผู้มีประสบการณ์และมีความชำนาญทางด้านโอมोพาธีคลินิก

การจัดการเรียนการสอนของสถาบันแห่งนี้จะเน้นการเริ่มนั่นจากการปฏิบัติ กล่าวคือให้ ผู้เรียนเห็นข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนเพื่อให้เกิดความศรัทธาแล้วจึงเริ่มลงลึกในเชิงทฤษฎี หลักสูตรการเรียนการสอนมีหลายหลักสูตรทั้งหลักสูตรระยะยะและหลักสูตรระยะลั้น หลักสูตรระยะยะมี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรนักเรียน 4 ปี สำหรับบุคคลทั่วไป และหลักสูตร Post-graduated 2 ปี

สำหรับแพทย์แผนปัจจุบัน ซึ่งหลังจากการศึกษาแล้วสามารถเป็นแพทย์โอมีโอพาธีส์ได้ ส่วนหลักสูตรระยะลั้นเมื่อ 2 หลักสูตร คือ Acute Prescribing and Scope of Mother Tinctures ระยะเวลาเรียน 1 สัปดาห์ และ A Clinical Discussion Programme in Homeopathy ระยะเวลาเรียน 1 เดือน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดมานานกว่า 10 ปี

Royal London Hospital for Integrated Medicine (RLHIM)

เปลี่ยนชื่อจาก London Homeopathic Hospital (RLHH) เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2010 RLHIM เป็นสถาบันของรัฐที่อยู่ภายใต้ระบบสุขภาพของประเทศอังกฤษ นอกจากเป็นโรงพยาบาลแล้วยังเป็นหน่วยงานที่เปิดให้การอบรมเรื่องการนำบัดแบบโอมีโอพาธีส์ด้วย

ระบบสุขภาพแห่งชาติของประเทศอังกฤษถือกำเนิดขึ้นหลังสมครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการสุขภาพแก่คนอังกฤษโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รายได้ที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการได้มาจากภาษีของประเทศ โรงพยาบาลแห่งนี้เข้าอยู่ในระบบสุขภาพแห่งชาติของประเทศอังกฤษตั้งแต่เริ่มต้น คือ เมื่อปี ค.ศ. 1948 ผู้ก่อตั้งโรงพยาบาลแห่งนี้คือ Frederick Foster Hervey Quin โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1849

ผู้ที่เข้ามารับบริการในโรงพยาบาลแห่งนี้เป็นผู้ป่วยที่ถูกส่งต่อมากจากแพทย์ประจำบ้านอีกต่อหนึ่งเท่านั้น และสามารถเบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้จากระบบสุขภาพแห่งชาติ (โดยระบบของประเทศอังกฤษ หากผู้ป่วยที่มารับบริการไม่ได้มาจากการส่งต่อคือเลือกมารับบริการเองจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเอง หรือบริษัทประกันสุขภาพเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย) บริการของโรงพยาบาลไม่ได้มีเพียงการนำบัดแบบโอมีโอพาธีส์เท่านั้น แต่ยังมีบริการอื่น ๆ เช่น การฝังเข็ม และอสต์โรพาธีส์ ฯลฯ บริการต่าง ๆ ภายในโรงพยาบาลแบ่งเป็น โอมีโอพาธีส์ การฝังเข็ม และ

การบำบัดด้วยมือ (Manual Medicine)

ปัจจุบันมีโรงพยาบาลที่เป็นโรงพยาบาลการแพทย์แบบผสมผสานและการแพทย์ทางเลือกที่อยู่ภายใต้ระบบสุขภาพแห่งชาติของประเทศไทยทั้งสิ้น 5 แห่ง ในส่วนของการให้การอบรม/การสอนเรื่องการบำบัดแบบโอมีโอพาธี เป็นการจัดการเรียนการสอนภายใต้สถาบัน University College London Hospital (UCLH) ภายใต้คณะโอมีโอพาธี (Faculty of Homeopathy) ปัจจุบันมีหลักสูตรหลัก 3 ประเภท คือ 1) หลักสูตร Modular Part-time Foundation Course สำหรับบุคคลทั่วไปที่สนใจ สามารถลงทะเบียนเป็นรายวันในวันที่สนใจจะเข้าฟัง 2) หลักสูตร Modular Part-time Intermediat Course เป็นหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคคลการสาธารณสุข 3 สาขา คือ 医แพทย์ ทันตแพทย์ และเภสัชกร เป็นการสอนเฉพาะลักษณะพิเศษแต่ละสาขา เมื่อจบหลักสูตรจะได้ Diploma ของแต่ละสาขา เช่น Diploma in Dental Homeopathy เป็นต้น และ 3) หลักสูตร Fast Tract Full Time Course สำหรับแพทย์แผนปัจจุบันท่านั้น ระยะเวลาเรียน 6 เดือน โดย 3 เดือนแรกเป็นการศึกษาด้วยตนเอง และ 3 เดือนหลังเป็นการศึกษาเต็มเวลาที่ RLHIM

4. ประเทศสหรัฐอเมริกา² วิทยาลัยแพทย์โอมีโอพาธีแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาเอกสำหรับนักศึกษาแพทย์ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2011 การลงทะเบียนในรุ่น ที่ 2 เริ่มในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 เป็นวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ด้านโอมีโอพาธีเพียงแห่งเดียวในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก 4 ปี เต็มเวลา เป็นหลักสูตรที่สามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งที่สุด (4,280 ชั่วโมง) โดยเป็นคณะที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกาเหนือ หลักสูตรนี้ได้รับการอนุมัติจาก Arizona Board of Private Postsecondary Education ผู้ที่ทำการศึกษาจะสามารถเข้ารับการสอบโดย Arizona State Board of Examiners for Homeopathic and Integrated Medicine เพื่อที่จะได้รับใบอนุญาตเป็นแพทย์ด้านโอมีโอพาธี นอกจากนี้ยังเปิดหลักสูตรการศึกษาทางไกล (Homeopathic Distance Learning Program) สำหรับ Homeopathic Practitioner ใช้เวลาเรียน 40 – 50 ชั่วโมง เปิดสำหรับผู้สนใจทุกคน และเนื้อหาของหลักสูตรบรรจุอยู่ใน CD หลักสูตรนี้สอนสาระสำคัญของโอมีโอพาธีแบบดั้งเดิม (classical homeopathy) และช่วยเตรียมแพทย์เพื่อสอบขอใบอนุญาตกับ Arizona Homeopathic Licensing Board หลักสูตรนี้ได้รับการอนุมัติจาก Arizona Board of Private Postsecondary Education

(Los Angeles School of Homeopathy:LASH)²²

Los Angeles

Institute of Classical Homeopathy (ICH)

● เอกสารอ้างอิง ●

1. **The Legal Situation with Regard to the Practice of Homeopathy in Europe, revised report.** Legal Status of Traditional Medicine and Complementary/ Alternative Medicine: A Worldwide Review, World Health Organization [online]. 2001. Available from: http://www.altmedor.com/image/_users/44554/ftp/my_files/new%20fils/11_legal_report_rev_2002.pdf [2011 December 15].
2. Norges offentlige utredninger. **Alternativ medicine Official report published by the Norwegian Department of Health [Online].** Available from: <http://odin.dep.no/hd/norsk/publ/utredninger/NOU/030005-020019/index-ved005-b-n-a.html> Ot.prp. nr. 27 (2002-2003). Om lov om alternativ behandling av sykdom mv [2011,January 15].
3. Homeopathic medicinal products. **Commission report to the European parliament and the Council on the application of Directives 92/73 and 92/74.** [Online]. Available from : <http://www.echamp.eu/regulation/homeopathic-medicinal-products.html> [2011,January 15].
4. Steinsbekk A, and FØnnebØ V. **Users of homeopaths in Norway in 1998, compared to previous users and GP patients [Online].** 2003. [cited Homeopathy 2003 92, 3-10]. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12587989> [2011,January 14].
5. Viksveen P, and Steinsbekk A. **Changes in patients visiting a homeopathic clinic in Norway from 1994 to 2004.** 2005 [Online] .2005. [cited Homeopathy 94, 222-228]. Available from : <http://www.sciencedirect.com> [2010,December 7].
6. Menniti-Ippolito, F., et al. **Use of unconventional medicine in children in Italy.** Eur J Clin Pharmacol 2002 Apr;58(1):61-4. [Online]. Available from : <http://www.springerlink.com/content/c3b4wbgyhrlvwmm1/> [2010,December 6].

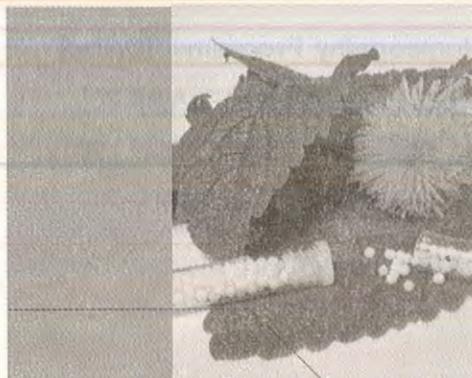
7. Mathie, R. **The research evidence base for homeopathy: a fresh assessment of the Literature [Online]** [cited . Homeopathy 92: 2003, 84-91] Available from: <http://www.sciencedirect.com> [2010,December 7].
8. Reilly D, et al. **Is evidence for homoeopathy reproducible? [Online]** Lancet. 1994;344:1601-1606. Available from: <http://linkinghub.elsevier.com/retrieve/pii/S0140673694904073> [2010,December 7].
9. Ullman D. **Controlled Clinical Trials Evaluating the Homeopathic Treatment of People With Human Immunodeficiency Virus or Acquired Immune Deficiency Syndrome.** The Journal of Alternative and Complementary Medicine. Volume 9, Number 1, 2003, pp. 133- 141. [Online]. 2004. Available from : <http://www.liebertonline.com/doi/abs/10.1089/107555303321223008> [2010, December 7].
10. **Report on NHS practice-based homoeopathy project.** Analysis of effectiveness and cost of homoeopathic treatment within a GP practice at St. Margaret's Surgery, Bradford on Avon, Wilts. Elizabeth A Christie, Andrew T Ward ISBN 1 901262 006. Available from: <http://www..nationalcenterforhomeopathy.org/content/analysis-of-effectiveness-and-cost-of-homoeopathic-treatment-within-a-gp-practice-at-st-marg> [2010,December 7].
11. **Report on a Homoeopathy Project in an NHS Practice.** Covering 18 month period from February 1993 to August 1994. Elizabeth A Christie, Andrew T Ward,. Reprinted February 1997 Available from : <http://hpathy.com/homeopathy-scientific-research/an-overview-of-positive-homeopathy-research-and-surveys/> [2010,Dec 7].
12. **Homoeopathy within the NHS. Evaluation of homoeopathic treatment of common mental health problems. 1995 - 1997.** Alistair Dempster,. Rydings Hall Surgery, Brighouse, West Yorkshire. ISBN No 1901262014 . Available from : <http://hpathy.com/homeopathy-scientific-research/an-overview-of-positive-homeopathy-research-and-surveys/> [2010,December 7].

13. Sevar, R. Audit of outcome in 829 consecutive patients treated with homeopathic medicine. British Homeopathic Journal Vol 89 No.4. Oct 2000. Available from : <http://altcancerweb.com/homeopathy/outcome-829-homeopathy-uk.pdf> [2010,December 7].
14. GÜTHLIN C, Lange O and Walach H. Measuring. The effects of acupuncture and homoeopathy in general practice: An uncontrolled prospective documentation approach. BMC Public Health. [Online] .2004. 4:6. Available from : <http://www.biomedcentral.com/1471-2458/4/6/> [2010,December 7].
15. BornhÖft et al. Effectiveness, Safety and Cost-Effectiveness of Homeopathy in General Practice Summarized HealthTechnology Assessment. Forsch Komplementärmed [Online]. 2006. 13(suppl 2) :19-29. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16883077> [2010,December 12].
16. Frass, M, et al. Adjunctive homeopathic treatment in patients with severe sepsis: A randomized, double-blind, placebo-controlled trial in an intensive care unit, Homeopathy 94 (2), pp. 75-80. Available from : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1475491605000263> [2010,December 7].
17. Liga medicorum Homeopathica Internationalis . Letter from the LMHI president World Homeopathy 1998. (Mimeographed).
18. An ECCH report. The Legal Situation for the Practice of Homeopathy in Europe. [Online] 2009. Available from: <http://www.similima.com/ECCH2009.pdf> [2011, Jan 20].
19. Rowe T. Homeopathic Legal and Regulatory Practice in the United states. [online] 2012. Available from: <http://hpathy.com/past-present/homeopathic-legal-and-regulatory-practice-in-the-unite> [2012, Feb 23].
20. การแพทย์ทางเลือก, สำนัก. รายงานการศึกษาดูงานการแพทย์โภภารกษา. เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการทำงานเพื่อเตรียมกรอบการพัฒนาศาสตร์การแพทย์โภภารกษา ครั้งที่ 4. สำนักการแพทย์ทางเลือก, 2547. (อั้ดสำเนา)

21. American Medical College of Homeopathy. **Homeopathy Programs**. [Online] 2012. Available from: <http://www.amcofh.org/Programs> [2012, April 20].

22. **Homeopathy Training Courses and Schools-Directory**. USA. [Online] 2012. Available from: <http://abchomeopathy.com/l.php/8> [2012, April 20].

บทที่

5

ผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานของกองนโยบายและแผนไทยและการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก โดยสำนักการแพทย์ทางเลือกได้ดำเนินงานด้านการศึกษาและประเมินองค์ความรู้ศาสตร์โอมิโอพารอชีย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา ซึ่งกระบวนการในการดำเนินงานนั้นมีการทำงานในระบบเครือข่ายหลายหน่วยงานร่วมกัน โดยมีรูปแบบการทำงานที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบการศึกษาดูงานต่างประเทศ รูปแบบการออกพื้นที่เก็บข้อมูล รูปแบบการให้บริการ รูปแบบการวิจัย การประชุมสัมมนาวิชาการ เป็นต้น ปัจจุบัน การแพทย์โอมิโอพารอชีย์ได้รับความนิยมจากประชาชนในการนำมาใช้เพื่อการดูแลบำบัด-รักษา สุขภาพมากขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อีกทั้งมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เปิดขึ้นโดยมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ทำให้ศาสตร์การแพทย์ทางเลือกนี้ได้รับความสนใจจากวิชาชีพสุขภาพมากขึ้น ทั้งนี้ หลังจากมีผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรการแพทย์โอมิโอพารอชีย์ และนำไปใช้ในการบำบัดความเจ็บป่วย พบร่วงได้ผลเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง และมีแนวโน้มว่าการแพทย์ทางเลือกนี้ จะเป็นที่นิยมมากขึ้น โดยผลงานต่าง ๆ ของศาสตร์การแพทย์โอมิโอพารอชีย์ที่ได้ดำเนินการ และมีการพัฒนาตามลำดับขั้น ดังนี้

พ.ศ. 2546 ได้ทำการศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมิโอพารอชีย์ โดยจัดการประชุมสัมมนา เชิงปฏิบัติการขึ้นเพื่อประเมินสถานการณ์ และกำหนดกรอบการดำเนินงานศาสตร์โอมิโอพารอชีย์ ณ โรงแรมมารวยการเดนท์ มีจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 46 คน โดยมีการกำหนดกรอบการดำเนินงานที่สำคัญ คือ การพัฒนาองค์ความรู้การแพทย์โอมิโอพารอชีย์ การประสานเครือข่าย การจัดการเรียนการสอน ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะกรรมการจัดทำแผน

พัฒนาศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธีย์ในประเทศไทยและมีการประชุมปรึกษาหารือ จึงนิยมติดให้เริ่มดำเนินการด้านการอบรมบุคลากรทางการแพทย์เพื่อศึกษาเชิงลึกและให้มีความรู้/ความสามารถในการนำองค์ความรู้ไปปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ได้มีการจัดสัมมนาวิชาการเรื่องการบำบัดแบบโอมีโอบาธีย์ เพื่อให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ คณะทำงาน และผู้สนใจของศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธีย์เบื้องต้น ณ อาคารแปดเหลี่ยม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีผู้เข้าร่วมประชุม 62 คน ประกอบกับศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาธีย์เป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกที่ใหม่สำหรับคนไทย ซึ่งมีจำนวนของผู้ที่มีความรู้เฉพาะทางในศาสตร์นี้ไม่นัก รวมทั้งจะมีการจัดอบรมหลักสูตรการแพทย์โอมีโอบาธีย์ขึ้นในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นที่ควรมีการไปศึกษาดูงาน และขอความร่วมมือจากองค์กรต่างประเทศ

ทั้งนี้จึงได้มีคณะกรรมการของกรมฯ ได้ไปศึกษาดูงานเรื่องการแพทย์โอมีโอบาธีย์ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และอังกฤษ โดยใช้ทุนขององค์กรอนามัยโลกและโรงพยาบาลสรรพลิทธิประส่งค์ ซึ่งการไปดูงานครั้งนี้ทำให้เห็นรูปแบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยในแต่ละแห่ง เช่น ที่ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ มีมหาวิทยาลัยชื่อ SHI Homeopathy College ที่ตั้งอยู่ในเมืองซูก (Zug) ทำการเปิดการเรียนการสอนโอมีโอบาธีย์โดยเฉพาะ จัดการเรียนการสอน 2 ระบบ คือ หลักสูตร Diploma 4 ปี สำหรับผู้สนใจทั่วไป และหลักสูตร Post-graduated 2 ปี สำหรับแพทย์แผนปัจจุบัน ส่วนประเทศอังกฤษมีมหาวิทยาลัยชื่อ Allen college of Homeopathy ตั้งที่เมือง เอสเซ็ก (Assex) โดยมีรูปแบบการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรระยะยาว หลักสูตรระยะยาวมี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรนักเวลา 4 ปี สำหรับบุคคลทั่วไป และหลักสูตร Post graduated สำหรับแพทย์แผนปัจจุบัน ซึ่งหลังจากจบหลักสูตรแล้วสามารถเป็นแพทย์ทางด้านโอมีโอบาธีย์ได้ ส่วนหลักสูตรระยะสั้น มี 2 หลักสูตร คือ Acute Prescribing and Scope of Mother Tincture ใช้เวลาเรียน 7 วัน และหลักสูตร A Clinical Discussion Program in Homeopathy ใช้เวลา 1 เดือน จัดที่เมืองกลับปีกาดา ประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดมานานกว่า 10 ปี

นอกจากนี้ในประเทศอังกฤษยังมี Royal London Homeopathy Hospital ซึ่งเป็นสถาบันโอมีโอบาธีย์ของรัฐบาล ที่เป็นทั้งโรงพยาบาลและเป็นสถานที่ในการจัดอบรม ซึ่งผู้ป่วยมีลิธิได้รับการบริการด้านการบำบัดแบบโอมีโอบาธีย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เนื่องจากโรงพยาบาลอยู่ภายใต้ระบบบริการสุขภาพแห่งชาติ ผู้ป่วยสามารถรับบริการฟรี นอกจากการไปดูงานในมหาวิทยาลัยของโอมีโอบาธีย์แล้ว ยังได้ศึกษาถึงการผลิตยา โอมีโอบาธีย์ และเยี่ยมชมโรงงานผลิตยาโอมีโอบาธีย์

พารีย์ 2 แห่ง คือ OMIDA, Schwabe group company ที่เมืองชูก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยโรงงานนี้เป็นโรงงานในเครือของ Schwabe (เป็นบริษัทผลิตภัณฑ์สมุนไพรธรรมชาติและโอมีโอพาธีย์อันดับหนึ่งของโลก โดยมีบริษัทแม่อยู่ที่ประเทศเยอรมนี) และโรงงาน Homeopathie Dolisos Laboratories ที่เมือง Montrichard ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่อันดับ 2 ของประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตยา ทั้ง 2 โรงงานได้รับมาตรฐาน GMP สำหรับการจ่ายยาในร้านขายยาที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์และฝรั่งเศสเหมือนกัน คือ ยาโอมีโอพาธีย์ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อได้เอง (OTC) และยาโอมีโอพาธีย์ที่ต้องมีใบสั่งจากแพทย์โอมีโอพาธีย์ (Prescription Drug)

หลังจากการศึกษาดูงานในครั้งนี้ได้ข้อสรุป คือ การนำหลักสูตรโอมีโอพาธีย์จากสถาบันโอมีโอพาธีย์ต่างประเทศมาพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาในประเทศไทยนั้น น่าจะเป็นหลักสูตรของสถาบัน SHI Homeopathy College ที่ตั้งอยู่ในเมือง ชูก (Zug) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ทั้งนี้ควรมีการส่งบุคลากรของกรมฯ ไปอบรมเพิ่มเติมประสบการณ์ด้านโอมีโอพาธีย์ร่วมด้วย ในปีเดียวกันนั้นกรมฯ ได้ส่งบุคลากรของสำนักการแพทย์ทางเลือก 1 ท่าน ศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรี 1 ปี ด้านการแพทย์โอมีโอพาธีย์ สาขาเอกปรัชญา จาก National Institute of Homeopathy ประเทศอินเดีย ซึ่งก่อนที่จะมีบุคลากรไปศึกษาต่อด้านโอมีโอพาธีย์นั้น กรมฯ ได้มีการศึกษาวิจัยนำร่อง เรื่อง สมุนไพรไทยภายใต้รูปแบบยาโอมีโอพาธีย์ ร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า มีสมุนไพรไทยที่สามารถผลิตเป็นยาโอมีโอพาธีย์ได้ถึง 71 ชนิด เช่น ฤดูหนาว อีหรุด พญาเมืองเหล็ก และลงใจ เป็นต้น และพร้อมกันนั้นได้จัดพิมพ์หนังสือวิชาการเรื่อง “สมุนไพรไทย 5 ชนิดที่นำไปใช้บ่อยทางโอมีโอพาธีย์” และ “ไข่ความลับการนำบัตรแบบโอมีโอพาธีย์” จำนวนอย่างละ 1,000 เล่ม เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโอมีโอพาธีย์เมื่อต้น

ต่อมาในพ.ศ. 2548 ได้จัดทำร่างหลักสูตรประกาศนียบัตรการแพทย์ทางเลือกสาขาโอมีโอพาธีย์ โดยร่วมกับคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และ University College London Hospital ประเทศอังกฤษ ในการจัดเตรียมทำหลักสูตรนี้ได้มีการสำรวจความคิดเห็นต่อหลักสูตรการแพทย์โอมีโอพาธีย์ก่อนมีการเปิดหลักสูตรหลังจากได้ข้อมูลสำหรับการจัดการเรียนการสอนแล้ว กรมฯ ได้จัดทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดำเนินการโดยสำนักการแพทย์ทางเลือกกับ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จัดทำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตด้านการแพทย์ทางเลือก สาขาโอมีโอพาธีย์ (ผ่านการรับรองตาม

มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2552) ซึ่งผู้ที่จะเข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรฯ นี้ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรโภภารีย์เบื้องต้นสำหรับการดูแลสุขภาพตนเอง (Module 0) แล้ว โดยเริ่มจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2550 มีผู้เข้าประชุม จำนวน 168 คน ซึ่งเป็นบุคลากรทางการสาธารณสุขและบุคคลทั่วไป และในขณะนั้นได้มีการศึกษาวิจัยแบบย้อนหลัง เรื่อง ผลของการใช้ *Eupatorium perfoliatum* ต่อการควบคุมไข้เลือดออกในระดับชุมชนควบคู่ไปด้วยเพื่อทราบถึงประสิทธิผลของยาโภภารีย์ ผลการศึกษาพบว่า ยาโภภารีย์ ชื่อ *Eupatorium Perfoliatum* อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการควบคุมไข้เลือดออก และได้จัดพิมพ์เป็นแผ่นพับเผยแพร่จำนวน 2000 แผ่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตด้านการแพทย์ทางเลือก สาขา โอมิโอพาธีย์ ร่วมกับคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีวิทยากรชาวต่างชาติจาก Ecole Belge Homeopathy (EBH) ประเทศเบลเยียม เป็นผู้สอนมีผู้สมัครเข้ารับการศึกษาเป็นนักเรียนรุ่น 1 จำนวน 60 คน แต่เมื่อจบหลักสูตร (พ.ศ. 2553) มีผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งสิ้น 37 คน และในปี พ.ศ. 2553 เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตด้านการแพทย์ทางเลือก สาขาโอมิโอพาธีย์โดยร่วมกับคุณย์การแพทย์ภาณุ詹ภาคย์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นรุ่นที่ 2 มีผู้เข้ารับการอบรม 38 คน นอกจากนี้สำนักการแพทย์ทางเลือกมีการจัดประชุมวิชาการหลักสูตรโอมิโอพาธีย์ เป็นต้นสำหรับการดูแลสุขภาพคนเอเชีย (ครั้งที่ 2) มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 80 คน ทั้งนี้ได้จัดพิมพ์แผ่นพับแนะนำการบำบัดแบบโอมิโอพาธีย์ และหนังสือสมุนไพรไทยภายใต้รูปแบบยาโอมิโอพาธีย์ จำนวน 2,000 เล่ม เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้น ซึ่งในปีต่อมา (พ.ศ. 2552) การแพทย์โอมิโอพาธีย์เริ่มมีคนสนใจมากขึ้นทั้งที่เป็นบุคลากรทางด้านสาธารณสุขและประชาชนทั่วไป จึงมีการจัดอบรมทางวิชาการขึ้นอีก ซึ่งเป็นผลให้มีการจัดประชุมทางวิชาการโอมิโอพาธีย์: ทางเลือกรักษารोครักษ์อย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมเฉลี่ยประมาณ 125 คน (พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2554) และมีการจัดพิมพ์หนังสือวิชาการ เรื่อง “โอมิโอพาธีย์ 15 ตำรับพื้นฐานเพื่อการดูแลครอบครัวและตนเอง” ใช้ประกอบการอบรมเพื่อให้ความเข้าใจในศาสตร์การแพทย์โอมิโอพาธีย์เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ยังมีการจัดทำผลิตภัณฑ์โอมิโอพาร์มีชื่อ Calendula Gel เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับ
แจกในงานมหกรรมสมุนไพรแห่งชาติ ครั้งที่ 5 และครั้งที่ 6 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม
อิมแพค เมืองทองธานี (พ.ศ. 2552 พ.ศ. 2553) ซึ่งมีการสำรวจหลังการนำไปใช้ พบว่า ยามีผล
ทำให้แพลง หายเร็ว โดยเฉพาะในแพลสด มีความพึงพอใจต่อการใช้มาก ด้วยความที่มีการนำ

ศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาธีไปใช้เพื่อการบำบัดและดูแลสุขภาพ รวมทั้งมีประชาชนและหน่วยงานเอกชนให้ความสนใจในศาสตร์การแพทย์นี้มากขึ้น สำนักการแพทย์ทางเลือกซึ่งมีพันธกิจหนึ่งคือ การคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านการแพทย์ทางเลือก รวมถึงศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาธีนี้ด้วย จึงได้ดำเนินการจัดทำแนวทางมาตรฐานเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค จัดทำเรื่องการขึ้นทะเบียนยาโอมีโอพาธีขึ้นในปี พ.ศ. 2553 โดยมีการจัดชื่อเกล็ดตำรับโอมีโอพาธี (Homeopathy Pharmacopoeia) จากประเทศอินเดีย Volume 1-9 เพื่อประกอบในการใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงทางวิชาการ และมีการจัดจ้างแปลงภาษาไทยกับโอมีโอพาธี ของประเทศไทยและประเทศเยอรมัน เพื่อดำเนินการจัดทำเป็นร่างกฎหมายโอมีโอพาธีสำหรับประเทศไทยต่อไป

และด้วยกระแสของความนิยมการใช้การแพทย์โอมีโอพาธี ที่เชื่อว่ามีความปลอดภัย ไม่มีผลข้างเคียงและมีราคาถูก เป็นผลให้รูปแบบการแพทย์นี้มีความนิยมอย่างกว้างขวางขึ้น ประกอบกับมีแพทย์ที่สำเร็จหลักสูตรการแพทย์โอมีโอพาธีได้นำไปใช้บำบัดรักษาผู้ป่วยและได้ผลเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง จึงเป็นที่สนใจของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (พ.ศ. 2554) โดยได้ไปตรวจเยี่ยมการดำเนินงานด้านการแพทย์โอมีโอพาธี ณ โรงพยาบาลสำโรงทันจังหวัดสุรินทร์ และได้มอบนโยบายที่จะผลักดันการแพทย์โอมีโอพาธีให้มีกฎหมายรองรับและเข้าสู่ระบบประกันสุขภาพ โดยเตรียมนำเสนอต่อกองคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ และคณะกรรมการยา ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

นอกจากการดำเนินการด้านนโยบายของการแพทย์โอมีโอพาธีในสำนักการแพทย์ทางเลือกด้วยแล้ว ยังได้นำการแพทย์รูปแบบนี้ไปให้บริการกับประชาชนในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหามหาภัย กทม. ในช่วงเดือนตุลาคม - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 โดยการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ไปช่วยเหลือผู้ประสบภัย กทม. 7 ครั้ง ได้แก่ ศูนย์พักพิงผู้ประสบภัยน้ำท่วมตอนเมือง กรุงเทพมหานคร ศูนย์พักพิงผู้ประสบภัยน้ำท่วมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหานคร ชุมชนวัดมะพร้าวเตี้ย ซอย จรัสนิพงษ์ 13 โรงพยาบาลบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ตำบลทวีวัฒนา อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ชุมชนเคหะชุมชนนนทบุรี 1 ส่วนที่ 1 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ชุมชนนี้มีภูมิทัศน์ลักษณะเป็นชุมชนชาวมุสลิม จังหวัดนนทบุรี วัดเจดีย์หอย ตำบลบ่อเงิน อำเภอลาดหุ่มแก้ว จังหวัดปทุมธานี โดยให้การรักษาประชาชนส่วนใหญ่ที่มีปัญหาสุขภาพและเจ็บป่วยด้วยโรคน้ำกัดเห้า ถูกสัตว์มีพิษกัดต่อย อุจจาระร่วง หวัดเครียดจนนอนไม่หลับ วิตกกังวล ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ และโรคประจำตัวที่กำเริบและไม่สามารถไปพนบหม้อได้ เช่น ความดันโลหิตสูง หอบหืด เป็นต้น

ออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่โดยใช้ยาโอมีโօพารีช่วยเหลือผู้ประสบภัยทั่วไป

การนำยาโอมีโօพารีไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดรักษาผู้ป่วยในประเทศไทย

จากหลักฐานข้อมูลถึงการนำยาโอมีโօพารีไปใช้ในการบำบัดรักษาสุขภาพนั้น มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ที่เป็นตัวอย่างกรณีศึกษาที่ได้มาจากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรการแพทย์โอมีโօพารี จำนวน 37 คน เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2553 โดยนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการบำบัดรักษาผู้ป่วย ซึ่งได้ผลเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง ตัวอย่างของส่วนราชการ เช่น โรงพยาบาลสำโรงทาม จังหวัดสุรินทร์ ได้นำการรักษาแบบยาโอมีโօพารีไปรักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคต่าง ๆ เช่น โรคสมาริสันในเด็ก โรคภูมิแพ้ โรคหอบหืด เดินไม่ได้-พูดไม่ได้ ไม่ทราบสาเหตุ อาการใจสั่นเรื่องรังสฤษด เริม โรคผิวหนัง โรคกระเพาะ และโรคไทรอยด์ (Hypo thyroid) เป็นต้น โดยตั้งแต่เริ่มเปิดคลินิกมีผู้ป่วยมารับการรักษา จำนวน 80 คน การรักษาได้ผลเป็นที่น่าพอใจ โรงพยาบาลแม่ลาก จังหวัดเชียงราย นำการแพทย์โอมีโօพารีไปใช้ในการรักษาตั้งแต่ พ.ศ 2553 มีจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาทั้งสิ้น 17 คน แบ่งเป็นผู้ป่วยที่มีอาการปวดฟัน 2 คน เจ็บคอ ไอ 1 คน ปวด

ประจำเดือน 1 คน อาหารเป็นพิษ 1 คน อุบัติเหตุแพลงเปิด 3 คน ปวดกล้ามเนื้อ 7 คน และหกล้ม/ข้อแพลง 2 คน ซึ่งผลตอบรับเป็นที่น่าพอใจเช่นกัน แต่เนื่องจากเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือก รูปแบบใหม่จึงประสบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ขาดทักษะในการซักประวัติ ขาดทักษะการเลือกยา ขาดทักษะการจ่ายยา และสถานที่ไม่ได้แยกคลินิกออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน ทั้งนี้ บุคลากรที่มีหน้าที่ซักประวัติและจ่ายยาซึ่งมีพื้นความรู้ในด้านโอมิโภราธีไม่มากนัก ซึ่งต้องมีการอบรมความรู้เพิ่มเติม

นอกจากนี้ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2553 โรงพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี เป็นอีกโรงพยาบาลหนึ่งที่มีการนำการแพทย์โอมิโภราธีไปใช้ในการบำบัดโรคและประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน โดยไม่เพียงแต่ใช้การแพทย์โอมิโภราธีไปบำบัดในผู้ป่วยเท่านั้น ยังมีการนำศาสตร์การแพทย์รูปแบบนี้ไปบำบัดกับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลที่ส่งผลให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นด้วย ตัวอย่าง กิจกรรมในการนำโอมิโภราธีไปประยุกต์ใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น กิจกรรม Mini Lecture โอมิโภราธีสำหรับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ครั้งที่ 1 มีผู้ฟัง 25 คน ครั้งที่ 2 มีผู้ฟัง 50 คน รวมถึงการทำการศึกษาในรูปแบบ Mini Research เรื่อง “การเสริมสร้างสุขภาพด้วยยาโอมิโภราธี” หลังการศึกษา 1 เดือน พบว่า ยาโอมิโภราธีมีประสิทธิภาพทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ 33.33 ทำให้สุขภาพกายดีขึ้น ร้อยละ 80 ทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น ร้อยละ 80 ทำให้สุขภาวะ-จิตวิญญาณดีขึ้น ร้อยละ 80 และสุขภาพทางสังคมดีขึ้น ร้อยละ 53.33 ทั้งนี้ยังเปิดคลินิกโอมิโภราธีสำหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรังทุกป่วยวันพุธ ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 มีผู้ป่วย ประมาณ 50 คน ซึ่งให้ผลการตอบรับในการให้บริการเป็นที่น่าพอใจเช่นกัน

นอกจากนี้โรงพยาบาลสมเด็จพระบูรพาจารย์ จังหวัดน่าน ได้นำการแพทย์โอมิโภราธีไปใช้ในการรักษาโรคผู้ป่วยที่เป็นโรคเรื้อรัง เช่น โรคภูมิแพ้ โรคลมชัก โรคทางจิตเวช และโรคเอียงพลัน เช่น โรคหวัด อุจาระร่วง อุบัติเหตุ เป็นต้น เช่นเดียวกับที่โรงพยาบาลดอนตุม จังหวัดนครปฐม นำการแพทย์โอมิโภราธีไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยประมาณ 1,000 คน โดยใช้ในโรคข้อเข่าเสื่อม โรคไข้เลือดออก โรคไข้หวัด ไมเกรน โรคทางด้านจิตใจ เช่น ความกลัวไม่ทราบสาเหตุ อยากช่าตัวตาย หรือแม้กระทั่งโรคเอดส์ ซึ่งแม้ว่าจะไม่ทำให้ผู้ป่วยลดสีหายจากโรคแต่ทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น โรงพยาบาลสรีพรพิทีประงค์ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่มีชื่อเสียงด้านการแพทย์ทางเลือก ได้นำการแพทย์โอมิโภราธีไปใช้ในการบำบัดผู้ป่วยด้วยเช่นกัน เช่น ในผู้ป่วยที่มีแพลกตหับ ใช้ยาโอมิโภราธีชื่อ Calendula ทาที่แพล ทำให้แพล แห้งเร็ว และลดการตาายของเนื้อเยื่อ และยังนำยาโอมิโภราธีชนิดอื่น ๆ ไปใช้ในคนไข้โรคกระดูกและข้อ โรคเอียงพลัน เช่น ไข้หวัด ห้องเสีย เป็นต้น

นอกจากนี้ยังนำการแพทย์โอมีโอบาอีบไปใช้ในการบำบัดอาการในผู้ป่วยทันตกรรมได้ด้วย เช่น ที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี ได้นำโอมีโอบาอีบไปใช้ในผู้ป่วยมีแผลในช่องปาก ผู้ป่วยถอนฟัน เป็นต้น ซึ่งให้ผลในการลดความเจ็บปวดกับผู้ป่วยและทำให้เกิดความพึงพอใจ ส่วนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอาจารย์แพทย์ที่มีความรู้ในด้านโอมีโอบาอีบได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการบำบัดและเป็นกรณีศึกษาแก่นักเรียนแพทย์ เช่น ที่แผนกจุฬาฯ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้นำโอมีโอบาอีบไปใช้ในผู้ป่วยโรคผิวหนังชนิดเรื้อรัง เช่น โรคสะเก็ดเงิน โรคภูมิแพ้ชนิดรุนแรงที่เป็นทั่วตัว รวมถึงโรคทั่วไปที่ผู้ป่วยล้มครั้งในการรักษาแบบโอมีโอบาอีบ คือ โรคไข้หวัด ปวดข้อ และกล้ามเนื้อ เป็นต้น เช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน ได้นำการแพทย์โอมีโอบาอีบไปใช้ในการบำบัดรักษาผู้ป่วยโรคข้อเข่าเลื่อน โรคภูมิแพ้ อาการนอนไม่หลับ โรคเครียด โรคทางด้านจิตใจ และโรคไข้หวัดที่มีอาการคล้ายไข้หวัดงrippe เป็นต้น ส่วนในภาคเอกชน ได้นำศาสตร์การแพทย์โอมีโอบาอีบไปใช้ในการรักษาเกี่ยวกับเรื่องความงามและโรคเรื้อรังต่าง ๆ ด้วย เช่น โรคมะเร็ง อาการภูมิแพ้ทางเดินหายใจ และภูมิแพ้ที่ผิวหนัง ลิว ฝ้า โรคสมาริสันในเด็ก โรคกลัวความอ้วน (Bulimia Anorexia) โรคข้อเลื่อม ไตวาย เบาหวาน ความดันโลหิตสูง สะเก็ดเงิน อาการปวดประจำเดือนเรื้อรัง โรคทางจิตเวช ถูกงูและแมงมุมมีพิษกัด เป็นต้น

การศึกษาวิจัยโอมีโอบาอีบในประเทศไทย^๑

เป็นเวลาประมาณ 10 กว่าปีแล้ว ที่ประเทศไทยได้มีการพัฒนาการแพทย์โอมีโอบาอีบหั้งด้านองค์ความรู้ การนำไปใช้ในทางปฏิบัติเพื่อการบำบัดรักษาผู้ป่วยรวมถึงการศึกษาวิจัย ซึ่งในต่างประเทศทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นที่ประเทศเยอรมนีซึ่งเป็นต้นกำเนิด และประเทศใกล้เคียงในแถบยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย รวมถึงเอเชียโดยเฉพาะอินเดีย ต่างมีการพัฒนาองค์ความรู้และได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากการศึกษาทางด้านการแพทย์โอมีโอบาอีบเหล่านี้ อันเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ ที่ยอมรับได้ว่าการแพทย์รูปแบบนี้มีความน่าเชื่อถือ ที่ให้ผลเป็นที่ยอมรับแก่ผู้ใช้บริการ สำหรับประเทศไทยถือได้ว่าการแพทย์สาขาานี้เป็นการแพทย์รูปแบบใหม่ที่เริ่มเป็นที่รู้จักและมีการนำมาใช้เพื่อการบำบัดและดูแลสุขภาพมากขึ้น แม้ว่าการศึกษาวิจัยในบริบทที่เป็นของประเทศไทยยังเป็นข้อมูลและองค์ความรู้ในการแพทย์สาขาานี้ยังมีจำนวนน้อย แต่พอที่จะเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าสามารถนำไปใช้ในการบำบัดรักษาอาการหรือโรคบางชนิดที่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง ซึ่งมีตัวอย่างกรณีศึกษาและการวิจัยการแพทย์โอมีโอบาอีบ ที่นำไปใช้ในผู้ป่วยโรคเรื้อรังและโรคเฉียบพลันต่าง ๆ ดังนี้

การศึกษาผลของโอมีโอพาธีย์ในการรักษาฝ้าในคนไทย (Efficacy of Classical Homeopathy in Melasma) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองแบบสุ่มมิกลุ่มควบคุมแบบปกปิด 2 ทาง (Randomize placebo double-blind clinical trial) ใช้กลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครที่เป็นฝ้า อายุ 35 - 60 ปี โดยมีการเปรียบเทียบ MASI score ก่อนการรักษาและหลังการรักษาในสัปดาห์ที่ 4, 8 และ 12 โดยใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านผิวหนัง 3 คน ซึ่งไม่เคยพบอาสาสมัครมาก่อนเป็นผู้อ่านผล MASI score จากภาพถ่ายในแต่ละครั้งที่อาสาสมัครมาติดตามผลการรักษาผลการวิจัย พบว่า อาสาสมัคร จำนวน 13 คน โดยเป็นกลุ่มที่ได้รับยาโอมีโอพาธีย์ จำนวน 8 คน และได้รับยาหลอกจำนวน 5 คน เมื่อเปรียบเทียบก่อนการรักษา กลุ่มที่ได้รับยาโอมีโอพาธีย์ มี MASI score ลดลงตั้งแต่สัปดาห์ที่ 4 แต่ผลมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในสัปดาห์ที่ 8 และสัปดาห์ที่ 12 นอกจากนี้ อาสาสมัครพบว่าตนเองมีพฤติกรรมทางด้านจิตใจที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน

การวิจัยนี้สรุปได้ว่า โอมีโอพาธีย์มีผลทำให้ MASI score ในอาสาสมัครที่เป็นฝ้าลดลงตั้งแต่สัปดาห์ที่ 4 และลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในสัปดาห์ที่ 8 และสัปดาห์ที่ 12 แต่การวิจัยนี้มีข้อจำกัดที่จำนวนอาสาสมัครน้อย จึงควรมีจำนวนอาสาสมัครเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนการวิจัยนี้

นอกจากนี้ ในหน่วยงานทันตกรรมยังมีการศึกษาถึงยาโอมีโอพาธีย์ เรื่อง การใช้โอมีโอพาธีย์รักษาแผลร้อนในในปาก (Homeopathic Treatment of Recurrent Aphthous Ulcer) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียวเปรียบเทียบก่อนและหลังทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้โอมีโอพาธีย์ในการรักษาแผลร้อนในในปาก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่มีแผลในช่องปาก จำนวน 22 คน ได้รับยาโอมีโอพาธีย์ที่เลือกตามลักษณะเฉพาะบุคคล โดยใช้ยาในรูปแบบน้ำ ประเมินประสิทธิผลของการรักษาจากการเปลี่ยนแปลงระดับความเจ็บก่อนให้ยาและหลังให้ยาภายใน 24 ชั่วโมง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ป่วย 18 ราย (ร้อยละ 81.82) มีระดับความเจ็บลดลงภายใน 24 ชั่วโมง ผู้ป่วย 3 ราย (ร้อยละ 13.64) มีระดับความเจ็บลดลงหลังการให้ยาต่อรับที่ 2 ผู้ป่วย 1 ราย (ร้อยละ 4.54) ขอตัดการรักษา ตารับยาที่จ่ายบ่อยที่สุด คือ Mercurious solubilis สรุปได้ว่า โอมีโอพาธีย์เป็นการรักษาในรูปแบบของการแพทย์ทางเลือกสำหรับแผลร้อนในในปากที่มีประสิทธิผลและปลอดภัย

เนื่องจากโอมีโอพาธีย์มีความปลอดภัยสูง และในประเทศไทยยังไม่เคยมีการศึกษาในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นเพื่อจะสามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการอ้างถึงความปลอดภัยที่มีหลักฐาน เชิงประจักษ์ จึงได้มีการศึกษาเพื่อประเมินความเสี่ยงในการใช้ยาโอมีโอพาธีย์ในคลินิกสาขิต

ของสมาคมโถมโภพารీย์ประเทศไทย (Risk Assessment of Homeopathy at demonstration clinic of Homoeopathic Association of Thailand) โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบภาคตัดขวาง ศึกษาจากแฟ้มประวัติผู้ป่วยในในคลินิกสาขิตของสมาคมโถมโภพารీย์ประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาในการประเมินความเสี่ยงการใช้ยาโถมโภพารీย์ และเพื่อเป็นฐานข้อมูลของศาสตร์การแพทย์โถมโภพารీย์ในด้านความปลอดภัย โดยศึกษาจากแฟ้มประวัติผู้ป่วย ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2552 - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 จำนวน 185 คน คัดเลือกแบบสุ่มอิสระโดยใช้แบบสอบถาม ประเมินความเสี่ยง ที่ตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญทางศาสตร์โถมโภพารీย์ 3 ท่าน นำเสนอข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ผลการวิจัย พบร่วม ผู้ป่วยที่มารับการรักษาด้วยศาสตร์การแพทย์โถมโภพารీย์ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 และเพศชายจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 อายุที่มารับการรักษามากที่สุด คือ 46 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมา คือ อายุ 30 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 และพบว่าประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิด เป็นร้อยละ 27 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.7 พนักงานเอกสาร คิดเป็นร้อย ละ 13.0 ตามลำดับ และพบว่ามีผู้ป่วยโรคเรื้อรังมารับการรักษามากที่สุด ร้อยละ 77.3 รองลงมา คือ ผู้ป่วยโรคเฉียบพลัน ร้อยละ 14.6 และผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแต่มีอาการเฉียบพลันนำมา ร้อย ละ 8.1 ประเภทความเจ็บป่วยที่พบมากที่สุด คือ โรคระบบผิวหนัง คิดเป็นร้อยละ 19.5 รองลงมา คือ โรคระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ คิดเป็นร้อยละ 16.2 และภาวะทางจิตใจและอารมณ์ คิดเป็น ร้อยละ 15.1 ตามลำดับ ผู้ป่วยส่วนใหญ่มาติดตามการรักษา 1-2 ครั้ง ร้อยละ 45.4 และมารักษา 3-4 ครั้ง ร้อยละ 34.1 ตามลำดับ

ส่วนอาการที่เรียกว่า Aggravation (อาการแยกจากการรักษา) จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ ไม่พบอาการ Aggravation ถึงร้อยละ 76.87 พบรอาการ Homoeopathic Aggravation ร้อยละ 12.64 อาการ Disease Aggravation พบร้อยละ 3.99 และอาการ Medicinal Aggravation ร้อยละ 6.38 ตามลำดับ การประเมินความเสี่ยงตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนใหญ่ไม่พบความเสี่ยง (ระดับ 0) ร้อยละ 76.87 ระดับ 1 (1 Aggravation) ร้อยละ 17.61 ระดับ 2 (2 Aggravations) ร้อยละ 3.88 ระดับ 3 (3 Aggravations) ร้อยละ 1.41 และระดับ 4 (4 Aggravations) ร้อยละ 0.23 ผลการรักษา ส่วนใหญ่ดีขึ้น ร้อยละ 77.6 เมื่อนเดิม ร้อยละ 8.03 และแย่ลง ร้อยละ 14.36 โดย พบร่วมยาโถมโภพารీย์ 5 ชนิดที่ใช้บ่อยในการศึกษาครั้งนี้ คือ Carcinosinum, Sepia, Medor- rhinum, Pulsatilla, Calcarea carbonica ตามลำดับ

การศึกษาครั้งนี้ พบว่า การรักษาโดยใช้ยาโอมิโอลารีนนั้นเกิดความเสี่ยงน้อย และมีความปลอดภัย ถ้าใช้ภายใต้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในการแพทย์โอมิโอลารีน โดยผู้ป่วยสามารถใช้เป็นทางเลือกเสริมในการบำบัดรักษาโรคได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงประสิทธิผลของยาโอมิโอลารีนในการรักษาอาการเจ็บป่วยเฉียบพลัน ณ คลินิกยา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจของกลุ่มอาการ หรือโรคที่ใช้ยาโอมิโอลารีนในตัวรับยา 15 ตำรับ มีการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2552 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 จำนวนผู้ป่วย 162 ราย หลังการศึกษาพบว่า มีผู้ป่วยในช่วงอายุตั้งแต่ 2 ปี ถึง 75 ปี เป็นเพศชาย 67 ราย เพศหญิง 95 ราย กลุ่มอาการที่มีผู้ป่วยมากที่สุด คือ กลุ่มอาการหวัด อันดับรองลงมาตามลำดับ คือ กลุ่มอาการปวดบริเวณศีรษะ กลุ่มอาการปวดข้อต่าง ๆ กลุ่มอาการปวดกล้ามเนื้อ กลุ่มอาการฟกช้ำปวดบวม จากอุบัติเหตุ ตำรับยาที่ใช้มากที่สุดคือ Arnica อันดับรองลงมาตามลำดับ คือ Rhus tox, Aconite, Arsenicum, Bryonia, Gelsemium, Nux vomica ผลการรักษา พบว่า อาการไม่ดีขึ้น หรืออาการแย่ลง 11 ราย (ร้อยละ 6.97) อาการดีขึ้นเล็กน้อย (ดีขึ้น 30-50%) 6 ราย (ร้อยละ 3.7) อาการดีขึ้น ปานกลาง (ดีขึ้น 60-80%) 4 ราย (ร้อยละ 2.46) อาการดีขึ้นมาก (ดีขึ้นมากกว่า 80%) 141 ราย (ร้อยละ 87.03) สรุปผลการศึกษา พบว่า ตำรับยาโอมิโอลารีนสามารถรักษาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นในผู้ป่วยชาวไทยได้ผลดี เนื่องร้อยละ 83 นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย เรื่อง ผลการใช้ Eupatorium perfoliatum ต่อการควบคุมโรคไข้เลือดออกในระดับชุมชน : การศึกษาข้อมูลย้อนหลังของชุมชนศีรษะอโศก และชุมชนโดยรอบ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่า ค่ามรณะฐานของอุบัติการณ์ไข้เลือดออกทั้ง 2 ช่วงเวลา คือ ก่อนและหลังการใช้ยา Eupatorium perfoliatum (EP) พบว่า หมู่ 1 มีอุบัติการณ์ไข้เลือดออกสูงที่สุด รองลงมาคือ หมู่ 15 (ชุมชนศีรษะอโศก) หมู่ 17 และ หมู่ 3 ตามลำดับ ผลจากการประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกทั้งหมด พบว่า หมู่ 3 มีโอกาสในการเกิดไข้เลือดออกน้อยที่สุด และหมู่ 1 มีโอกาสเกิดไข้เลือดออกมากที่สุด อย่างไรก็ตาม แม้ชุมชนทั้ง 5 แห่งนี้ (หมู่ 15 หมู่ 1 หมู่ 3 และหมู่ 17) มีปัจจัยพื้นฐาน ทั้งขนาดหลังคาเรือน ขนาดประชากรในพื้นที่ แนวคิดในการอยู่ร่วมกัน กติกาพื้นฐานภายในชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชน ลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน แต่กลับพบว่าชุมชนหมู่ 3 และหมู่ 15 (ชุมชนศีรษะอโศก) ไม่มีอุบัติการณ์ไข้เลือดออกหลังการใช้ยา EP จากการสำรวจในหมู่ 15 พบว่า ทั้งช่วงก่อนและหลังการรับประทานยา EP นั้นไม่พบว่ามีเหตุปัจจัยใด ๆ ที่แตกต่างกันทั้งการดำเนินชีวิต ความเข้มแข็งของชุมชน อีกทั้งข้อมูลของพื้นที่ระบุว่าสถานะอนามัยมีแนวทางบ้องกันการเกิดลูกน้ำยุ่งลาย และโครงการรณรงค์ที่ปฏิบัติมาโดยตลอดไม่แตกต่างกัน แต่มีการเปลี่ยนแปลงเพียงอย่างเดียวที่เกิดขึ้นเพื่อการควบคุมไข้เลือดออก คือ การให้คนในชุมชนศีรษะอโศกรับประทานยา EP ยิ่งไปกว่า

นั้น จากผลการสำรวจความคิดเห็นของคนในชุมชนคีริยะอโศกต่อการใช้ยา EP จำนวน 118 คน พบว่า คนในชุมชนคีริยะอโศกไม่มีความเชื่อ หรือความคิดเห็นพิเศษในทางบวกต่อยา EP มีเพียงร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสำรวจที่เชื่อว่ายา EP สามารถป้องกันไข้เลือดออกได้

ผลการวิจัยครั้งนี้กล่าวได้ว่า มาตรการป้องกันไข้เลือดออกด้วยการทำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และการมีพฤติกรรมการป้องกันยุงกัดมีความสำคัญต่ออุบัติการณ์การเกิดโรค เช่น ในหมู่ 3 อายุ่โรงกีตามการรับประทานยา EP ขนาด 200 c อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการควบคุมไข้เลือดออก เช่น ในชุมชนคีริยะอโศก ซึ่งความมีการศึกษาวิจัยต่อเนื่องเพื่อค้นหาคำตอบที่ชัดเจนต่อไป

จากการสำรวจนำศาสตร์การแพทย์โภชโนพาธีไปประยุกต์ใช้ในทางคลินิกและนำไปศึกษาวิจัย ในบริบทของประเทศไทย พบว่า การแพทย์รูปแบบนี้มีความเป็นไปได้ที่ควรส่งเสริมให้มีการใช้อย่างกว้างขวาง เพราะเมื่อพิจารณาถึงประสิทธิผลในการรักษาพบว่า มีข้อมูลการศึกษาหลายเรื่องที่เชื่อว่าการแพทย์รูปแบบนี้มีประสิทธิผล และมีความปลอดภัยสูง โดยจากการศึกษาข้อมูลพบว่า ไม่มีรายงานผลการรักษาที่ทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตในการใช้การแพทย์รูปแบบนี้ ดังนั้น มีความเป็นไปได้ที่ควรส่งเสริมให้การแพทย์โภชโนพาธีเป็นทางเลือกหนึ่งในการบำบัดรักษาอาการความเจ็บป่วยของประชาชน

● เอกสารอ้างอิง ●

1. การแพทย์ทางเลือก, สำนัก. ผลงานวิชาการด้านการแพทย์โอมีโอพารีชีย์. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการงานมหกรรมสมุนไพรแห่งชาติ ครั้งที่ 7. สำนักการแพทย์ทางเลือก, 2553. (อัดสำเนา).

บทที่

๖

สรุปและข้อเสนอแนะ:

โอมิโภธีร์เป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบำบัดอาการ ความเจ็บป่วยแบบองค์รวม กล่าวคือ เป็นศาสตร์ในการดูแลสุขภาพที่ครอบคลุมทั้งสภาวะร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ หลักแนวคิดพื้นฐานการบำบัดที่สำคัญ คือ เรื่องของพลังชีวิต (Vital Force) ที่เชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดมีพลังชีวิต และเมื่อร่างกายมีความเจ็บป่วยร่างกายจะรักษาเยียวยาตัวเองได้ อันเป็นกลไกตามธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต (Self mechanism - Natural healing process) และเชื่อว่าบุคคลมีความเป็นปัจเจก (Individualization) ที่ส่งผลต่อการมีสุขภาพดีหรือเกิดความเจ็บป่วย¹ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของศาสตร์การแพทย์รูปแบบนี้ โดยความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากปัจจัย 2 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ เงื่อนไขที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม อากาศ อาหาร น้ำ อาชีพการทำงาน วิถีชีวิต และปัจจัยภายใน ได้แก่ เงื่อนไขที่เป็นของแต่ละบุคคล เช่น ความไวต่อสิ่งเร้าภายนอก ลักษณะส่วนบุคคล กล่าวคือ การที่คนเจ็บป่วยนั้นเกิดจากพลังชีวิตที่บกพร่อง หรือมีความไม่สมดุล หรือถ้ามองว่าพลังชีวิตเป็นคลื่นพลังที่มีความถี่ การที่คลื่นพลังความถี่มีคลื่นที่บิดเบี้ยวไม่สมดุลจึงทำให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้น

การใช้ศาสตร์การบำบัดแบบโอมิโภธีร์ คือ การทำให้พลังชีวิตที่บิดเบี้ยวนั้นกลับมาสู่คลื่นพลังความถี่ที่สมดุลโดยใช้สารที่มีพลังความถี่นั้น ๆ เป็นกลไกในการปรับสมดุล โดยผ่านในรูปของยาโอมิโภธีร์ ซึ่งยาที่นำมาใช้ในการรักษาได้มาจากธรรมชาติ เช่น ใบไม้ ดอกไม้ สารอินทรีย์ สารอนินทรีย์ เกลือแร่ หรือผลิตภัณฑ์จากมนุษย์ ลักษณะ เชื้อโรค เป็นต้น กล่าวคือ การเตรียมยาแบบโอมิโภธีร์นั้น สารที่นำมาใช้มี therapeutic dose แคบ ก่อให้เกิดพิษได้ง่าย จึงต้องมีการทำให้เจือจากเพื่อลดความเป็นพิษลง ซึ่งกระบวนการและวิธีนั้นมีความเฉพาะ แต่เรียบง่ายในการเตรียม เน้นลิ้งที่เป็นหัวใจสำคัญคือการเตรียมสารตั้งต้นเท่านั้น คือ ต้องเป็นไปตามหลักทาง

เกล็ดวิทยาของโอมีโอพาร์บี (Pharmacopoeia of Homeopathy) หลักการบำบัดด้วยยาโอมีโอพาร์บี คือ การใช้สารปริมาณน้อยที่สุดที่เพียงพอต่อการกระตุนให้ว่างกายตอบสนองต่ออาการเจ็บป่วยตามกลไกธรรมชาติที่สามารถรักษาเยียวยาตนเองได้ (healing process) ซึ่งแนวคิดแบบนี้ได้มีอิทธิพลต่อระบบการแพทย์สมัยใหม่ที่กล้ายเป็นแนวคิดการให้วัคซีนในปัจจุบัน ผู้คิดค้นการแพทย์โอมีโอพาร์บี คือ นายแพทย์ชามูเอล คริสเตียน ยาห์เนมานน์ ชาวเยอรมันนี่ ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาของการแพทย์โอมีโอพาร์บี โดยใช้หลักแนวคิดที่เรียกว่า “กฎแห่งความคล้าย” หรือที่เรียกสั้น ๆ ในทางภาษาอังกฤษว่า “like cured like” คือ การใช้สารที่ก่อให้เกิดความเจ็บป่วยในคนปกติมาใช้ในคนที่ป่วยด้วยโรคนั้น ๆ ปัจจุบันในต่างประเทศ เช่น ทวีปยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย และเอเชียใต้ได้นำรูปแบบ การรักษาที่มาใช้ในการดูแลสุขภาพประชาชนมากขึ้น ซึ่งเป็นศาสตร์การแพทย์ทางเลือกหนึ่งที่ถูกนำมาใช้มากที่สุดติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก จากรายงานสถานภาพทางกฎหมายด้านการแพทย์เลวินและการแพทย์ทางเลือกขององค์กรอนามัยโลก ปี ค.ศ. 2001² โดยมีเหตุผลหลายประการด้วยกันที่ทำให้ศาสตร์การแพทย์โอมีโอพาร์บีได้รับความนิยมและหลายประเทศทั่วโลกให้การยอมรับ คือ เรื่องของความปลอดภัย กล่าวคือ ยาในรูปของโอมีโอพาร์บีมีปริมาณสารออกฤทธิ์ต่ำมาก หรือไม่มีความเป็นสารหลงเหลืออยู่ ดังนั้น จึงไม่พบรายงานตรวจความเป็นพิษของยาโอมีโอพาร์บีแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังมีรายงานที่ พบว่า โอมีโอพาร์บี มีความปลอดภัยต่อเด็ก สตรีมีครรภ์ และผู้สูงอายุด้วย³ แต่ลึกลึกที่ทำให้เกิดอาการทุกข์ทรมานจากการใช้ยาที่เรียกว่า Aggravation นั้นอาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการจ่ายยาที่ผิดพลาด หรือให้ยาที่มีขนาดความแรง ไม่เหมาะสมกับผู้ป่วย แต่ผลที่เกิดขึ้นไม่มีอันตรายถึงขั้นเสียชีวิต นอกจากโอมีโอพาร์บีจะมีความปลอดภัยแล้วยังพบรายงานการศึกษาถึงประสิทธิผลของโอมีโอพาร์บีในการรักษาโรค เช่น โรคอุจจาระร่วงในเด็กโรค fibrositosis โรคไข้ลํะของฟาง โรคไข้หวัดใหญ่ อาการปวดต่างๆ ผลข้างเคียงจากเคมีบำบัด หรือรังสีรักษา อาการข้อเคล็ด และการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจส่วนบน⁴ และมีรายงานการศึกษาอ้างถึงค่าใช้จ่ายในการรักษาด้วยโอมีโอพาร์บีซึ่งมีราคาถูก เมื่อเทียบกับการใช้ยาของแพทย์แผนปัจจุบัน⁵ และมีรายงานการสำรวจผู้ป่วย จำนวน 223 คน ที่มารับการรักษา กับแพทย์ของสาธารณสุขแห่งชาติประเทศไทย พบผู้ป่วยที่รักษาด้วยการแพทย์โอมีโอพาร์บี มีจำนวนของการมารับคำปรึกษาจากแพทย์ลดลงถึงร้อยละ 70 (ในระยะ 1 ปี) และค่าใช้จ่ายในการรักษาลดลงร้อยละ 50⁶ นอกจากนี้ยังมีรายงานอ้างอิงอีกฉบับหนึ่งที่พบว่าผู้ป่วยที่ทำการบำบัดด้วยโอมีโอพาร์บี จำนวน 84 ราย (ในเวลา 4 ปี) พบว่าประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับที่ต้องซื้อยาแผนปัจจุบันต่อคน ถึง 60.40 พังก์ (เฉลี่ย 12.48-703.95) โดยมี 64 รายที่หาย 10 รายที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 5 รายดีขึ้นปานกลาง และ 5 ราย ไม่เกิดอาการเปลี่ยนแปลง และผลการรักษาด้วยการแพทย์โอมีโอพาร์บีนี้ไม่พบอาการข้างเคียง⁷

จากข้อมูลอ้างอิงทางการศึกษาที่พบเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้ในระดับหนึ่งว่าการแพทย์โอมิโภธี มีประสิทธิผลในการบำบัดความเจ็บป่วย อีกทั้งยังเป็นการแพทย์ทางเลือกหนึ่งที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้การยอมรับ มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ชัดเจน มีมหาวิทยาลัยการแพทย์โอมิโภธี มีสำราเรียน ตำรายา (Pharmacopeia) โดยเฉพาะเรื่องการเตรียมยาโอมิโภธี องค์การอนามัยโลกได้รับรองถึงขั้นตอนในการเตรียมที่ปลอดภัย เพื่อเป็นแนวทางให้ประเทศต่าง ๆ ได้นำไปใช้อย่างปลอดภัย และบางประเทศประยุกต์เข้าสู่ระบบสุขภาพแห่งชาติ เช่น ประเทศอังกฤษ เม็กซิโก อินเดีย ศรีลังกา และปากีสถาน เพราะสามารถดูแลสุขภาพของคนในประเทศได้ อีกทั้งลดค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ สำหรับประเทศไทยการแพทย์โอมิโภธีถือว่าได้มีการศึกษาและพัฒนามาพอสมควรทั้งการศึกษาวิจัย และการนำไปใช้ในสถานบริการ เป็นที่ประจักษ์ได้ว่าศาสตร์การแพทย์นี้มีประโยชน์ในการนำไปดูแลสุขภาพของประชาชนต่อไปได้ ซึ่งไม่เพียงแต่มีประโยชน์ต่อประชาชนคนไทยในด้านสุขภาพเท่านั้น ยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่สอดรับกับปีค.ศ.2015 ที่จะนำประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

■ จุดเด่นและบ่อเล่นของการแพทย์โอมิโภธี

1. ศาสตร์การแพทย์โอมิโภธีเป็นการแพทย์ทางเลือกหนึ่งได้รับการยอมรับและใช้มากติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก บางประเทศประยุกต์เข้าสู่ระบบสุขภาพแห่งชาติ
2. ม่องค์กรวิชาชีพ มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นระบบ มีมาตรฐาน
3. มีความปลอดภัยสูง สามารถใช้ได้อย่างปลอดภัยทั้งเด็กเล็ก สตรีมีครรภ์ และผู้สูงอายุ
4. ยามีราคาถูก เพราะใช้เทคโนโลยีที่ง่ายต่อการผลิต
5. สำหรับประเทศไทยสามารถนำสมุนไพรไทยบางตัวมาใช้ทำเป็นยาโอมิโภธีได้
6. การบำบัดรักษา สามารถเยียวยาอย่างเป็นองค์รวม ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ
7. รูปแบบของยาที่สามารถใช้ได้ง่าย ลดปัญหาเรื่อง Compliance ของผู้ป่วย
8. มีงานวิจัยที่ปัจจุบันถูกถึงการยอมรับในประสิทธิผล
9. เป็นทางเลือกหนึ่งของผู้รับบริการที่เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังที่แพทย์แผนปัจจุบันไม่สามารถรักษาได้

10. ขั้นตอนการมารับการรักษาไม่ยุ่งยาก ประядัดเวลา กล่าวคือ มารับการรักษาเบ็ดเสร็จ กับแพทย์ เพียงท่านเดียวแล้วสามารถกลับบ้านได้เลย

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่ควรสนับสนุนให้การแพทย์ป่อปีโนพาร์คได้รับการยอมรับซึ่งต้องดำเนินการทั้งระบบนโยบายและระบบบริหารจัดการ ดังนี้

1. ให้การแพทย์ป่อปีโนพาร์คเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบโรคศิลปะ
2. ให้ผลิตภัณฑ์ป่อปีโนพาร์คเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

● เอกสารอ้างอิง ●

1. มนทกา วีรชัยสกุล. ไขความลับ การนำบัดแบบโถมโภพารีย์. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : ลุขุมวิทมีเดีย มาเก็ตติ้ง จำกัด, 2551.
2. มนทกา วีรชัยสกุล. สมุนไพรไทย 5 ชนิดที่ถูกนำไปใช้บ่อยในทางโถมโภพารีย์. พิมพ์ครั้งที่ 2 . นนทบุรี : ลุขุมวิทมีเดียมาเก็ตติ้ง จำกัด, 2552.
3. BornhÖft et al. **Effectiveness, Safety and Cost-Effectiveness of Homeopathy in General Practice Summarized HealthTechnology Assessment.** Forsch Komplementärmed [Online]. 2006. 13(suppl 2) :19-29. Available from : <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16883077> [2010,December 12].
4. Mathie, R. **The research evidence base for homeopathy: a fresh assessment of the Literature [Online]** [cited . Homeopathy 92: 2003, 84-91] Available from : <http://www.sciencedirect.com> [2010,December 7].
5. Swayne J. **The cost, effectiveness of homoeopathy. A pilot study, proposals for future Research.** Br Homoeopath J 81: 148–150 [Online]. 1992. Available from : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0007078505805617> [2010, December 7].
6. Christie EA, and Ward AT. **Report on NHS practice-based homoeopathy project. Analysis of effectiveness and cost of homoeopathic treatment within ad GP practice at St. Margaret's Surgery, Bradford on Avon, Wilts [Online].** 1996. The Society of Homeopaths. ISBN 1 901262 006 Available from: <http://www.nationalcenterforhomeopathy.org/content/analysis-of-effectiveness-and-cost-of-homoeopathic-treatment-within-a-gp-practice-at-st-marg> [2010, December 7].
7. Jain A. **Does homeopathy reduce the cost of conventional drug prescribing? A study of comparative prescribing costs in General Practice.** Homeopathy [Online] .2003 92, 71-76. Available from : <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1475491603000043> [2010,December 7].

บ้านเดี่ยว คือ บ้านเดียว ที่อยู่ตั้งแต่ตัวเดียว ไม่มีบ้านอื่นอยู่ติดกัน บ้านเดี่ยวมักจะมีพื้นที่กว้างขวางและมีความเป็นส่วนตัวสูง ทำให้เป็นที่นิยมในชุมชนที่ต้องการความ riêngส่วนตัว เช่น ชนบท หรือ ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย

บ้านเดี่ยวมักจะมีรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ตั้งแต่สมัยโบราณ ที่ชาวไทยเริ่มต้นสร้างบ้านเดี่ยวเพื่อรองรับครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งบ้านเดี่ยวสามารถรองรับผู้คนได้มากกว่าบ้านสองชั้น แต่ในปัจจุบัน บ้านเดี่ยวได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบและฟังก์ชันเพื่อ适应现代社会 ไม่ว่าจะเป็นบ้านเดี่ยวที่มีลักษณะสถาปัตยกรรมที่หลากหลาย เช่น บ้านเดี่ยวโมเดิร์น บ้านเดี่ยวชั้นเดียว หรือบ้านเดี่ยวสองชั้น ที่มีรูปแบบที่ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของคนรุ่นใหม่

นอกจากนี้ บ้านเดี่ยวยังเป็นที่นิยมในประเทศไทย เนื่องจากมีความสะดวกสบายในการใช้งาน เช่น สามารถจอดรถได้ที่บ้าน ไม่ต้องเดินทางไกลไปทำงาน หรือไปซื้อของ ทำให้ชีวิตประจำวันง่ายขึ้น แต่ในเมืองใหญ่ๆ อย่างกรุงเทพฯ บ้านเดี่ยวอาจจะมีราคาแพงและหาง่าย แต่ในชนบท บ้านเดี่ยวเป็นที่นิยมมาก ทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

คำสั่งสำนักการแพทย์ทางเลือก

ที่ ๑๖ / ๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมโอพาธี

ตามที่สำนักการแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ได้ดำเนินงานพัฒนาศาสตร์โอมโอพาธี้มายอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความชัดเจน และได้รับการรับรองจากคณะกรรมการ ประกอบโรคคลบປ จึงเห็นควรให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานการศึกษาศาสตร์โอมโอพาธี โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการและหน้าที่ ดังนี้

๑. คณะกรรมการพิจารณาและตรวจสอบ

๑.๑ ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ทางเลือก	ประธานกรรมการ
๑.๒ รองผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ทางเลือก ส่วนคุ้มครองสุขภาพ รองประธานกรรมการ	
๑.๓ นายแพทย์วิเชียรชัย อดุลเกียรติวงศ์ โรงพยาบาลพระจอมเกล้า	กรรมการ
๑.๔ นายแพทย์กฤษดา พันธ์เพ็ง โรงพยาบาลแม่ลาก	กรรมการ
๑.๕ ทันตแพทย์หญิงศรัณญา จิรนานันท์ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า	กรรมการ
๑.๖ นายแพทย์บรรจบ ชุมหลวสติกุล นักวิชาการอิสระ	กรรมการ
๑.๗ นาราໂທ หญิงแพทย์หญิงอรวรรณ กิจเชวงกุล นักวิชาการอิสระ	กรรมการ
๑.๘ นายแพทย์ยองค์อาจ ศิริกุลพิสุทธิ์ หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค และเลขานุการ	กรรมการ
๑.๙ นางศิริพร เปลงพานิช นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และเลขานุการ	

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

- ๑) พิจารณาและตรวจสอบเนื้อหารายงานการศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมโอพาธี
- ๒) ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขรายงานการศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมโอพาธี
- ๓) วั่งรองรายงานการศึกษาศาสตร์การแพทย์โอมโอพาธี
- ๔) เป็นที่ปรึกษาให้กับคณะกรรมการจัดทำรายงาน

/๒. คณะกรรมการ...

๒. คณะกรรมการจัดทำรายงาน

๒.๑ รองผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ทางเลือก	ส่วนคุ้มครองสุขภาพ	ประธานกรรมการ
๒.๒ นางมณฑา วีรชัยสกุล	กลั่นกรหานาญการ	กรรมการ
๒.๓ นายเฉลิมชนาด อินท์สุวรรณ	เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญการ	กรรมการ
๒.๔ นายแพทย์องค์อาจ ศิริกุลพิสุทธิ์	หัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการ
		และเลขานุการ
๒.๕ นางศิริพร เปลงพาณิช	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ	กรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๖ นางสาวเนตรนภา จตุรงค์แสง	ผู้ช่วยนักวิจัย	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒.๗ นางสาวสายฝน ทองดี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) จัดทำรายงานคึกษาศาสตร์การแพทย์โอมิโอพาธี
- (๒) แก้ไขรายงานการคึกษาศาสตร์การแพทย์โอมิโอพาธี ตามที่ได้รับการเสนอแนะจากคณะกรรมการพิจารณาและตรวจสอบ
- (๓) จัดทำรายงานการคึกษาศาสตร์การแพทย์โอมิโอพาธี ตามที่ได้รับการเสนอแนะจากคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ลั่ง ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

นาย ชาติ

(นายเทวัญ ธนาเรตัน)

ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ทางเลือก